This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

GN
64
725

[redacted]

E 64.725.

The author seeks a position as Professor of Greek. After a course at the University of Virginia, he studied classical philology two years in Athens, Greece; one year in Rome, and five years at different German Universities. He took the degree of Doctor of Philosophy at the University of Munich, Germany.—Prefers to teach Greek, but would consent to teach Latin or the Modern Languages. Speaks German fluently, Modern Greek with ease, and is well acquainted with French and Italian. Refers to the Faculty of the University of Virginia; of the University of Munich; to Prof. B. L. Gildersleeve, Johns Hopkins University, Baltimore, Md.; to Prof. C. J. Harris, Washington & Lee University, Lexington, Va.; to Prof. M. W. Humphreys, Vanderbilt University, Nashville, Tenn; to Prof. Harrington Emerson, University of Nebraska, Lincoln, Nebraska, &c., &c.

Communications may be addressed to him at BELL'S VALLEY, Virginia.

[redacted]

E 64.725.

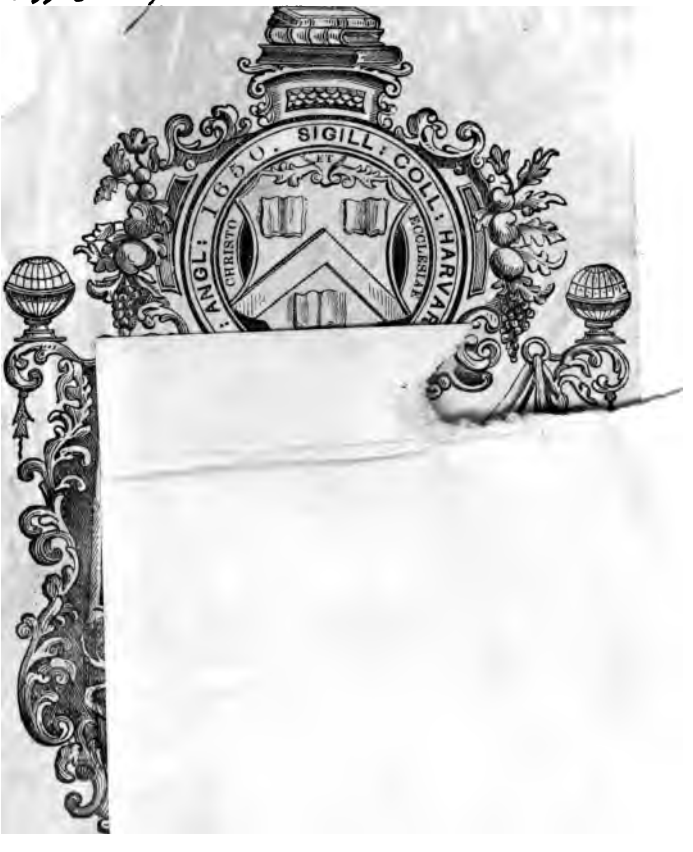

QUA IN RE

HYMNI HOMERICI

QUINQUE MAIORES

INTER SE DIFFERANT

ANTIQUITATE VEL HOMERITATE

INVESTIGAVIT

J. R. S. STERRETT, PH.D.

Dissertatio Inauguralis Monacensis.

BOSTONIAE:
IN AEDIBUS GINN, HEATH, ET SOC.
J. S. CUSHING, TYPOGRAPHUS.
MDCCCLXXXI.

QUA IN RE

HYMNI HOMERICI

QUINQUE MAIORES

INTER SE DIFFERANT

ANTIQUITATE VEL HOMERITATE

INVESTIGAVIT

J. R. S. STERRETT, PH.D.

Dissertatio Inauguralis Monacensis.

BOSTONIAE:
IN AEDIBUS GINN, HEATH, ET SOC.
J. S. CUSHING, TYPOGRAPHUS.
MDCCCLXXXI.

Gh64.725

1881, Sept. 9.
From the
President's Office.

PROLEGOMENA.

Praefatio.

EXSTANT quidem de hymnis homericis studia aliquot erudita, quorum nullum hymnos quinque maiores debita cura ac diligentia tractavit. Neque investigarunt illi viri docti nisi perpauca argumenta vel quaestiones. Koehnius et Guttmannus nihil aliud nisi metrum et syntaxin tractarunt, Windischius contra praecipue formulas homericas respexit. Longe utilior est libellus Eberhardii, qui bene intellexit nihil certi ad aetatem hymnorum definiendam investigatione manca quodammodo atque inchoata evasurum esse. Necesse enim est bene scire qua in re hymni homerici et qua in re non-homerici appellari possint. Hae res eo facilius expediuntur quod poetae carminum homericorum non solum formulis, quae vocantur, usi sunt, sed illae formulae saepius eadem versus sede inveniuntur.

Itaque hymnorum homerica atque non-homerica patefacere et illustrare mihi proposui. Res maximi momenti sunt hae:

I. Formulae, vel partes versuum, quae apud Homerum EADEM VERSUS SEDE usurpantur.*

II. Epitheta non-homerica:

a) Deorum, hominum.
b) Urbium, insularum.
c) Alia adiuncta adiectiva.

III. Vocabula non-homerica:

a) Ἅπαξ εἰρημένα.
b) Vocabula non-homerica, quibus usus est Hesiodus.
c) Alia vocabula non-homerica.

IV. Initia versuum non-homerica.
V. Fines versuum non-homerici.
VI. Formulae homericae, quibus homerus eadem versus sede atque loco, de quo agitur, nusquam usus est.
VII. Digamma neglecta.
VIII. Salebrae metricae.
IX. Formulae non-homericae, quae Hesiodo subductae sunt.

Si igitur quidquam discriminis, quod ad has res attinet, inter singulos hymnos patefacere et illustrare poterimus, licebit pro certo concludere varios hymnos non ab uno poeta scriptos esse.

---

*Hae formulae in textu typis atque loci similes Iliadis vel Odysseae adnotationibus indicantur. Editione La Roche (Ilias Lips. 1873, Odyssea Lips. 1867) usus sum

Epitheta Non-Homerica.

A.

Deorum, Hominum.

Ἀπόλλων. — τοξοφόρος καὶ καρτερὸς υἱός, Del. 13, 125. εὔυμνος, Del. 19; Pyth. 29. πολυώνυμος, Del. 82; Cer. 18, 32. δελφίνιος, Pyth. 317. δέλφιος, Pyth. 318, sed versus corruptus est. ἑκάεργος, θεῶν ζαμενέστατος, Merc. 307. πολύμητις, Merc. 319. φιλολήϊος, Merc. 335. ἕκατος ἄναξ, Del. 63, 90. Μούσῃσιν ὀπηδός, Merc. 450. Λητοΐδης, Merc. 158, 253, 403, 508, 513, 524. ἀργυρότοξος ἄναξ, Del. 140. ἐπόψιος, Pyth. 318. Πύθιος, Pyth. 195. Ἰηπαιήων, Pyth. 94, 322, 339.

Ἀφροδίτη. — πολύχρυσος, Ven. 1, 9. φιλοστέφανος, Cer. 102.

Ἀργειφόντης. — κύδιμος, Merc. 84. κυλλήνιος, Merc. 387.

Ἄρτεμις. — ὁμότροφος, Pyth. 21.

Ἀθήνη. — ἐρικυδής, Pyth. 130.

Αἴδης, Αἰδωνεύς. — αὐτοκασίγνητος, Cer. 80, 85. κυανοχαίτης, Cer. 347. πολυσημάντωρ, Cer. 84, 376, 31. ὁμόσπορος, Cer. 85. πολυδέγμων ἄναξ, Cer. 17. Κρόνου πολυώνυμος υἱός, Cer. 18, 32. πατροκασίγνητος, Cer. 31. κρατερός πολυδέγμων, Cer. 404.

Ἀγχίσης. — ἥρως, Ven. 77.

Γαιήοχος. — ἐρισφάραγος, Merc. 187.

Γανυμήδης. — *ξανθός*, Ven. 202.

Δημήτηρ (Δηώ). — *ἠύκομος*, Cer. 1, 297, 315. *πότνα*, Cer. 118. *πότνια*, Cer. 54, 47, 203, 492. *πολυπότνια*, Cer. 211. *ὡρηφόρος*, Cer. 54, 192, 492. *ἀγλαόδωρος*, Cer. 54, 192, 492. *Ῥείης ἠΰκομος θυγάτηρ*, Cer. 60, 75. *ἄνασσα*, Cer. 75, 492. (*ἄφθογγος*, Cer. 198, 282). *ἀγέλαστος*, Cer. 200. (*ἄπαστος*, Cer. 200). *ἀγνή*, Cer. 203. *εὐστέφανος*, Cer. 224, 236 *b*, 306, 384, 470. *καλλιστέφανος*, Cer. 251, 295. *τιμάοχος*, Cer. 268. *κυανόπεπλος*, Cer. 319, 374, 442. *αἰδοίη*, Cer. 374, 486. *καλλίσφυρος*, Cer. 453. *σεμνή*, Cer. 486. *σεμνὴ θεός*, Cer. 1. *χρυσάορος*, Cer. 4. *ἀγλαόκαρπος*, Cer. 4.

Ἑρμῆς. — *κύδιμος*, Merc. 46, 96, 130, 150, 253, 298, 316, 404, 570. *χαρμόφρων*, Merc. 127. *φηλητής*, Merc. 214, 446. *νεόλλουτος*, Merc. 241. *ἄρχος φηλητέων*, Merc. 292. *σπαργανιώτης*, Merc. 301. *οἰοπόλος*, Merc. 314. *πολυμήχανος*, Merc. 319. *κέρτομος*, Merc. 338. *ἄϊκτος*, Merc. 346. *ἀμήχανος*, Merc. 346. *ἀγλαός*, Merc. 395. *δολομήτης*, Merc. 405. *νεογνός*, Merc. 406. *νήπιος*, Merc. 406. *κλεψίφρων*, Merc. 413. *βουφόνος*, Merc. 436. *μηχανιώτης*, Merc. 436. *πονεύμενος*, Merc. 436. *δαιτὸς ἑταῖρος*, Merc. 436. *πολύτροπος*, Merc. 439. *ποικιλομήτης*, Merc. 514. *Μαίης ἐρικυδέος υἱός*, Merc. 550. *θεῶν ἐριούνιος δαίμων*, Merc. 551.

Ζεύς. — *μητίοεις*, Pyth. 166. *βαρύκτυπος*, Cer. 3, 334, 441, 460; Hes. Th. 388; Opp. 79. *βασιλεύς*, Cer. 358.

Ζέφυρος. — *ἄνεμος*, Pyth. 255. *αἴθριος*, Pyth. 255.

Ἥφαιστος. — *ῥικνὸς πόδας*, Pyth. 139. *κλυτός*, Merc. 115.

Ἡέλιος. — *ἄναξ*, Pyth. 235; Cer. 26.

Ἠώς. — *πότνια*, Ven. 223, 230. *φαίνολις*, Cer. 51; Sappho fr. 95.

Θέτις. — Νηρῆος θυγάτηρ. Pyth. 141.

Θέμις. — ἠϋγενής, Ven. 94.

Ἱστίη. — πότνια, Ven. 24. θεῶν τιμάσχος, Ven. 31. θεῶν πρέσβειρα, Ven. 32.

Κρονίων. — θεῶν σημάντωρ, Merc. 367. πατήρ, Cer. 396.

Καλυψώ. — ἰμερόεσσα, Cer. 422; Hes. Th. 359.

Κοῖος. — μέγας, Del. 62.

Λητώ. — πότνια, Del. 12. μάκαιρα, Del. 14. καλλιπλόκαμος, Del. 101. χρυσοπλόκαμος, Pyth. 27.

Μαῖα. — πότνια, Merc. 19, 183. καλλιπέδιλος, Merc. 57.

Νότος. — κραιπνός, Pyth. 230.

Περσεφόνεια (Περσεφόνη). — δαΐφρων, Cer. 359. περίφρων, Cer. 370. περικαλλής, Cer. 405, 493. σεμνή, Cer. 486. αἰδοίη, Cer. 486.

Παλλάς. — ἐγρεμάχη, Cer. 424.

Ῥείη, Ῥέη. — ἠύκομος, Cer. 60, 442; Hes. Th. 625. λιπαροκρήδεμνος, Cer. 459.

Σελήνη. — δῖα, Merc. 99.

Τυφάων. — δεινός, Pyth. 128, 174. ἀργαλέος, Pyth. 128, 174.

Χάριτες. — εὐπλόκαμοι, Pyth. 16.

Χίμαιρα. — δυσώνυμος, Pyth. 60.

Ὧραι. — εὔφρονες, Pyth. 16.

B.

Urbium, insularum, etc.

Ἀθόως. — *θρηΐκιος*, Del. 33.

Ἀρκαδίη. — *πολυμῆλος*, Merc. 2.

Αἰγίνη. — *νῆσος*, Del. 31.

Ἀλφειός. — *βαθυδίνης*, Merc. 139.

Ἄντρων. — *πετρήεις*, Cer. 491.

Δῆλος. — *κραναή*, Del. 16. *ἀμφιρύτη*, Del. 27. (*δυσηχής*, Del. 64.) *περιτιμήεσσα*, Del. 65. *κραναήπεδος*, Del. 72. *περικλύστη*, Pyth. 3.

Εὔβοια. — *ναυσικλειτή*, Del. 31; Pyth. 41.

Θήβη. — *ἱερή*, Pyth. 48.

Ἴμβρος. — *εὐκτιμένη*, Del. 36.

Κρίση. — *εὐδείελος*, Pyth. 260.

Κνωσσός. — *πολυδένδρεος*, Pyth. 297.

Κύπρος. — *εὐώδης*, Ven. 66. *εὐκτιμένη*, Ven. 292.

Κόως. — *πόλις μερόπων ἀνθρώπων*, Del. 42.

Λέσβος. — *ἠγαθέη*, Del. 37.

Μίμας. — *παιπαλόεις*, Del. 39.

Μίλητος. — *ἔναλος πόλις ἱμερόεσσα*, Pyth. 2.

Ὄγχηστος. — *λεχεποίη*, Merc. 88. *ποιήεις*, Merc. 190.

Οὔλυμπος. — *θυώδης*, Merc. 322; Cer. 331.

Παρνησός. — *νιφόεις*, Pyth. 104.

Σάμος. — *ὑδρηλή*, Del. 41.

Τάρταρος. — εὐρύς, Merc. 374.
Φρυγίη. — εὐτείχητος, Ven. 112.
Ὠκαλέη. — πολύπυργος, Pyth. 64.

C.

Alia adiuncta adiectiva non-Homerica.

Tam frequentia sunt talia adiuncta adiectiva ut satis habeam locos tantum, ubi occurrunt, afferre. Sunt autem loci hi:

I. Hymnus in Venerem. — 4. *οἱ. δι.* 12. *τεκ. ἀν. επ.* 14. *π. ἀπ.* 19. *δ. ὀλ.* 20. *ἀλ. σκ.* 21. *αἰδ. κου.* 39, 50. *κατ. γυν.* 51. *κατ. υἱ.* 58. *θυ. νη.* 69. *στ. οὔρ.* 74. *σκ. ἐν.* 75. *κλ. εὐπ.* 78. *νομ. ποι.* 90. *στ. ἀπ.* 104. *θ. γον.* 98. *κ. ὄρ.* 108. *χ. ἀνθ.* 115. *σμ. παι.* 120. *ὄμ. ἀπ.* 124. *σκ. ἐν.* 141. *γ. ἰμ.* 157. *λεχ. εὐσ.* 158. *χλ. μαλ.* 159. *βαρ. λε.* 160. *οὔρ. ὑψ.* 161. *λεχ. εὐπ.* 162. *κόσ. φα.* 169. *νομ. ἀνθ.* 173. *εὐπ. μελ.* 189. *βιοθ. ἀν.* 208. *θέσ. ἄελ.* 217. *ἴπ. ἀελ.* 224. *γῆ. ὀλ.* 229. *καλ. κεφ.; εὐη. γεν.* 233. *στ. γῆ.* 237. *φω. ἄσπ.* 244. *γῆρ. νηλ. οὐλ. καμ.* 250. *κατ. γυν.* 257. *Νυμ. ὀρ. βαθ.* 258. *ὄρ. ζαθ.* 260. *ἄμ. εἶδ.* 261. *καλ. χορ.* 263. *στ. ἐρ.* 265. *χθ. βω.* 266. *οὔρ. ὑψ.* 267. *δρύες ἠλίβ.* 270. *δεν. καλά.* 284. *Νυμ. καλ.* 291. *οὐρ. ἠν.*

II. Hymnus in Apollinem Pythium. — 2. *ἔν. π. ἰμ.* 7. *καν. ἰμ.* 25. *ἐϋκ. χιτ.* 45. *ὄρ. ζαθ. χλ.* 53. *νε. πω.* 66. *χωρ. ἀπ.* 69, 80, 109. *περ. νη.* 85. *ἱερ. πη.* 87. *ἅρμ. εὐπ.* 88. *νη. μεγ.* 106. *κοι. βη.* 108. *νη. ἐπ.* 120. *ἀθ. φῦ.* 124. *τέρ. ἄγ.* 126. *πη. δαφ.* 137. *μακ. ἀθ.* 150. *ἱερ. λέχ.* 169. *νη. πολ.* 179. *ἰὼν καρ.* 180. *ὀδ. χαλ.* 186. *κακ. δηλ.*

202. χωρ. ἐρ. 205. πετ. προ. 223. πελ. μεγ. δει. 232. Λακ. γαῖ. 234. μη. βαθ. 235. ἐπ. χωρ. 239. οἶδ. ἄλ. πολ. 253. κολ. ἀπ. 265. τρ. ἐρ. 268. καλ. θυγ. 269. μεγ. δε. 299. πο. ἐρ. 341. μελ. ἀοι. 343. χωρ. ἐπ. 354. ἀνθ. δυσ. 355. ἀργ. πον. 362. τη. ἐπ.

III. Hymnus in Apollinem Delium. — 13, 126. τοξ. καρ. νἱ. 17. μακ. ὄρ. 21. ἤπ. πορ. 26. κρ. νη. 28. λιγ. ἀν. 33, 39. ἀκ. καρ. 55. φυ. μυρ. 58. κν. ἄσπ. 60. χ. ἀλ. 63, 90. ἑκ. ἄν. 77. φω. μελ. 80. περ. νη. 91. ἀέλ. ὠδ. 122. χρ. στ. 127. ἄμ. εἶδ. 128. χρ. στ. 140. ἀργ. ἄν. 160. ἀν. παλ. 164. καλ. ἀοι. 169. ἀν. ἥδ. 172. τυφ᾽ ἀν.

IV. Hymnus in Cererem. — 1. σεμ. θε. 2. θυγ. ταν. 5. κου. βαθ. 6. ἴα καλά. 8. καλ. κου. 13. κη. ὀδ. 14. ἀλ. οἶδ. 16. κ. ἄθ.; χθ. εὐρ. 17. Νυσ. πεδ. 28. πολ. νη. 34. πον. ἀγ. 37. με. νο. 49. ἀμ. νεκ. ἥδ. 55. θε. οὐρ. 66. γλ. θαλ. 77. π. ταν. 79. θαλ. ἀκ. 82. μεγ. γο. 83. ἄπ. χολ. 89. ταν. οἰ. 99. Π. φρ. 103. θεμ. βασ. 106. ὗδ. εὐη. 108. κου. ἄν. 113. παλ. ἀν. 126. γον. ἀολ. 129. δορ. μελ. 131. ὑπ. σημ. 140. γον. ἀφ. 141. π. νε. 152. ἰθ. δικ. 155. πατ. ἀγ. 161. μη. βαθ. 165. νἱ. ὀψ. πολ. ἀσ. 171. με. δομ. 173. ἀπ. μισ. 176. ἑαν. ἰμ. 177. κοι. ἀμ. 178. κρ. ἄν. 179. κυδ. θε. 182. πέπ. κυ. 183. ῥαδ. πορ. 187. νέ. θάλ. 189. σέλ. θεί. 193. κλ. φα. 196. πη. ἔδ.; ἀργ. κῶ. 201. βαθ. θυγ. 215. θεμ. βασ. 219. παι. ὀψ. ἄελ. 252. π. ἄελ. 256. Νη. ἀν. ἀφ. 259. ἀμ. ὗδ. 261. ἄφ. τι. cf. 263. 270. νη. με. 277. ὀδ. ἰμ.; θυ. πεπ. 278. χρ. ἀθ. 283. τηλ. δαπ. 284. φω. ἐλ. 285. εὐσ. λεχ. 292. κυδ. θε. 296. πολ. λα. 304. βαθ. θυγ. 311. λιμ. ἀργ.; ἐρ. τιμ. 315. πολ. εἶδ. 352. φ. ἀμ.; χ. ἀνθ. 355. θυ. νη. 356. κρ. πτ. 360. μη. κυ. 385. θυ. νη. 401. ἄν. εὐ. παν. 412. μελ. ἐδ. 414. πυκ. μη. 425. ἄνθ. ἐρ. 426. κρ. ἀγ. 427. ῥ. καλ. 431. ἄρ. χρ. 439. κορ. ἀγ.

450. φερ. οὖθ. ἕκ. πανα. 454. τ. ἀστ. 455. πι. ὄγ. 469. καρ. φερ. 473. θεμ. βασ. 482. ζ. εὐρ. 494. βί. θυμ. 495. ἄλ. ἀοιδ.

V. HYMNUS IN MERCURIUM. — 3. ἄγγ. ἐρ. 4. νυμ. αἰδ. 6. ἄν. παλ. 12. ἐρ. ἔργα. 13. π. πολ. αἰμ. ὀπ. πυλ. 20. ἀθ. γυι. 21. ἱερ. λικ. 23. ὑψ. ἄν. 24. μυρ. ὅλ. 25. χ. ἀοι. 27. ἐρ. ποί. 28. ἐρ. νί. 30. συμ. ὀν. 32. καλ. ἄθ. 40. ἐρ. ἄθ. 43. ὠκὺ νό. 51. συμ. χορ. 52. ἐρ. ἄθ. 55. κου. ἠβ. 58. ἐτ. φιλ. 59. γεν. ὀνο. 60. ἀγλ. δωμ. 61. ἐπη. λεβ. 63. cf. v. 21. 65. εὐ. μεγ. 71. βο. ἄμ. 72. λειμ. ἀκη. ἐρ. 75. ψαμ. χωρ. 80. ἀφ. αν. θαυμ. ἔρ. 81. μυρ. ὄζ. 82. νε. ὕλ. 83. σαν. κου. 87. ἀν. ἀλ. 90. γερ. ἐπικ. 96. πεδ. ἀνθ. 96. ἐπικ. δαι. νύξ. 98. ὀρ. δημ. 104. ἀρ. λειμ. 107. ἐρσ. κυπ. 109. ἀγ. ὄζ. 110. θερ. ἀϋτ. 112. κατ. βοθ. 116. ἐρ. βοῦς. 120. κρ. πι. 121. ὀβ δουρ. 124. κατ. πετ. 128. μοιρ. κλ. 129. τέλ. γέρ. 133. ἱερ. δειρ. 140. κον. μελ. 141. καλ. φο. 142. δῖα κάρ. 147. αὔρ. ὀπ. 157. ἀμ. δεσ. 163. τεκ. ταρ. 172. ἄν. ἠερ. 178. μεγ. δομ. 186. πολ. ἄλ. 190. γέρ. βατ. 191. βοῦσ. θηλ.; κερ. ἐλ. 193. ταυ. κυ. 194. χαρ. κύν. 198. γλ. νομ. 209. β. ἐϋκ. 213. οἰ. ταν. 214. φηλ. π. 224. κεν. λασ. 229. κευθ. βαθ. 230. νυμ. ἀμ. 231. ὀδ. ἰμ.; οὔρ. ἠγ. 234. ἄν. ἠερ. 237. θυ. σπαρ. 238. οὔλη σπ. 241. νε. ἥδ. ὕπ. 244. νυμ. οὐρ. 245. π. ὀλ. 246. μεγ. δομ. 247. κλ. φα. 250. φοιν. ἄργ. εἶμ. 252. cf. v. 246. 257. ζ. αἰν. 259. ὀλ. ἀνδ. 265. κρ. φω. 273. τρ. χθ. 276. ἄλ. κλ. 282. πεπ. ἠπ. δολ. 286. ἀγρ. μηλ. 289. πύμ. ὕσ. ὕπ. 296. τλ. ἐρ.; ἀτ. ἀγγ. 315. νη. φω. 323. περ. τεκ. 332. σπ. χρ. 334. μῦθ. ἀλαπ. 336. παι. δ. κερ. 339. ἄνδρες λυσ. 342. ἴχ. πέλ. 347. ψαμ. χω. 349. (βήματα) πέλ.; ἀρ. δρ. 350. cf. v. 347. 352. μ. στ. 353. ἄφ. στ. 359. ἄν. ἠερ. 375. τέρ. ἄν.; φιλ. ἥβ. 354. χῶρ. κρ. 377. κρ. φω. 389. κακομ. παῖδα. 397. περ. τεκ. 401. λά. ἄν. 409. καρ.

δεσ. 421. ἐρ. ἰωή. 422. θεσ. ἐν. 426. ἐρ. φω. 434. ἐρ. ἀμ. 442. δῶρ. ἀγ. 443. θαυμ. νεη. ὅσ. 447. ἀμ. μελ. 449. ἤδ. ὑπ. 451. ἀγλ. οἶμ. 452. μολ. τεθ.; ἰμ. βρ. 454. ἐν. ἔρ. 472. θεσ. παν. 478. εὔμ. λιγ. ἐτ. 490. ἀγ. κου. 491. ἰπ. πεδ. 503. ζαθ. λειμ. 504. περ. τεκ. 516. ἐπαμ. ἔργα. 525. συμ. τελ. πισ. τιμ. 529. περ. ῥαβ. τρι. ἀκη. 538. πυκ. βουλ. 542. ἀμεγ. ἀνθ. 544. τελ. οἱ. 546. μαψ οἱ. 553. ὠκ. πτερ. 562. ἤδ. ἐδ. 573. γέρ. ἐλάχ.

Summarium Vocabulorum Non-Homericorum.

A.

Ἅπαξ Εἰρημένα.

ἀπέκ, Del. 110. **ἀμφιφαείνω**, Pyth. 24. **αἱμυλομήτης**, Merc. 13. **ἀναπιλέω** (G. Herm.) Merc. 41 (versus corruptus). **ἄγκαλος**, Merc. 82. **αὐτοπρεπής**, Merc. 86 (locus corruptus). **ἄλιστος**, Merc. 168. **ἀπρεπέως**, Merc. 272. **ἄϊκτος**, Merc. 346; conjectura Herm. **ἀβλαβίη**, Merc. 393. **ἄγνος**, Merc. 410 (locus corruptus). **ἀμηχανής**, Merc. 447. **ἄδοτος**, Merc. 573. **ἄκτιτος**, Ven. 123. **ἀζάνομαι**, Ven. 270. **ἀμφιπεριφθινύθω**, Ven. 271. **ἀφράδμων**, Cer. 256, apud Atticos **ἀφράσμων**. **ἀχέω** (to make to sound), Cer. 479. (**βιβάω**), forma **ἐβίβασκε**, hic solum, Del. 133; apud Hom. semper participium, cf. Γ 22, λ 539, et Merc. 225; Pyth. 24, 338. **βατοδρόπος**, Merc. 190. **βιοθάλμιος**, Ven. 189. **διπέτης** (**οἰωνός**), Ven. 4. **δυσθυμαίνω**, Cer. 362. **δέλφιος**, Pyth. 318. **διαπυρπαλαμάω**, Merc. 357. **δυήπαθος**, Merc. 486. **δρησμοσύνη**, Merc. 486. **εὔβων**, Del. 54. **ἐπαντιάζω**, Del. 152. **ἐγκιθαρίζω**, Pyth. 23; Merc. 17. **ἐκτορέω**, Merc. 42. **εὐλα-**

βέως, Merc. 83 (sed codd. ἀβλαβέως). ἐπιφέρβω, Merc. 105 (φέρβω, Hes. Opp. 427). ἐπιλέπω, Merc. 109. ἐντροπίη, Merc. 245. ἐκδάω, Merc. 316. ἐμβολάδην, Merc. 411. ἐπαμοίβιος, Merc. 516. εὐτείχητος, Ven. 112. ἐπιοινοχοεύω, Ven. 204. εὐήρυτος, Cer. 106. ἐρυσμός, Cer. 230. εὐαγέως, Cer. 274, 369; Adiect. ap. Theocr. 26, 30, ubi ἄ. ζηλοσύνη, Del. 100. θυΐω, Merc. 560. Θορικόνδε, Cer. 126. κραναήπεδος, Del. 72. κρεμβαλιαστύς, Del. 162. καλλιπέδιλος, Merc. 57. κληροπαλής, Merc. 129. καταδάμναμαι, Merc. 137. κλήϊθρον, Merc. 146. κλοπός, Merc. 276, sed. cf. Oppian. Cyn. 1, 517. κακομηδής, Merc. 389. κλεψίφρων, Merc. 413, alia significatione apud Maneth. 1, 93. κουρήϊος, Cer. 108. κροκήϊος, Cer. 178. καταπνείω, Cer. 238. κατορούω, Cer. 341. καταφθινύθω, Cer. 354. λιγύπνοιος, Del. 28. λυσίμβροτος, Merc. 339. λουέω, Cer. 289. μεταμέλπομαι, Pyth. 19. μηχαν[illegible]ώτης, Merc. 436. μαψίλογος, Merc. 546. μεταναιετάω (Vossius), Cer. 87. νεόλλουτος, Merc. 241. νεήφατος, Merc. 443. ὀργίων, Pyth. 211. ὀπωπτήρ, Merc. 15. οὐλόποδα, Merc. 137. ὁμοργάζω, Merc. 361. οὐλοτόμος (Vossius), (ὑλοτόμος, Moscov.), Cer. 229. περιτιμήεσσα, Del. 65. πολύπυργος, Pyth. 64. πολυΐχθυος, Pyth. 239. πυληδόκος, Merc. 15. παραίβολος, Merc. 56. πλανοδία, Merc. 75. πολυοινέω, Merc. 91 (Ilgen.). πυρήϊον, Merc. 111. προθύραια, Merc. 384. περιζαμενῶς, Merc. 495. προκάς, Ven. 71. πολυσημάντωρ, Cer. 31, 84, 316, 377. πολυεύχετος, Cer. 165. προθαλής, Cer. 241. πανάφυλλος, Cer. 452. σπάργω, Del. 121. σπινθαρίς, Pyth. 264. σπαργανιώτης, Merc. 301. τρυγηφόρος, Pyth. 351. τιμάοχος, Ven. 31; Cer. 269. ὑποταμνός, Cer. 228 (locus corruptus). φωρά (conjec. Herm.), Merc. 136. φηλητεύω, Merc. 159. φιλολήϊος, Merc. 335. φιλοκηδής, Merc. 481. χρυσοπλόκαμος, Pyth. 27. ὡρηφόρος, Cer. 54, 192, 492.

B.

Vocabula Non-Homerica, quibus usus est Hesiodus.

ἀνασείω, Pyth. 225; Scut. 344. **ἀμαρύσσω**, Merc. 278, 415; Theog. 827, eadem versus sede. **ἁπαλόχρως**, Ven. 14; Opp. 519. **ἄπλητος**, Cer. 83; Theog. 153, 315, 709; Scut. 147, 230, 250, 268. **ἀμφαγαπάω**, Cer. 439; Opp. 58. **βλαβερός**, Merc. 36; totus versus, Opp. 365. **βαρύκτυπος**, Cer. 3, 334, 441, 460; Theog. 388, 818; Scut. 318; Opp. 79. **γηρύω**, Merc. 426; Opp. 260. **γονεύς**, Cer. 240; Opp. 331; Certamen, 313, 19. **δοχμόω**, Merc. 146; Scut. 389, eadem versus sede. **ἐρόεις**, Merc. 31; Cer. 109, 425; Theog. 245, 251, 357. **ἐπικάμπυλος**, Merc. 90; Opp. 427. **ἐριβρύχης**, Merc. 116; Theog. 832. **ἐμπελάζω**, Merc. 523; Scut. 109. **ἐκτερέφω**, Cer. 166, 221; Opp. 781. **εὐρυβίη**, Cer. 294; Theog. 931. **ζητεύω**, Pyth. 37; Merc. 392; Opp. 400. **ζηλόω**, Cer. 168, 223; Opp. 23, 312. **ἠῷος**, Merc. 17; Scut. 396. **ἠχέω**, Cer. 38; Theog. 42, 835. **θαυματός**, Merc. 80, 440; Scut. 165. **θαυμάσιος**, Merc. 443; Theog. 584. **θαυμαστός**, Cer. 10; Certam. 315, 23 (Adverb.). **θεμιστοπόλος**, Cer. 103, 215, 473; Fragment. 32, 1, 3. **θρεπτήριον**, Cer. 168, 223; Opp. 188. **κύδιμος**, Merc. 46, 84, 96, 130, 150, 258, 298, 316, 404, 570; Scut. 938. **κᾶλον**, Merc. 112; Opp. 427. **καταστύφελος**, Merc. 124; Theog. 806. **κέρτομος**, Merc. 338; Opp. 788. **κηρίον**, Merc. 559; Theog. 597. **κολωνός**, Cer. 272, 298; Frag. 76, 1, eadem versus sede. **κατενήνοθεν**, Cer. 279; Scut. 269, ubi **κατ. ὤμ.** eadem versus sede. **κυανόπεπλος**, Cer. 319, 360, 374, 442; Theog. 406. **λουτρόν**, Cer. 50; Opp. 753. **μέριμνα**, Merc. 49, 160; Opp. 178. **μέταζε** (**τὰ μέταζε**), Merc. 125, 159; Opp. 394. **μάρτυς**, Merc. 372; Opp. 371. **μελετάω**, Merc. 557; Opp. 316, 443.

νόμοι, Del. 20; Opp. 276, 388; Theog. 66, 417. νηλειής, Ven. 245; Theog. 770, eadem versus sede. νήκεστος, Cer. 258; Opp. 283. ὀνοτάζω, Merc. 30; Opp. 258. ὄρθρος, Merc. 98; Opp. 577. οὔρειος, Merc. 244; Frag. 13. ὄρθιος, Cer. 20, 432; Opp. 290. οὐράνιος, Cer. 55; Theog. 78, 350. ὀργή, Cer. 205; Opp. 304; Certam. 323, 10. πολυώνυμος, Del. 82; Cer. 18, 32; Theog. 785. Πιερίηθεν, Merc. 85; Opp. 1. πλούσιος, Merc. 171; Opp. 22, eadem versus sede. πρηΰνω, Merc. 417; Opp. 797, Theog. 254. πυκινόφρων, Merc. 538; Frag. 36. τετράς, Merc. 19; Opp. 770, 794, 798, 809, 819. τρισσός, Ven. 7; Frag. 7, 2. τανύσφυρος, Cer. 2, 77; Theog. 364; Scut. 35. τανύπτερος, Cer. 89; Theog. 523. ὑμνέω, Del. 19, 158, 178; Pyth. 12, 29; Merc. 1; Theog. 33, 48, 11, 37, 51, 71; Opp. 2. φραδμοσύνη, Del. 99; Theog. 626, 884, 891. φερέσβιος, Pyth. 163; Cer. 450, 451, 469; Theog. 693. φηλητής, Merc. 67, 175, 214, 293, 446; Opp. 375. χρηστήριον, Del. 81; Pyth. 36, 70, 81, 110; Frag. 80, 6. χρυσάωρ, Del. 123; Opp. 769. χαμαιγενής, Ven. 108, 252; Theog. 879.

Nomina propria Non-Homerica, quibus usus est Hesiodus.

Ἀδμήτη, Cer. 421; Theog. 349. **Ἀκάστη**, Cer. 421; Theog. 356. **Γαλαξαύρη**, Cer. 423; Theog. 353. **Ἑκάτη**, Cer. 25. 52, 59, 438; Theog. 411, 416, 441. **Ἠλεκτρη**, Cer. 418; Theog. 349. **Ἰάνθη**, Cer. 418; Theog. 349. **Καλλιρόη**, Cer. 439; Theog. 351. **Κοῖος**, Del. 62; Theog. 134, 404. **Δητοΐδης**, Merc. 158, 253, 403, 508, 513, 524; Scut. 479, eadem versus sede. **Μηλοβοσίς**, Cer. 420; Theog. 354. **Μνημοσύνη**, Merc. 429; Theog. 54, 135, 915. **Νηρεύς**, Pyth. 141; Theog. 233, 240, 263, 1003. **Οὐρανίη**, Cer. 423; Theog. 350. **Πάλλας**, Merc. 100; Theog. 376, 383. **Πλουτώ**, Cer.

422; Theog. 355. **Πλοῦτος**, Cer. 489; Theog. 969. **Ῥοδεία**, Cer. 419; Theog. 351. **Στύξ**, Cer. 423; Theog. 361. **Σελήνη**, (dea), Merc. 99, 141; Theog. 18, 371. **Τύχη**, Cer. 420; Theog. 360. **Ὠκυρόη**, Cer. 420; Theog. 360.

C.

Alia Vocabula Non-Homerica.

ἄρδω, Pyth. 85; Pind. O. 5, 55. **ἀναδίδωμι**, Merc. 111; Pind. I. 6, 57. **ἀντίτομος**, Cer. 229; Pind. P. 4, 394. **ἄελπτος**, Del. 91; Cer. 219, 252; Aesch. Supp. 987; Pers. 261; Hdt. 1, 111. **ἀγχοτάτω**, Del. 18; Hdt. 2, 169; 4, 35. **ἀνακτορία**, Pyth. 56; Callim. apud Ammon. 113. **ἀμφιγηθέω**, Pyth. 95; Greg. Naz. **αἴθριος**, Pyth. 255; Theocrit. 4, 43. **ἄκμητος**, Pyth. 342; Nicand. Ther. 737. **ἀρίσημος**, Merc. 12; Tyrtaeus ap. Stob. Flor. 51, 1, 29. **ἀποτιμάω**, Merc. 35; Hdt. 5, 77. **ἀμαρύγη**, Merc. 45; Apol. Arg. 2, 42; Aristoph. Av. 925. **ἄφραστος**, Merc. 80, 353; Epigram. Hom. 5, 2; Aesch. Cho. 186. **ἀνόητος**, Merc. 80; Hdt. 1, 87; Aristoph. Vesp. 252. **αὐλών**, Merc. 95; Hdt. 2, 100, 127. **αὔλιον**, Merc. 103, 134, 399, 106; Soph. Ph. 19. **ἀδώρητος**, Merc. 168; Eurip. et Thucyd. (II. 65, 8, ubi codd. **ἀδωρότατος**) apud Bekk. Anecd. 346. **ἀποσυρίζω**, Merc. 280; Lucian. Ver. Hist. 2, 5. **ἀγγελιώτης**, Merc. 296; Callim. Hym. in Jovem, 68. **ἄγρευμα**, Merc. 400; Aesch. Ag. 1048; Cho. 998. **ἀκόντιον**, Merc. 460; Hdt. 1, 34. **ἀποκλέπτω**, Merc. 522; Greg. Naz. Or. 4, p. 128, B. **ἀρθμός**, Merc. 524; Aesch. Pr. 191. **ἀπονοσφίζω**, Merc. 562; Cer. 158; Soph. Ph. 979, O. T. 480. **ἀγαλλίς**, Cer. 7, 426; Hesychius. **ἀγλαόδωρος**, Cer. 54, 192, 492; Oppian. Cyn. 4, 17. **ἀφῆλιξ**, Cer. 140; Cratin. Incert. 95. **ἄφθογγος**, Cer. 198, 282; Theognis,

549, 569. ἀγέλαστος, Cer. 200; Epichar. p. 111; Suidas. ἀδικέω, Cer. 365; Hdt. 4, 119. γος (Valcken., ἄχος, Moscov.), Cer. 489; Hdt. 6, 56. βαθύθριξ, Pyth. 234; Oppian. Cyn. 1, 314. (βιβάω), forma βιβᾷ, Merc. 225; Pind. O. 14, 24. βαρύφθογγος, Ven. 159; Pind. I. 5, 32. βαδίζω, Merc. 210, 320; Hippocr. p. 299, 11. βῆμα, Merc. 222, 345; Eur. Tro. 342. βαθύσκιος, Merc. 229; Theocr. 4, 19. βουκολία, Merc. 298; Hdt. 1, 114, sed alia significatione. βουφόνος, Merc. 436; Aesch. Pr. 531. γλύφανον, Merc. 41; Theocr. 1, 28. γλήχων, Cer. 209; Aristoph. Achar. 874. δειράς, Pyth. 103; Pind. O. 8, 68, I. 1, 11. διατίθημι, Pyth. 76, 116; Hdt. 1, 132. δράκαινα, Pyth. 122; Aesch. Eum. 128. δειμαίνω, Pyth. 226; Merc. 407; Aesch. Pers. 600; Eum. 519. δυστλήμων, Pyth. 354; Manetho 1, 110. δελφίνιος, Pyth. 317; Thuc. 8, 38. διαπλέκω, Merc. 80; Pind. P. 12, 14. διαφέρω, Merc. 255; Pind. P. 11, 91, sed alia significatione. δολοφραδής, Merc. 282; Pind. N. 8, 56. διαπρύσιος, Merc. 336; Ven. 19; Pind. N. 4, 83 (Adverbium ap. Hom.). διαῤῥήδην, Merc. 313; Plat. Legg. 876 C. διαπρέπω, Merc. 351; Aesch. Pers. 1006. διδάσκαλος, Merc. 556; Aesch. Eum. 279. δεσπόσυνος, Cer. 144; Tyrtaeus apud Pausan. 4, 14, 5. δεσπόζω, Cer. 365; Aesch. Prom. 208; Ag. 543. δρέπω, Cer. 425, 429; Hdt. 2, 92. ἐπισχεδόν, Del. 3; Apol. Arg. 2, 490. εὔυμνος, Del. 19; Pyth. 29; Epicharm. apud Hephaest., p. 15, ed. Gaisford. εὔφημος, Del. 171; Aesch. Ag. 636; Soph. El. 630. ἔναλος, Pyth. 2; Eur. And. 855. εὔκλωστος, Pyth. 25; Antipater Anth. Pal. ἐπιτερπής, Pyth. 235; Plato. ἐπόψιος, Pyth. 318; Soph. O. C. 1600; O. T. 1312. εὔιππος, Pyth. 32; Pind. ἐπικρεμάννυμι, Pyth. 106; Pind. I. 8, 28; Theogn. 11, 86. ἔμπαλιν, Merc. 78; Pind. O. 12, 11. ἐρισφάραγος, Merc. 187; Pind. ap. Eust. opusc. p. 56, 13. εὐδία, Merc. 325,

355; Pind. I. 7, 52. εὐθύς, Merc. 342, 355; Pind. O. 6, 177; N. 10, 22; Tyrtaeus, 8. ἐργασία, Merc. 486; Pind. O. 8, 56. Ἐλευσίς, Cer. 318, 356, 490; Pind. ἐπηλυσίη, Merc. 37; Cer. 228, 230; Nonn. Io. C. 1, 3. ἑταιρεῖος, Merc. 58; Hdt. 1, 44. ἑλικτός, Merc. 192; Soph. Tr. 12. εὔκραιρος, Merc. 209; Aesch. Supp. 300. ἑαυτόν (scribe ἑ αὐτόν), Merc. 239; Attici. εὐκόσμητος, Merc. 384; Eustathius ad. A. 429. ἐπωλένιος, Merc. 433; Apoll. Rh. 1, 357. εὔμολπος, Merc. 478; Paul. Silen. Anth. Pal. 9, 396, 6. ἐκμάσσω, Merc. 510; Soph. El. 446; Eur. H. F. 1400. εἰσοπίσω, Ven. 104; Tyrtaeus ap. Lycurg. p. 162, 42. εὔστρωτος, Ven. 158; Cer. 286; Nonn. Dion. 18, 164, 26, 159. ἐπιτηρεω, Cer. 244; Aristoph. Achar. 922; Ran. 1151. ἐξαναιρέω, Cer. 254; Eur. Ion. 269. Ἐλευσίνιος, Cer. 266; Hdt. 9, 57 (apud Tragicos ubique -ῖν). ἐλεινός, Cer. 285; Adverbium ap. Aristoph. Thesm. 1063. ἐγρέμαχος, Cer. 424; Oracul. ap. Diod. Exc. V. p. 13. ζαμενής, Merc. 307; Pind. P. 4, 17; N. 4, 23. ἠβητής, Merc. 56; Eur. Herac. 858. ἤδυμος, Merc. 241, 449; Alcman. 102. ἡσυχίως, Merc. 438; Plat. Thae. p. 179 E (sed adiectivum ap. Hom.). θάω, Del. 123; verbum quidem apud Homerum, sed nusquam hac significatione, cf. Ω 58, δ 89 et Cer. 236, ubi usus est homericus. θεράπνη, Del. 157; Apoll. Rh., Eurip. θρυλλίζω, Merc. 488; Etym. Mag. p. 456, 44. θέα, Cer. 64; Hdt. 1, 25. θεμιτός, Cer. 207; Pind. θυσία, Cer. 312, 368; Pind. I. 5, 38. ἰγνύς, Merc. 152; Theocr. 26, 17. Ἰηπαιήων, Pyth. 98, 322, 339. Κύνθιος, Del. 17; Lycoph. 574; Call. Del. 10. καταστρέφω, Del. 73; Aesch. Pers. 787; Hdt. 1, 6, 64. καταβιβρώσκω, Del. 127; Hdt. 3, 16. κάλαμος, Merc. 47; Hdt. 3, 98. κατουδαῖος, Merc. 112; Call. Del. 142. κεραϊστής, Merc. 336; Nicand. Ther. 260; Diod. 3, 50. κατόπτης, Merc. 372; Aesch. Sept. 41,

369. **κρανεῖνος**, Merc. 460; Hdt. 7, 92. **κῶμος**, Merc. 481; Theognis 827, 934, Pindar. **καματηρός**, Ven. 246; Hdt. 4, 143. **κόρη**, Cer. 439; Sappho. 118, 3; Theogn. 1002. **καταδύνω**, Merc. 237; Attici. **λίκνον**, Merc. 21, 63, 150, 254, 290, 358; Soph. fr. 724. **λιθόῤῥινος**, Merc. 48; Emped. apud Plut. Mor. p. 618, B. **ληνός**, Merc. 104; Theocr. 7, 25. **λασιαύχην**, Merc. 224; Arran. 822. **λοχεύω**, Merc. 230; Orph. Arg. 182. **λάζυμαι**, Merc. 316. **λύρη**, Merc. 423; Pind. O. 10, 111; N. 11, 7. **λείριον**, Cer. 427; Pind. **μεσηγύ** (**τὸ μεσ.**), Del. 108; Cer. 317; Theognis 553. **μιμέομαι**, Del. 163; Pind. P. 12, 36; Theogn. 370. **Μινώϊος**, Pyth. 218; Luc. Ver. H. 2, 13. **μέρος**, Merc. 53, 501, 419; Cer. 399; Pind. O. 8, 72; P. 3, 98, 4, 65; N. 3, 70. **μυρσινοειδής**, Merc. 81; Galen. 13. **μασχάλη**, Merc. 242; Cratin. Incert. 63. **μηνύω**, Merc. 254, 264, 364, 373; Pind. N. 9, 10. **μήνυτρον**, Merc. 264, 364; Thuc. 6, 27; Phryn. Com. Incert. 2, et Plut. Alcib. c. 20. **μαντεία**, Merc. 472, 533, 547, 536; Soph. O. T. 149; Tr. 239. **μίγδην**, Merc. 494; Apoll. Rh. 3, 1381. **μεθύστερος**, Cer. 205; Aesch. Cho. 516. **μάτην**, Cer. 309; Theognis 523; Pindar, Solon. **νεοδμής**, Pyth. 53; Eur. Med. 1366. **νεογνός**, Merc. 406; Cer. 141; Aesch. Ag. 1163; Hdt. 2, 2. **ναρκισσός**, Cer. 8, 428; Theocr. 1, 133. **Νύσιος** (adj.), Cer. 17; Soph. Ai. 700. **ὄχθος**, Del. 17; Pind. O. 9, 5. **ὁμότροφος**, Pyth. 21; Hdt. 2, 66; Hym. Hom. 9, 2. **ὀνήσιμος**, Merc. 30; Aesch. Eum. 924. **ὄστρακον**, Merc. 33; Aesch. frag. 390. **ὀδοιπορία**, Merc. 85; Hdt. 2, 29. **ὄρθριος**, Merc. 143; Theognis 863. **ὀρσολοπεύω**, Merc. 308; Max. Tyr. 107, sed **ὀρσολοπεῖται** (codd. **ὀρσοπολεῖται**), Aesch. Pers. 10. **οἰοπόλος**, Merc. 314; Pind. P. 4, 49. **ὀπηδός**, Merc. 450; Pind. N. 3, 13. **ὁμόσπορος**, Cer. 85; Pind. N. 5, 43. **ὄργια**, Cer. 273, 476; Hdt. 2, 51; 5, 61. **ὀργίζω**, Cer. 345; Soph. O. T. 339; Ar.

Vesp. 223. **πορτιτρόφος**, Del. 21. **πρυτανεύω**, Del. 68; Demos., Plat., Aristoph. **περίκλυστος**, Pyth. 3; Aesch. Pers. 596, 879. **πλῆκτρον**, Pyth. 7; Merc. 53, 419, 501; Pind. N. 543. **παραστείχω**, Pyth. 39; Aesch. Cho. 568. **Πύθιος**, Pyth. 195; Pindar. **Πυληγενής**, Pyth. 220, 246 (Hom. **Πυλοιγενής**). **πάντοθι**, Pyth. 225; Mel. 1, 47; Arat. 743. **παρανίσσομαι**, Pyth. 252; Ap. Rh. 2, 1030. **προφυλάσσω**, Pyth. 360; Hdt. 1, 185, 8, 92. **πολυπήμων**, Merc. 37; Cer. 230; Pind. P. 3, 81. **πρόπολος**, Cer. 455; Pind. N. 4, 129; N. 13, 77. **πέδον**, Cer. 455; Pindar, sed Hom. **πέδονδε**, N. 796. **παλίσκιος**, Merc. 6; Soph. frag. 272; Hym. Hom. 18, 6. **πότνα**, Cer. 118; Eur. Bacch. 370. **πολυχρόνιος**, Merc. 125; Hdt. 1, 55. **πλαταμών**, Merc. 128; Apoll. Rh. 1, 365. **πρέσβις**, Merc. 431; Plat. Legg. 855, D. **πρέσβειρα**, Ven. 32; Eur. I. T. 963. **Πολυδέγμων**, Cer. 17, 31, 404; Lyc. Oph. 700; H. Orph. 17, 11. **παρασκώπτω**, Cer. 203; Demos., Plat. **πολυπότνια**, Cer. 211; Aristoph. Thesm. 1156. **προγιγνώσκω**, Cer. 257; Eur. Hipp. 1072. **πολυπείρων**, Cer. 297; Orph. Arg. 33. **παντοδαπός**, Cer. 402; Aesch. Theb. 357. **προσαναγκάζω**, Cer. 413; Thuc. 5, 42. **παρέξειμι**, Cer. 478; Hdt. 7, 58. **βικνός**, Pyth. 139; Soph., Ap. Rh. **βόδον**, Cer. 6; Theognis 537. **βόδεος**, Cer. 427; Eur. Med. 841. **συνάρω**, Del. 164; Luc. Zeux. 8. **σαῦλα**, Merc. 28; Anacr. apud Hephaest. p. 69, 8. **σύμβολον**, Merc. 30, 527; Pind. O. 12, 10; Theogn. 1150. **σύμφωνος**, Merc. 51; Pind. P. 1, 70. **σάνδαλον**, Merc. 79, 83, 139; Meinek. Cratin. Nom. 10; Theocr. 24, 36. **σκάπτω**, Merc. 90, 207; Aristoph. Plut. 525; Av. 1432. **συσσεύω**, Merc. 94; Orph. Arg. 980. **σπάργανον**, Merc. 151, 237, 306, 388; Pind. P. 4, 114; N. 1, 38. **σαφές**, Merc. 208; Pind. I. 1, 22; 5, 18; N. 11, 43. **σκευάζω**, Merc. 285; Hdt. 1, 73, 207, sed alia significatione; versus corruptus. **σπουδαῖος**, Merc.

332; Pind. P. 4, 132. στίβος, Merc. 352, 353; Hdt. 4, 140. συνήθεια, Merc. 485; Plat. Rep. 516 A. σατίνη, Ven. 13; Anacr. 19, 12. σεμνός, Cer. 1, 477, 486; Pind. O. 6, 68, terdecies. τρύγη, Del. 55; Nic. Ther. 368. τλημοσύνη, Pyth. 13; Archiloch. 1, 6. τέλεον, Merc. 129; Pind. P. 8, 25. ταρβαλέος, Merc. 165; Soph. Tr. 953. τρίβος, Merc. 448; Aesch. Supp. 1041. τριπέτηλος, Merc. 530; Call. Dian. 165; Nic. Ther. 522. τηρέω, Cer. 142; Pind. P. 2, 88 (161). τομαῖος (?), Cer. 228 (ὑποταμνός locus corruptus); Aesch. Cho. 168, 539; Supp. 268. ὑψιμέλαθρον, Merc. 103, 134, 399; Orph. 4, 1. ὑπωλένιος, Merc. 510; Theocr. 17, 30. φώρη, Merc. 385; Nic. Alex. 273. φαινολίς, Cer. 51; Sappho. frag. 95. φιλοστέφανος, Cer. 102; Anth. Pal. 9, 525; 6, 140. φέγγος, Cer. 278; Pind. P. 4, 111. χαλάω, Del. 6; Pind. P. 1, 12; Hym. Hom. 27, 12. χέλυς, Merc. 24, 25, 33, 153, 242; Aesch. frag. 320. χοροιτύπος, Merc. 31; Pind. frag. 57. χελώνη, Merc. 42, 48; Hdt. 1, 47, 48. χαρμόφρων, Merc. 127; Hesych. χθές, Merc. 273; Hdt. 2, 53. χλεύη, Cer. 202; Anth. Pal. 7, 345. ψαμαθώδης, Merc. 75, 347, 350; Ap. Rh. 4, 1376. ψόφος, Merc. 285; Eur. Ion. 601. ᾠδή, Del. 20; Cer. 494; Soph. El. 88; Ai. 630. Ὠκεανόνδε, Merc. 68; Hym. Hom. 31, 16. ὠλένη, Merc. 388; Aesch. Prom. 60.

Alia Nomina Propria Non-Homerica.

Αὐτοκάνη, Del. 35. Αἰολίων, Del. 37. Αἰσαγέη, Del. 40. Ἀζανίς (?), Pyth. 31 (Ἀξανίδα, Martinus); codd. Ἀζαντίδα (Ἀτλαντίδα, Moscov.), sed Bursiani coniecturam Ἀμυρηίδα amplexus in textum recepi. Ἀμάρυνθος, Pyth. 33. Ἀγαμήδης, Pyth. 33. Ἀργυφέη, Pyth. 244. Δηλιάς, Del. 157; Athenaeus. Δύμη, Pyth. 247. Δηω, Cer. 47, 211, 492;

Soph., Eur. **Δήμω**, Cer. 109. **Δώς**, Cer. 122. **Δίοκλος**, Cer. 153. **Δόλιχος**, Cer. 155. **Δημοφόων**, Cer. 234, 248. **Διοκλῆς**, Cer. 474, 477. **Ἐλατιονίδης**, Pyth. 32; cf. Pind. P. 3, 55. **Εὔριπος**, Pyth. 44. **Εὐρώπη**, Pyth. 73, 113. **Ἔργῖνος**, Pyth. 119. **Ἔλειαι**, Cer. 23. **Ἐλευσινίδης**, Cer. 105. **Εὔμολπος**, Cer. 154, 475. **Θριαί**, Merc. 552; Callim. **Ἴνωπος**, Del. 18; Callim. Hym. Dian. 171. **Ἰάμβη**, Cer. 195, 202. **Ἰάχη**, Cer. 419. **Ἴσχυς**, Pyth. 32; Pind. P. 3, 55. **Κύνθος**, Del. 26, 141. **Κώρυκος**, Del. 39; Hdt. 8, 36. **Κλάρος**, Del. 40; Plut. Pomp. 24. **Κνίδος**, Del. 43; Hdt. 1, 144. **Κάρπαθος**, Del. 43 (cf. **Κράπαθος**, B. 676). **Κηναῖον**, Pyth. 41; Soph. Tr. 753; Thuc. 3, 93. **Κελεός**, Cer. 96, 105, 146, 233, 475; Aristoph. Achar. 55. **Καλλιδίκη**, Cer. 109, 146. **Κλεισιδίκη**, Cer. 109. **Καλλιθόη**, Cer. 110. **Καλλίχορος**, Cer. 272. **Δήλαντος**, Pyth. 42; Theogn. 888. **Λακωνίς**, Pyth. 232. **Λευκίππη**, Cer. 418. **Λεύκιππος**, Pyth. 34; Pind. P. 4, 117; 9, 146. **Μέροπες**, Del. 42. **Μεγαμηδείδης**, Merc. 100. **Μετάνειρα**, Cer. 161, etc. **Νάξος**, Del. 44; Thuc. 6, 3. **Πειρεσίαι**, Del. 32. **Πεπάρηθος**, Del. 32. **Πάρος**, Del. 44; Cer. 491. **Περραβοί**, Pyth. 40; Strabo. **Πελοπόννησος**, Pyth. 71, 112, 241, 252, 254; cf. Tyrt. 5, 4. **Πολυδέκτης**, Cer. 9. **Περσαῖος**, Cer. 24. **Πολύξεινος**, Cer. 154, 477. **Ῥήναια**, Del. 44; Hdt. 6, 97. **Ῥοδόπη**, Cer. 422. **Ῥάριος**, Cer. 450. **Τριόπας**, Pyth. 33. **Τευμησσός**, Pyth. 46; Eur. Phoen. 1110. **Τελφοῦσα**, Pyth. 66, 69, 78, 199, 201, 208, 209. **Τροφώνιος**, Pyth. 118; Hdt. 1, 46. **Ταίναρος**, Pyth. 234; Eur. Her. F. 23. **Τριπτόλεμος**, Cer. 153, 474, 477. **Φώκαια**, Del. 35; Hdt. 1, 163. **Φαινώ**, Cer. 418.

Initia Versuum Non-Homerica.

Tamen moneo me inter initia versuum homerica ea tantummodo numerare quae a toto pede homerico vel dactylico vel spondiaco incipiunt. Sunt autem versus hi:

I. Hymnus in Venerem:

3 (*καί τ' ἐδαμ.*). 7. 15 (*ἀγλ. ἔργ.*). 41, 42, 46 (*ἀν. κατ.*). 49 (*ἡδὺ γελ.*). 51 (*καί τε κατ.*). 53, 55, 77, 84, 87 (*εἶχε δ' ἐΰγ.*). 91, 110 (*ἀλ. κατ.*). 98, 108, 111, 115, 126, 142, 144, 146, 156, 157, 165, 166, 174 (*κῦρε κάρη*). 192, 196, 200, 245, 270, 271, 277 (*ἐς π. ἔτ.*). 287 (*ἐν φ. μιγ.*). 213 (Z. *ἐφ.*).

II. Hymnus in Apollinem Pythium:

12, 13, 17, 26, 32, 33, 36, 37, 39, 41, 46, 53 (*ἔνθα νεοδ.*). 62, 69, 71 (*ἐνθ. ἀγ.*). 78, 82 (*ἐνθ. ἀγ.*). 85, 91, 98, 106 (*πετ. ἐπικ.*). 111 (*ἐνθ. ἀγ.*). 140, 157, 158, 184, 188 (*ἐνθ. ἀγ.*). 191, 195, 201, 206, 212, 230, 232 (*πάρ δὲ Λακ.*). 234, 244, 264, 265, 312, 330, 342, 343, 344, 347, 351, 365.

III. Hymnus in Apollinem Delium:

18, 25, 28, 36, 37, 38, 39, 40, 42, 43, 44, 51 (*Δῆλ', εἰ γάρ.*). 54, 55 (*οὐδ ἐ τρύγην*). 73 (*ποσ. κατ.*). 75, 77, 92, 94, 100, 102 (*αἳ δ' Ἰριν*). 118, 139, 152 (*ὅς τότ' ἐπ.*). 160, 163, 169, 172, 178.

IV. Hymnus in Cererem.

6, 7, 8, 10, 13, 17, 23, 25, 35, 38, 50, 60, 68 (*ὥστε βιαζ.*). 75, 86, 87 (*τοῖς μετ.*). 90 (*τὴν δ' ἄχ.*). 97 (*ὃς τότ' Ἐλ.*). 100, 102, 107, 109, 110, 122, 142 (*κ. τιθ.*). 144, 146, 153 (*ἡμὲν Τρ.*). 154 (*ἠδὲ Πολ.*). 155 (*κ. Δολ.*). 164, 165, 168,

172, 175, 176 (ὦο αἳ ἐπισ.). 179, 189 (κῦρε κάρη, cf. Ven. 174). 190 (τὴν δ' αἰδ.). 196 (πηκ. ἔδ.). 200 (ἀλλ' ἀγελ.). 210 (ἡ δὲ κυκ.). 215 (κ. χαρ.). 218 (νῦν δ', ἐπεὶ ἵκεο.) 223, 228 (οὔτ' ἄρ' ἐπ.). 230 (οἶδα δ' ἐπ.). 234, 238 (ἡδὺ κατ.). 241 (ὡς προ.). 244 (νύκτ' ἐπιτ.). 254, 256, 266 (π. Ἑλ.). 272, 273, 274, 277, 294, 312, 326 (π. ἐπιπ.). 338, 342, 345, 347, 365, 367 (τῶν δ' ἀδ.). 369, 372 (ῥοι. κοκ.). 376, 380, 385, 387, 389 (ἄλτο θέειν). 394, 398, 402, 403 (αὖτις ἄνει). 412, 413, 418, 420, 421, 422, 423, 442, 446 (τὴν τρ.). 453, 455 (ἦρος ἀεξ.). 456, 464, 473, 475, 476, 477, 478, 479, 486, 489, 491, 16 (καλὸν ἄθυρμα). 101 (γρηῒ παλ.). 201 (ἦστο, πόθῳ). 304 (μίμνε πόθῳ). 460 (δεῦρο τέκος).

V. Hymnus in Mercurium.

2, 6, 13 (κ. τότ' ἐγ.). 15 (νυκ. ὀπ.). 16, 17, 19, 24 (ἔνθα χελ.). 28, 29, 30, 34, 35, 37 (ἦ γὰρ ἐπ.). 40, 41, 48, 50, 53, 56, 67, 75, 79, 80, 81, 83, 85, 91, 93, 97, 98, 100, 103, 104, 109, 110, 119, 122, 123, 129, 131, 137, 139, 142, 143, 146, 151, 153, 158, 171, 173, 187 (ἀγν. ἐρισ.). 198, 203 (π. λεγ.). 207, 208 (π. δ' ἔδ.). 214, 222, 228, 231, 232, 234, 237, 238, 239, 241, 242, 253, 258, 261, 268, 273 (χθὲς γεν.). 280 (μάκρ' απ.). 285, 290, 306, 316, 325, 332, 337, 338, 342, 349 (τοῖα πέλ.). 353, 357, 358, 373, 392, 393, 397, 401, 403, 405 (π. ἐδ.). 406 (ὦ. νεογ.). 407, 410, 416, 419, 423 (θυμῷ ἀκ.). 426, 427, 429, 433 (πάντ' ἐν.). 434 (τ. δ' ἔρ.). 436, 442 (δ. ἀγ.). 443, 447 (τ. τεχ.). 448 (τ. τρ.). 452, 461, 469, 472, 474 (σ. δ' αὐτ.). 478, 482, 485 (ῥ. συν.). 486, 487 (ν. ἐών.). 489 (σ. δ' αὐτ.). 494, 498, 501, 522 (μ. ποτ' ἀπ.). 524, 508, 510, 512, 527, 533, 536, 547, 549 (φήμ' ἀλ. δδ.). 552, 556, 558, 559, 562 (ἦν δ' ἀπ.). 569 (κ. χαρ. λε.). 573 (ὅστ' ἄδ.).

Fines Versuum Non-Homerici.

I. Hymnus in Venerem:

37, 66, 80, 84, 123, 154, 194, 198, 201, 204, 224, 258, 263, 276, 293.

II. Hymnus in Apollinem Pythium:

15, 19, 23, 24, 32, 33, 39, 53, 55, 64, 91, 95, 103, 118, 122, 189, 195, 198, 201, 215, 226, 240 (ἐκοῦσα, Baumeist.). 247, 265, 293, 306, 313, 331, 337, 354.

III. Hymnus in Apollinem Delium:

16, 17, 20, 32, 37, 54, 62, 64, 73, 75, 91, 93, 103, 157, 158, 162, 171.

IV. Hymnus in Cererem:

9, 17, 23, 27, 31, 47, 50, 54, 64 (εἴ ποτε δή σευ). 66, 109, 130 (μή με). 142, 152, 153, 154, 156, 158, 161, 165, 184, 192, 194, 205, 209, 211, 212, 219, 225, 228, 229, 230, 234, 239, 243, 255, 272, 275, 280, 284, 287, 298, 301, 317, 319, 332, 344, 360, 371, 374, 404, 418, 419, 420, 421, 425, 430, 431, 437, 442, 477.

V. Hymnus in Mercurium:

3, 13, 17, 19, 21, 23, 30, 32, 37, 40, 42, 44, 45, 47, 48, 52, 57, 63, 68, 83, 86, 98, 103, 111, 112, 134, 159, 160, 168, 170, 183, 192, 210, 231, 245, 278, 296, 305, 308, 313, 320, 336, 369, 371, 372, 384, 385, 388, 399, 401, 415, 423, 425, 427, 433, 447, 450, 452, 455, 457, 475, 480, 488, 510, 555, 573.

Formulae Homericae, quibus Homerus eadem versus sede atque loco, de quo agitur, nusquam usus est.

I. Hymnus in Venerem:

2. *γλυκὺν ἵμερον.* 6. *ἔργα μέμηλεν.* 7. *πεπιθεῖν φρένας.* 15. *ἐπὶ φρεσί.* 23. *βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο.* 28. *πάντ' ἤματα.* 29. *ἀντὶ γάμοιο.* 33. *πεπιθεῖν φρένας.* 36. *νόον ἤγαγε.* 37. *ὅστε μέγιστος.* 41. *εἶδος ἀρίστη.* 54. *ἐν ἀκροπόλοις ὄρεσιν.* 70. *πολλοί τε λύκοι.* 82. *παρθένῳ ἀδμήτῃ.* 100. *περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ.* 116. *εὖ οἶδα.* 127. *ἀγλαὰ τέκνα.* 135. *σοῖς τε κασιγνήτοις.* 138. *πατρί τ' ἐμῷ.* 153. *σῆς εὐνῆς.* 157. *πὲρ πάρος ἔσκεν.* 169. *βοῦς τε καὶ ἴφια μῆλα.* 169. *νομῶν ἐξ.* 207. *πένθος ἄλαστον.* 224. *ξῦσαι τ' ἀπό.* 225. *πολυήρατος ἤβη.* 233. *εἵματα καλά.* 254. *οὐκ ὀνομαστόν.* 274. *πολυήρατος ἤβη.* 290. *ἴσχεο μηδ' ὀνόμαινε.*

II. Hymnus in Apollinem Pythium:

4. *Λητοῦς ἐρικυδέος.* 6. *ἄμβροτα εἵματα.* 12. *δῶρ' ἄμβροτα.* 21. *Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.* 23. *Φοῖβος Ἀπόλλων.* 28. *υἷα φίλον.* 50. *ἀλλ' ἔχεν.* 73. *ἀμφιρύτας κατὰ νήσους.* 79. *ἄναξ ἑκάεργε.* 87. *ὠκυπόδων κτύπον ἵππων.* 95. *ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα.* 101. *οὐκ ἀλέγοντες.* 113. *ἀμφιρύτας κατὰ νήσους.* 118. *λάϊνον οὐδόν.* 122. *κρήνη καλλίρροος.* 126. *μῆλα ταναύποδ'.* 127. *χρυσοθρόνου . . . Ἥρης.* 136. *νόσφιν ἐμεῖο.* 164. *ὃν κατὰ θυμόν.* 198. *κρήνη καλλίρροος.* 207. *κρήνης καλλιρρόου.* 220. *ἐς Πύλον ἠμαθόεντα.* 246. *καὶ Πύλον ἠμαθόεντα.* 250. *ὄρος αἰπύ.* 255. *Ζέφυρος μέγας.* 263. *μέσῳ ἤματι.* 266. *φλόγ' ἔδαιε.* 269. *δέος εἶλεν.* 279. *μελαίνης νηός.* 300. *φίλας ἀλόχους.* 367. *Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ.*

III. HYMNUS IN APOLLINEM DELIUM:

4. ἀφ' ἑδράων. 7. ἰφθίμων ὤμων. 9. τὸν δ' εἰς θρόνον εἷσεν ἄγουσα. 10. δέπαϊ χρυσείῳ. 22. πᾶσαι δὲ σκοπιαί. 24. εἰς ἅλα. 30. ἐντὸς ἔχει. 56. Ἀπόλλωνος ἑκαέργου. 73. ἀλὸς ἐν πελάγεσσιν. 88. βωμὸς καὶ τέμενος. 99. Ἥρης . . . λευκωλένου. 102. ἐϋκτιμένης ἀπὸ νήσου. 120. ὕδατι καλῷ. 144. πᾶσαι δὲ σκοπιαί. 147. ἑλκεχίτωνες Ἰάονες. 155. κτήματα πολλά.

IV. HYMNUS IN CEREREM:

35. ἔτι δ' ἤλπετο. 72. νόσφιν ἐμεῖο. 92. θεῶν ἀγορήν. 115. neque ὡς σύ περ ὧδε neque ὁπλότεραι γεγάασιν. 139. σφίσιν ἐργάζωμαι. 172. ὡς εἶδον. 182. κατὰ κρῆθεν. 188. ἡ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδόν. 190. αἰδώς τε σέβας. 208. οἶνον ἐρυθρόν. 249. δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρά. 275. μέγεθος καὶ εἶδος. 276. περί τ' ἀμφί τε. 321. ἄφθιτα εἰδώς. 324. ἐπεπείθετο θυμός. 328. ἅς κεν ἕλοιτο. 333. ἴδοι ὀφθαλμοῖσιν. 338. μετὰ δαίμονας. 345. θεῶν μακάρων. 354. οὐδὲ θεοῖσι. 378. ἡνία καὶ μάστιγα. 380. μακρὰ κέλευθα. 383. βαθύν ἠέρα. 406. νημερτέα πάντα. 444. ἅς κεν ἕλοιτο. 445. ἔτεος περιτελλομένοιο. 449. κατ' Οὐλύμποιο καρήνων. 462. ἅς κεν ἕλοιτο. 463. ἔτεος περιτελλομένοιο. 467. τέκνον ἐμόν. 471. ἀρουράων ἐριβώλων. 481. οὔποθ' ὁμοίως.

V. HYMNUS IN MERCURIUM:

11. οὐρανῷ ἐστήρικτο. 12. εἴς τε φόως ἄγαγεν. 17. μέσῳ ἤματι. 21. οὐκέτι δηρόν. 49. ἀμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βοός. 73. Μαιάδος υἱός. 78. αὐτός ἔβαινε. 95. ὄρη σκιόεντα (Hom. ὄρεα). 110. ἐν παλάμῃς. 69. αὐτὰρ ἄρ'. 91. εὖτ' ἄν. 114. μέγα δαιομένοιο. 121. ἀμφ' ὀβελοῖσι. 132. ἀλλ' οὐδ' ὥς. 142. αἶψ' αὖτις. 151. ἀμφ' ὤμοις. 161. θνητοῖς ἀνθρώποισι. 162. μύθοισιν . . . κερδαλέοισι. 175. Λητοῦς ἐρικυδέος. 181. ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα. 184. Ἠὼς δ' ἠριγένεια. 185. Ὠκε-

ανοΐο βαθυρρόου. 188. ἔρκος ἀλωῆς. 204. κακὰ πολλά. 208. οὐκ οἶδα. 217. πορφυρέῃ νεφέλῃ. 223. λύκων πολιῶν. 251. ἱεροὶ δόμοι. 260. μῦθοισιν . . . κερδαλέοισι. 262. βοῦς ἀγραύλους. 268. θερμὰ λοετρά. 272. βουσὶν ἐπ᾽ ἀγραύλοισι. 273. ἀπαλοὶ δὲ πόδες. 277. κλέος οἷον ἀκούω. 278. ἀπὸ βλεφάρων. 280. ἄλιον τὸν μῦθον. 285. κατ᾽ οἶκον. 311. κλέος οἷον ἀκούω. 312. παρὰ Ζηνὶ Κρονίωνι. 322. αἶψα δ᾽ ἵκοντο. 354. βροτὸς ἀνήρ. 383. μέγαν ὅρκον. 398. πόρον ἶξον. 403. ἰδὼν ἐνόησε. 413. ἀγραύλῃσι βόεσσιν. 416. Λητοῦς ἐρικυδέος. 440. ἐκ γενετῆς. 450, Μούσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν. 462. δώσω τ᾽ ἀγλαὰ δῶρα. 463. μύθοισιν . . . κερδαλέοισι. 467. εὖ οἶδας. 477. ἐξ ἐμέθεν. 481. χόρον ἱμερόεντα. 499. ἐπ᾽ ἀριστερὰ χειρός. 514. Μαιάδος υἱέ. 519. Στυγὸς ὕδωρ. 520. ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα. 521. Μαιάδος υἱός. 525. φίλτερον ἄλλον. 554. ἄλφιτα λευκά. 565. φρένα τέρπε. 567. Μαίδος υἱέ. 567. ἀγραύλους ἕλικας βοῦς. 569. ἀργιόδουσι σύεσσι 574. Μαιάδος υἱόν.

DE DIGAMMO.

Multas voces, quae temporibus historicis a vocalibus literis inceperunt, antiquitus a consonis literis initium cepisse demonstrant cum lumina, quae ars grammatica universae linguarum scientiae potissimumque linguis Indo-Europaeis, quae vocantur, attulit, tum titulorum testimonia.* Inter has literas est labialis spirans, quae digammum vocatur, de quo docti viri inde a Bentleii temporibus usque ad hodiernum diem multa et acriter disputarunt; alii rationem digammi amplexi ad arbitrium usi sunt, ut salebras quasdam metri, quantum poterat, summoverent, neque dubitarunt voces digammo instruere, quarum etymologia omnino non est certa et definita; alii contra, ob rem perverse tractatam, ab universa doctrina abhorrent. Hodie vero consentiunt omnes doctrinam, de qua tota antiquitas nihil prorsus sciebat, caute et prudenter tractandam esse. Bentleius, *phaenomenis* quibusdam metricis ad accuratius homericorum carminum studium impulsus, quaestionem digammi primus movit. Sed haec labialis spirans et antiquissimis temporibus litera infirma fuisse videtur, et iam primo dilu-

* Pauci tantummodo tituli huius generis ad nos pervenerunt. Ceterum lectio plurimorum horum titulorum magno in dubio relicta est. Cf. W. Clemm. in Curt. Stud. IX. p. 409–457. Sed de nonnullorum lectione nullo modo dubitari potest, unde apparet digammum antiquissimis temporibus non solum enunciatum, sed etiam scriptum esse. Scimus quidem e titulo locrensi ab Oeconomida edito et ex titulo vasculi cuiusdam caeretani digammum sextum locum in literatura graeca obtinuisse. Cf. Knös: De digammo homerico, Upsulae, 1873. Confer Archaeol. Zeit. 1878. 4tes. Heft. p. 181; liber, in quo multa doctrina apparet, est: de dialect. graec. digammo testimonia inscriptionum collegit Tudeer, Helsinforsiae, 1879.

culo literarum graecarum tam debilis facta erat, et e sermone enunciato radicitus evanescere minitaretur. Atqui eo tempore quo Homerus illa immortalia carmina scribebat digammum e multis vocibus iam evanuerat, in aliis etiamtunc suam vim obtinuit. Sed inter Iliadem atque Odysseam, quod ad digammum neglectum attinet, insigne discrimen non exstat, ex quo colligi potest literam illam paullatim tantum dilapsam esse. Quum vero carmina temporibus posterioribus literis mandarentur digammum ita attritum erat, ut Homeristae prorsus nescirent huiusmodi literam unquam exstitisse. Qua de causa salebrae quaedam metri, quae digammo adscito facile expediuntur, eis offensioni erant. Nam crebri hiatus et productiones syllabarum brevium sine ulla causa eis nota fuerunt impedimenta, quae litera paragogica inculcanda vel inanibus particulis δέ, τέ, γέ intericiendis summovere conati sunt. Ecce igitur unde proficiscuntur illae absurdae particulae, neque illud satis admirari possum quod aperta haec et manifesta explicatio nonnullos fugit qui rem tractarunt. Ut alios * de hymnis homericis bene meritos praetermittam, liceat mentionem facere Windischii, qui in libello: De hymnis homericis maioribus, Lipsiae 1867, opinatur nulla iure suo vestigia vivi digammi in Hymnis exstare, ne ibi quidem ubi vivum digammum negari nullo modo potest. Exempli gratia digammum his locis negat: Ven. 277, *ἐς πέμπτον Ϝέτος αὖτις ἐλεύσομαι νίὸν ἄγουσα.* Del. 74, *ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς Ϝάλις αἰεί.* Merc. 313, *Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ Ϝέκαστα διαρρήδην*

* Flach: Die hesiodische Theogonie mit Prolegomena, Berlin, 1873. Flach: Das dialektische Digamma des Hesiodos, Berlin, 1876. Hesiodische Untersuchungen von A. Rzach. Prag, 1875; Der Dialekt des Hesiodos von A. Rzach. Besond. Abdr. aus d. VIII. Supplb. d. Jahrb. f. cl. Phil. Leipzig, 1876. S. 355–466. Alii.

ἐρίδαινον. Sed falso et ad arbitrium hoc fit. Tantum igitur abest ut hae res ratum argumentum contra doctrinam vivi digammi in hymnis efficiant ut re vera contrariam partem comprobent, dummodo verum quaeramus neque intellegere nolimus inania illa additamenta non a poetis hymnorum, sed maximam partem ab Homeristis, qui digammi doctrinae ignari carmina literis mandarunt, originem ducere. Sed confitendum alios hymnos aliis temporibus et ab aliis auctoribus scriptos esse, ut in haec re iudicanda caute sit agendum. Atqui etiam in posterioribus, certe quidem in antiquioribus hymnis exstant indicia vivi digammi. Neque pendet ille digammi usus e sola Homeri imitatione vel ex recordatione homericarum formularum. Exempli gratia, Ven. 1, ἔννεπε ἔργα nullo Homeri loco exstat; scio equidem poetam Odysseae exordium sibi proposuisse, quod imitaretur, sed digammum observatum non est homericum. Ven. 10, ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον καὶ ἔργον Ἄρηος. Pyth. 299, καὶ δώματα καλὰ ἕκαστος, exemplar huius loci frustra apud Homerum quaesivit Windischius. Pyth. 20, ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν, forma ἰδεῖν duobus tantum Odysseae locis exstat (λ 143, ἄντα ἰδεῖν, et π 144, ἔργα ἰδεῖν), Windischius igitur ad alias formas confugit, sed τε duobus tantum Iliadis locis Δ 279, ῥίγησέν τε ἰδών, et K 14, νῆάς τε ἴδοι occurrit; saepissime contra antecedunt ὑπόδρα, ὄφρα, θαῦμα, etc. (Cf. Merc. 92, καί τε ἰδών.) Pyth. 107, ἔνθα ἄναξ, hiatus est in secundo pede nec similis Homeri locus in promptu est. Del. 45, ὠδίνουσα Ἐκυβόλον. Del. 56, Ἀπολλωνος ἑκαέργου. Ut supra dixi, Ilias et Odyssea atque etiam multo recentiores Hymni eo tempore composita sunt, quo aeolica illa litera evanescere iam coeperat. Atqui litera olim et clare pronunciata non subito dilapsa est; nam intervallum temporis non exiguum praeterisse patet, priusquam huiusmodi

linguae commutationes efficiantur. In aliis vocibus digammum mature dilapsum est, in aliis vim suam diu et obstinate retinuit. Itaque quum intervallum temporis satis magnum statuendum sit inter singulos hymnos compositos atque literis mandatos sperare possumus fore ut indicia aliquot linguae sensim mutatae in ipsis Hymnis inveniatur, neque sine causa sperabimus nos colligere posse quae partes indicia maioris vel minoris vetustatis exhibeant. Partes enim superiores constantiore et partes inferiores inconstantiore digammi usu eminebunt. Nam digammum eo temporis intervallo, quo singuli Hymni compositi ac literis mandati sunt, multo infirmius factum erat, neque dubitare possumus quin rhapsodi iam diu desiissent literam etiam in superioribus partibus pronunciare, unde fit ut Homeristae illas lectionis commutationes illasque subditicias particulas insererent. Eos autem in carminibus interpolandis non longius progressos esse monuerunt tum alii viri docti, tum G. Christ in libello: Die Interpolationen bei Homer, etc. Ii loci, qui a recentioribus rhapsodis leviter mutati facile restitui possunt, in numerum digammorum neglectorum recipi non debent. Si igitur quidquam discriminis, quod ad digammi et formularum homericarum et epithetorum vocabulorumque non-homericorum usum attinet, inter singulos Hymnos vel etiam inter singulas partes Hymnorum singulorum patefacere et illustrare poterimus, licebit pro certo concludere varios Hymnos vel partes Hymnorum simili temporum intervallo disiungi. Ecce igitur ratio quam in hac re iudicunda secutus sum, tamen moneo me digammi neglecti tantummodo exempla spectasse.

Haec addere liceat: Fieri potest ut vocalis finalis vocis praecedentis ante vocem olim a digammo incipientem elidatur, vel ut digammum positionem cum litera consona

vocis antecedentis non faciat.* G. Christ opinatur elisionem vocalis antecedentis ante vocem a digammo olim incipientem maiorem imminutionem vis digammi exhibere. Ex contrario firmissimum est digammum ubi vocalem in thesi producit. Huiusmodi productiones duo tantummodo exempla ex hymnis proferre possum, eaque ante pronomen tertiae personae. Tamen moneo hanc productionem etiam in Iliade et Odyssea raro inveniri.

Addo me eas tantum voces examinasse quas G. Christ † secundum Leskinii rationem respexit. Itaque cum vocabula incertae etymologiae, ut *ῥύομαι, ἔθειρα, ἐτώσια, ἑός*, tum ea quae iam apud Homerum digammum amiserant, ut *ἐρεείνω, ὁράω, ἕλκω*, excluduntur.

Ἄναξ, ἀνάσσειν.

Del. 15, *Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα.* Dele *τ'*.

Del. 59, *δηρὸν ἄναξ*, versus prorsus corruptus. Emendationem Baumeisteri: *δημοῦ ἀναΐξει βωμοῖς, θυσίαι τέ σ' ἔχωσιν*, non amplexus sim, quandoquidem phrasis *θυσίαι τέ σ' ἔχωσιν* offendit. Ceterum *θυσίαι* non-homericum est vocabulum pro voce homerica *θύεα*, occurrit autem in hymno paullo recentiore in Cererem (vv. 312 et 368). Primus Pindarus post poetam hymni in Cererem vocem *θυσίαι* usurpat. Contra coniecturam Bursiani *δημοῦ ἀναΐξει, βοσκήσεις θ' οἵ κέ σ' ἔχωσιν* amplexus in textum recepi.

Pyth. 3, *μέγ' ἀνάσσεις* non dicit Homerus; cf. Baumeister. ad locum cit. et Lehrs. Pop. Aufsätze, p. 424.

* Omne genus vis et effectus digammi diligentissime distinxit ac segregavit Hartel, Homerische Studien III. p. 56 sqq. (Sitzungsberichte d. Wien. Akad. 1876.)

† In libello: Die Interpolationen bei Homer, etc. München, 1879.

Pyth. 207, *ἔνθα δ' ἄνακτι.* Dele δ'; cf. 107 ubi *ἔνθα ἄναξ.*

Pyth. 218, *οἵ ῥά τ' ἄνακτι.* Dele τ'.

Pyth. 259, *ἡγεμόνευε δ' ἄναξ.*

Merc. 500, *Λητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς, ἄναξ.*

Merc. 574, *Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἄναξ.*

Cer. 75, *Δήμητερ ἄνασσα.*

Cer. 430, *χώρησεν· τῇ δ' ἔκθορ' ἄναξ.* Ἔκτορ' traditum quidem est, sed corruptum esse mihi videtur. Idem contextus et rerum et verborum invenitur versu huius hymni 16, quo loco exstat id quod ad hunc locum emendandum maximi momenti est. Legimus enim *χάνε δὲ χθὼν εὐρυάγυια | Νύσιον ἄμ' πεδίον, τῇ ὄρουσε ἄναξ Πολυδέγμων.* Et in hymno in Pyth. 262: *ἔνθ' ἐκ νηὸς ὄρουσε ἄναξ.* Homerus *ἔκθορε* et *ὄρουσε* in vicem usurpat; ex multis huiusmodi locis liceat duo afferre: Γ 325, *Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν* et Ψ 353, *ἐκ δὲ κλῆρος θόρε.* Ceterum *ἔκθορε* nusquam hac versus sede apud Homerum, *ὄρουσε* contra hoc loco M 83, cf. O 520; sed ob asyndeton *τῇ ὄρουσε ἄναξ* in textum non recepi.

Cer. 492, *Δηοῖ ἄνασσα.*

Cer. 440, *ἔπλετ' ἄνασσα.*

ἀδεῖν.

Del. 22, *δὲ σκοπιαί τοι ἄδον.*

Pyth. 42, *οὐχ ἅδε θυμῷ*; corrige *οὐ ἅδε.* Corruptela e pronunciationis similitudine est orta.

ἅλις.

Merc. 180, *πορθήσω καὶ χρυσὸν, ἅλις.*

Merc. 179 et 493, *ἔνθεν ἅλις*; *ἔνθα ἅλις* scribere non ausus sum, quandoquidem nulla digammi vestigia vocabuli *ἅλις* in hoc hymno exstant, sed sensus versu 493 potius *ἔνθα* quam *ἔνθεν* postulat.

ἄκων (ἀέκων).

Cer. 379, *τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην*. Corrige *οὐκ ἀέκοντε* secundum Bekkerum ad E 366; Θ 45, etc.

δέος.

Ven. 194, *οὐ γάρ τοί τι δέος παθέειν*.

εἶδος.

Cer. 66, *γλυκερὸν θάλος, εἴδεϊ κυδρήν*.
Cer. 315, *πολυήρατον εἶδος*.

ἕλιξ.

Ven. 163, *γραμωτάς θ' ἕλικας*. Scripserim *τ' εὐγναμπτὰς ἕλικας*, cf. v. 87.

εἷμα.

Ven. 85, *μέγεθός τε καὶ εἵματα*.
Ven. 232, *ἀμβροσίῃ τε καὶ εἵματα*.

ἕκατος, ἑκηβόλος, ἑκάεργος.

Del. 177, *αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἑκηβόλον*.
Pyth. 97, *ὣς εἰποῦσ' Ἑκάτου*.
Pyth. 98, *μηδ' Ἑκάτοιο*.
Merc. 464, *Εἰρωτάς μ', Ἑκάεργε*.
Merc. 509, *ἐπεὶ κίθαριν μὲν Ἑκηβόλῳ*.
Merc. 522, *ὅσ' Ἑκηβόλος*.

ἕκαστος.

Del. 163, *αὐτὸς ἕκαστος.*
Pyth. 357, *μάλ' ἕκαστος.*
Merc. 428, *μοῖραν ἕκαστος.*
Cer. 302, *οἶκαδ' ἕκαστος.*

ἔκητι.

Ven. 147, *ἀθανάτοιο δ' ἔκητι*; scribe *ἀθανάτου δὲ ἔκητι.*

ἕλπομαι, ἐλπίς, ἔολπα.

Cer. 35, *δ' ἤλπετο.*
Cer. 37, *τόφρα οἱ ἐλπίς.*
Cer. 213, *ἀπ' ἔολπα.*
Cer. 227, *οὔ μιν ἔολπα*; scribe *οὔ ἑ ἔολπα.*

ἔπος, εἰπεῖν.

Del. 106, *μή μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν*; corrige *ἔπειτα ἔπεσσιν.*
Pyth. 108, *ἐπήρατον εἶπε.*
Ven. 286, *ἐξείπῃς*; scribe *ἐκϝείπῃς.*
Merc. 46, *ὣς ἄμ' ἔπος.*
Merc. 154, *θεὰν θεὸς, εἶπε.*
Merc. 182, *ὣς οἱ μέν ῥ' ἐπέεσσι*; scribe *ῥα ἔπεσσι.*
Merc. 199, *ταῦτά μοι εἶπε.*
Merc. 218, *Ἑκηβόλος εἶπε.*
Merc. 306, *ἐέλμενον, εἶπε.*
Cer. 118, *ἡ δ' ἐπέεσσιν*; corrige *δὲ ἔπεσσιν.*
Cer. 199, *οὔτ' ἔπεϊ*; corrige *οὔτε ἔπει.*
Cer. 320, *φωνήσασ' ἔπεα.* Hoffmannus, Bekkero approbante, correxit *φωνήσασα ἔπεα.* Ex Homero attulit aliquos

locos, ubi terminatio εα in plurali neutrorum synizesi coalescit. Sunt loci hi: Λ 282 στήθεα, Ο 444 βέλεα, Ω 7 ἄλγεα, etc. Equidem ex Hesiodo attulerim Th. 229 ψεύδεα, 233 ἀψευδέα, Opp. 32 νείκεα, 150 τεύχεα.

Exempla huius συνιζήσεως in ipsa voce ἔπεα afferri non possunt.

ἔργον, ἐργάζομαι.

Merc. 46, ἔπος τε καὶ ἔργον.
Merc. 120, ἔργῳ δ' ἔργον.
Merc. 266, οὐκ ἐμὸν ἔργον.
Merc. 343, δαίμονος ἔργα.
Merc. 531, ἐπέων τε καὶ ἔργων.
Ven. 6, πᾶσιν δ' ἔργα; scribe πᾶσι δὲ ἔργα.
Cer. 117, ἠδὲ καὶ ἔργῳ, cf. Bekkerum ad A 395.
Cer. 140, ἀφήλικος ἔργα.
Cer. 144, καί κ' ἔργα.
Cer. 351, μήδεται ἔργον; γ 261 legitur μήσατο ἔργον.

ἔρδω.

Pyth. 177, πόλλ' ἔρδεσκε. Idem legitur I 540, quo loco iam scholiasta Ammonius ἔρρεζεν pro ἔρδεσκε scribere voluit, cf. Hoffm. Quaestt. § 179, 2. Equidem, antiquitate huius partis atque auctoritate Ammonii impulsus, lectionem πόλλ' ἔρρεζεν amplexus sim. Quod versu 125 huius hymni ἔρδεσκε legitur, nihil ad rem.

ἐρσήεις.

Merc. 107, ἠδ' ἐρσήεντα, cf. Ξ 348.

ἐρύομαι.

Pyth. 328, νῆ' ἐρύσαντο.

ἡδύς, ἥδυμος.

Merc. 241, *προκαλεύμενος ἥδυμον.*
Merc. 449, *ἔρωτα καὶ ἥδυμον.*
Cer. 49, *νέκταρος ἡδυπότοιο.*

ἰδεῖν, εἴδεσθαι.

Del. 71, *μη, ὁπόταν τὸ πρῶτον ἴδῃ*; scribe *τὰ πρῶτα ἴδῃ.* Conferatur Z 489 = *θ* 553, *ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται*; N 679, *ᾗ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο*; *θ* 268, *ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι.*

Pyth. 77 et 163, *ἡ δ' ἐσιδοῦσα.* Utroque loco scribendum est *ἡ δὲ ἰδοῦσα,* quam lectionem Codex moscoviensis versu 163 praebet. Accedit quod iam Frankius ad hunc locum annotat non adspiciendi notionem requiri, sed animadvertendi vel conspiciendi (cf. Baumeister. ad loc.). Legitur *ἡ δὲ ἰδοῦσα* in hymno in Cer. 385 et in hym. in Bacch. (7), 8, 42.

Merc. 92, *καί τε ἰδὼν μὴ ἰδών.* Hic locus demonstrat hunc hymnum eo tempore scriptum esse, quo etiamtum incertum fuit utrum digammum vim antiquam retineret an prorsus e lingua dilapsurum esset.

Merc. 239, *Ἐκάεργον ἰδών.*

Ven. 256 et 278, *πρῶτον ἴδῃς.* Utroque loco *πρῶτα* scribendum est. Conferatur supra Del. 71. Hymnus vero in Venerem omnium longe antiquissimus vel *ὁμηρικώτατος.* Cf. A 235; B 73; Γ 330; Δ 297, etc.

Cer. 458, *δ' ἴδον.*

ἴον.

Cer. 6, *ἠδ' ἴα.*
Cer. 418, *καὶ Ἰάνθη,* cf. Hes. Th. 349.

Ἶρις.

Del. 102, Αἶ δ' Ἶριν.

ἶς, ἶφι, non occurrunt, sed ἴφιος et ἰφθιμος inveniuntur cum digammo neglecto Del. 7, ἀπ' ἰφθίμιον et Ven. 169, βοῦς τε καὶ ἴφια, sed etymologia utriusque vocabuli tam est incerta ut dubitem illos locos huc referre.

οἶδα, εἰδέναι.

Del. 163, μμεῖσθ' ἴσασιν.

Pyth. 135; Ven. 44, 134; Cer. 195, 202, κέδν' εἰδυῖαν, etc. Viri docti iam multa de hac formula disputarunt, sed haud dubium est quin cum Hoffmanno, qui, nisi fallor, primus rem movit, κεδνὰ ἰδυῖαν scribendum sit. At liceat summam controversiae breviter exponere. Formam ἰδυῖα exstitisse satis constat e formula ἰδυίῃσι πραπίδεσσι, quae quatuor locis occurrit. Loci sunt hi: A 608 = Υ 12, Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι, Σ 380, ὄφρ' ὅ γε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι, η 92, οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι. Accedit quod participium ἰδυῖα aliis undecim locis invenitur: A 365, ταῦτα ἰδυίῃ, I 128 = 270 = T 245 = Ψ 263 = ω 278, ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας, ο 418, ἀγλαὰ ἔργα ἰδυῖα, λ 432, λυγρὰ ἰδυῖα, ν 417, πάντα ἰδυῖα, ν 287 = π 158, ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίῃ. Formula ubique in fine versus invenitur. Patet igitur non digammi causa solum emendandum esse, sed etiam ut metrum sine ullis salebris fluat, nam si corrupta illa lectio servetur, spondeus in quinto pede evadat. Neque videtur antiquitus fuisse quidquam discriminis inter εἰδυῖα atqua ἰδυῖα quae et participii et adiectivi formae erant. Analogae sunt hae formae: ἀρηρώς, ἀραρυῖα; λελῃκώς, λελακυῖα; μεμῃκώς, μεμακυῖα; τεθηλώς, τεθαλυῖα. Scribendum est κεδνὰ ἰδυῖαν, etc., cf. La Roche: die homerische Textkritik 286.

Merc. 376, τὰ δέ τ' οἶδε. Dele τ'.
Merc. 382, ὀπίζομαι· οἶσθα.
Merc. 466, σήμερον εἰδήσεις.
Merc. 535, τὸ γὰρ οἶδε, scribe τό γε οἶδε.
Merc. 538, γ' εἴσεσθαι. Dele γ'.

οἰκία.

Del. 46, νιεῖ 'θελοι οἰκία.
Merc. 285, σκευάζοντα κατ' οἶκον.
Cer. 302, βάν ῥ' ἴμεν οἴκαδ'.

οἶνος.

Cer. 206, μελινδέος οἴνου.

ὅς, οὗ, οἱ, ἕ.

Merc. 143, ὄρθριος, οὐδέ τίς οἱ. Promoninis tertiae personae digammum tam est firmum ut emendare non dubitem. Hermannus correxit οὔτις οἱ, sed coniecturam Baumeisteri οὐδέ τί οἱ in textum recepi.
Cer. 246, δείσασ' ᾧ.

Summarium Locorum ubi Digammum neglectum est.*

Hymn. in Ven.: (6), (44), 85, (134), (147), (163), 194, 232, (256), (278), (286).
Hymn. in Pyth.: 3, (42), (77), 97, 98, 108, (135), (163), (177), (207), (218), 259, 328, 357.
Hymn. in Del.: 7, (15), 22, 46, (59), (71), 102, (106), 163 bis, 177.

* Loci emendati uncinis indicantur.

Hymn. in Cer.: 6, 35, 37, 49, (57), 66, (68), 75, 117, (118), 140, 144, 174, (195), (199), (202), 206, 213, (227), 246, 302 bis, 315 (320), 351, (379), 418, 430, 440, 458, 492.
Hymn. in Merc.: 46 bis, 92, 107, 120, (143), 154, 179, 180, (182), 199, 218, 239, 241, (263), 266, 285, 306, 343, (363), (369), (376), (379), 382, 428, 449, 464, 466, 493, 500, 509, 522, 531, (535), (538), 574.

Summarium Locorum ubi Syllaba brevis in Arsi producitur ante Voces a Digammo incipientes:

Ven.: 139, 162, 184, 277. *Pyth.:* 51, 61, 99, 204, 223, 362. *Del.:* 56, 74, 157. *Cer.:* 207, 323, 336. *Merc.:* 234.
Vocalis brevis in thesi ante voces a digammo incipientes his locis producitur: Del. 46 et Ven. 9.

Salebrae Quaedam Metricae.

A.

Versus duobus spondeis finientes, quorum quintus pes vocis fine clauditur.
Pyth. 289, ὄφρ' ἐῦ εἰδῶ, scribe ἐὺ.
Pyth. 367, Διὸς καὶ Λητοῦς νιέ, scribe Λητόος.
Merc. 243 = 321, Διὸς καὶ Λήτοῦς νἱός, scribe Λητόος.
Merc. 467, πάντ' ἐῦ οἶδας, scribe ἐὺ.
Ven. 116, ὑμετέρην ἐῦ οἶδα, scribe ἐὺ. Formula ἐῦ οἶδα nusquam in fine versus apud Homerum.

Cer. 204, *Ἴλαον σχεῖν θομόν.*
Cer. 452, *ἔκευθε δ' ἄρα κρῖ λεύκον.*

B.

Versus qui a duobus vocabulis spondiacis sine sensus incisura post primum pedem incipiunt.

Del. 5, *Λητὼ δ' οἵη.*
Del. 30, *ὅσσους Κρήτη.*
Del. 53, *ἄλλος δ' οὔτις*, scribe *οὔ τις*, cf. La Roche ad Φ 275.
Pyth. 358, *σφάζειν αἰεί.*
Merc. 1, *Ἑρμῆν ὕμνει*, scribe *ὕμνεε.*

C.

Versus a duobus spondeis incipientes, quorum spondei ex duobus monosyllabis et bisyllaba constant.

Del. 87, *ἦ μὴν Φοίβου.*
Ven. 145, *εἰ μὲν θνητή.*

D.

Versus qui quatuor spondeis clauduntur.

Del. 31, *νῆσός τ' Αἰγίνης ναυσικλειτή τ' Εὔβοια* versus prorsus spondiacus.

Pyth. 5, *Φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθὼ πετρήεσσαν.*
Pyth. 41, *Κηναίου τ' ἐπέβης ναυσικλειτῆς Εὐβοίης.*
Merc. 144, *οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.*
Merc. 441, *ἠέ τις ἀθανάτων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων.*
Merc. 578, *νύκτα δι' ὀρφναίην φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.*
Ven. 35, *οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.*

Ven. 149, *οὔτις ἔπειτα θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.*
Cer. 11, *ἀθανάτοις τε θεοῖς ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις.*
Cer. 22, *οὐδέ τις ἀθανάτων οὐδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.*
Cer. 55, *τίς θεῶν οὐρανίων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων.*
Cer. 45, *ἤθελεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.*
Cer. 73, *οἴχεται ἠὲ θεῶν ἢ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.* Solemnitas spondeorum sono vel pondere depicta est.

E.

Versus qui tribus spondeis clauduntur sine incisura in quinto pede.

Del. 158, *Ἀπόλλων' ὑμνήσωσιν.*
Pyth. 5, *Πυθὼ πετρήεσσαν.*
Pyth. 84, *ἵππων ὠκειάων.*
Pyth. 280, *ἀνδρῶν ἀλφηστάων.*
Merc. 220, *βοῶν ὀρθοκραιράων.*
Merc. 243 = 321, *Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός*, scribe *Λητόος.*
Pyth. 367, *Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ*, scribe *Λητόος.*
Merc. 546, *πιθήσας οἰωνοῖσι.*
Cer. 421, *Ἀκάστη τ' Ἀδμήτη τε.*

F.

Versus sine caesura in secundo et tertio pedibus, vel cum interpunctione post tertium pedem.

Pyth. 255, *ἦλθ' ἄνεμος Ζέφυρος μέγας, αἴθριος κ. τ. λ.*
Merc. 455, *θαυμάζω, Διὸς υἱὲ, τάδ', ὡς κ. τ. λ.*
Ven. 271, *φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθει κ. τ. λ.*; scribendum est *ἀμφιπερὶ φθινύθει.*

Summarium Versuum Salebrosorum.*

Ven.: 35 d, (116 a), 145 c, 149 d, (271 f). *Pyth.:* 5 ed, 41 d, 84 e, 255 f, 280 e, (289 a), 358 b, (367 ae). *Del.:* 5 b, 30 b, 31 d, (53 b), 87 c, 158 e. *Cer.:* 11 d, 22 d, 45 d, 55 d, 73 d, 204 a, 421 e, 452 a. *Merc.:* (1 b), 144 d, 220 e, (243 ae), (321 ae), 441 d, 455 f, (467 a), 546 e, 578 d.

Formulae Non-Homericae, quae Hesiodo subductae sunt.

Hym. in Ven.: **5,** ὃς' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδ', Th. 582. **258,** ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε, Th. 2.

Hym. in Pyth.: **157,** Τιτῆνές τεθεοί, Th. 648, 630. **157,** ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες, Th. 621, 564. **165,** ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα, Th. 562. **163,** Γαῖα φερέσβιος, Th. 693. **166,** Διὸς μητιόεντος, Opp. 51, 767. **196,** μένος ὀξέος Ἠελίοιο, Opp. 412.

Hym. in Del.: **121,** ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, Opp. 337.

Hym. in Cer.: **2, 3,** ἣν Ἀϊδωνευς ἥρπαξεν (δῶκεν δὲ . . . Ζεύς), Th. 913, 914. Cer. 14, οἶδμα θαλάσσης, Cert. 318, 16. **44,** ἐτήτυμα μυθήσασθαι, Opp. 10. **60, 75,** Ῥείης ἠυκόμου, Th. 625, 634. **79,** θαλερὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν, cf. Th. 921, 946, 948, 999. **88,** ἵπποισιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς, Scut. 341. **103, 215, 473,** θεμιστοπόλων βασιλήων, frag. 32, 13. **110,** ad totum versum, cf. Th. 361. **152,** ἰθείῃσι δίκῃσιν, Th. 86, Opp. 36. **168,** ἀπὸ θρεπτήρια δοίη, Opp. 188. **183,** ῥαδινοῖσι ποσσίν, Th. 195. **258,** νήκεστον ἀάσθης, Opp. 283. **279,**

* Loci emendati uncinis indicantur.

κατενήνοθεν ὦμους, Scut. 269. **285**, *εὐστρώτων λεχέων*, cf. Th. 798. **287**, *πόσσ' ἀπαλοῖσι*, Th. 3. **311**, *λιμοῦ ὑπ' ἀργαλέης*, cf. Scut. 43. **315**, *πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν*, Th. 908. **336**, *μαλακοῖσι παραφάμενος ἐπέεσσιν*, Th. 90. **352**, *χαμαιγενέων ἀνθρώπων*, Th. 879. **401**, *ἄνθεσι εἰαρινοῖσι*, Opp. 75. **419**, *τε Ῥοδεία τε Καλλιρόη τε*, Th. 351. **420**, *τε Τύχη τε καὶ Ὠκυρόη*, cf. Th. 360. **421**, *τ' Ἰάνειρα τ' Ἀκάστη τε*, Th. 356. **422**, *τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ*, Th. 359. **424**, *καὶ Στύξ*, Th. 361. **424**, *τε Γαλαξαύρη τ' ἐρατεινή*, cf. Th. 353. vv. **418–424**, poeta imitatus est Hes. Th. 349–361.

Hym. in Merc.: **10**, *μεγάλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο*, Th. 1002. **36**, Totus versus, Opp. 365. **80, 441**, *θαυμαστὰ ἔργα*, Scut. 165. **243**, *γνῶ δ' οὐδ' ἠγνοίησε*, Th. 551. **367**, *Κρονίηνα, θεῶν σημάντορα πάντων*, Scut. 56. **375**, Totus versus, Th. 988.

Ex hac tabula ordo *ὁμηρικότητος* hymnorum singulorum clare elucet. Videmus enim totum hymnum in Venerem ad usum homericum proxime accedere; sequuntur hymni in Apollinem Pythium et in Delium. Pari modo constat poetas trium hymnorum in Venerem, in Apollinem Pythium, in Apollinem Delium Homerum imitatos esse, scriptores contra Hymnorum in Cererem et in Mercurium propius ad usum hesiodeum accessisse.

In textum recepi emendationes has:

Hymn. in Ven.:

6, *πᾶσι δὲ ἔργα* pro *πᾶσιν δ' ἔργα*. Vide p. xxxvii.

38, *εὖ τ' ἐθέλοι* pro *εὖτε θέλοι*.

44, *κεδνὰ ἰδυῖαν* pro *κέδν' εἰδυῖαν*. Vide p. xxxix.

SUMMA RERUM.	Venus.	Pythius.	Delius.	Cures.	Mercurius.
Habet versus	293	368	178	495	580
Epitheta non-homerica	60	88	55	168	214
Unum epitheton non-hom. in versibus .	5	4	3	3	2
Vocabula non-homerica	22	47	38	110	203
Unum vocabulum non-hom. in versibus	13	8	5	4	3
"Απαξ εἰρημένα	9	10	10	23	52
Unum ἅπαξ εἰρημένον in versibus	33	37	18	22	11
Nomina propria non-homerica	0	21	17	26	2
Nomina propria hesiodea	0	1	1	15	4
Vocabula hesiodea	4	6	5	39	35
Unum vocabulum hesiodeum in versibus	73	61	36	13	17
Initia versuum non-homerica	42	46	29	106	140
Unum initium versus non-hom.in versibus	7	8	6	5	4
Fines versuum non-homerici	15	30	17	61	66
Unus finis versus non-hom. in versibus	19	12	10	8	8
Formulae homericae in vers. sede homerica	290	378	126	422	468
Formulae homericae in versus sede non-homerica	30	31	16	32	65
Formulae non-hom., quae Hesiodo subductae sunt	2	6	1	26	6
Digamma observata	71	69	25	72	72
Digammum semel observatum in versibus	4	5	7	7	8
Digamma neglecta	11	14	11	31	36
Digammum semel neglectum in versibus	26	26	16	15	15
Digamma restituta	8	7	4	7	9
Salebrae metricae	5	8	6	8	10
Una salebra metrica in versibus	59	46	30	62	58

64 et 116, ἐὺ pro εὖ, metri causa.
128 et 215, ἐπεὶ δὴ pro ἐπειδὴ, metri causa.
134, κεδνὰ ἰδυίῃ pro κέδν' εἰδυίῃ. Vide p. xxxix.
147, ἀθανάτου δὲ ἔκητι pro ἀθανάτοιο δ' ἔκητι. Vide p. xxxvi.
163, τ' εὐγναμπτὰς ἕλικας pro τε γναμπτὰς ἕλικας. Vide p. xxxv.
195, ἐπεὶ ἦ pro ἐπειή.
256 et 278, πρῶτα pro πρῶτον. Vide p. xxxviii.
271, ἀμφιπερὶ φθινύθει pro ἀμφιπεριφθινύθει. Vide p. xliii.
286, ἐκείϝπης pro ἐξείπης.

Hym. in Ap. Pyth.:

31, Ἀμυρηίδα pro Ἀζανίδα (Bursian).
63, ὅς τε pro ὅστε.
77 et 163, δὲ ἰδοῦσα pro δ' ἐσιδοῦσα. Vide p. xxxviii.
135, κεδνὰ ἰδυῖαν pro κέδν' εἰδυῖαν. Vide p. xxxix.
177, ἔρρεζε pro ἔρδεσκε. Vide p. xxxvii.
240, ἐϋεργής pro εὐεργής, metri causa.
241, ἔχουσα pro ἑκοῦσα.
249, Φεὰς pro Φερὰς.
289, ἐὺ pro εὖ, metri causa.
348, ἐπεὶ δὴ pro ἐπειδὴ, metri causa.
351, ἐϋλείμων pro εὐλείμων, metri causa.

Hymn. in Ap. Del.:

30, Ἀθηνέων pro Ἀθηνῶν.
46, νιεῖ θέλοι pro νιεῖ θέλοι.
53, οὔ τις pro οὔτις, metri causa.
71, τὰ πρῶτα pro τὸ πρῶτον. Vide p. xxxviii.
59, Coniecturam Bursiani in textum recepi. Vide p. xxxiii.
72 et 82, ἐπεὶ ἦ pro ἐπειὴ.
104, ἔπειτα ἔπεσσιν pro ἔπειτ' ἐπέεσσιν. Vide p. xxxvi.

125, *ἀθανάτῃσιν χερσὶν ἐπώρξατο.* Lectionem codd. restitui.
127, *ἐπεὶ δὴ* pro *ἐπειδὴ*, metri causa.
149, *ὀρχηστυῖ* pro *ὀρχηθμῷ*. cf. not. ad loc.
171, *ἐϋφήμως* pro *εὐφήμως*, metri causa.

Hymn. in Cer.:

86, *διὰ τρίχα* pro *διάτριχα*. Conferatur La Roche ad B 655.
110, *ἀπασέων* pro *ἁπασῶν* (non-hom.).
118, *δὲ ἔπεσσιν* pro *δ' ἐπέεσσιν*. Vide p. xxxvi.
143, *ἐϋπήκτων* pro *εὐπήκτων*, metri causa; cf. v. 164.
160, *εἰ δ' ἐθέλεις* pro *εἰ δὲ θέλεις* (non-hom.).
195 et 202, *κεδνὰ ἰδυῖα* pro *κέδν' εἰδυῖα*. Vide p. xxxix.
199, *οὔτε ἔπει* pro *οὔ τ' ἔπεϊ*. Vide p. xxxvi.
227, *οὔ ἑ, ἔολπα* pro *οὔ μιν, ἔολπα*. Vide p. xxxvi.
320, *φωνήσασα ἔπεα* pro *φωνήσασ' ἔπεα*. Vide p. xxxvi.
379, *οὐκ ἀέκοντε* pro *οὐκ ἄκοντε*. Vide p. xxxv.
483, *ἐπεὶ δὴ* pro *ἐπειδὴ*, metri causa.

Hymn. in Merc.:

1, *ὔμνεε* pro *ὕμνει*, metri causa.
20, 52, 356, *ἐπεὶ δὴ* pro *ἐπειδὴ*, metri causa.
44, *ὅν τε* pro *ὅντε*.
52, *λύρην* pro *χεροῖν*.
143, *οὐδέ τί οἱ* pro *οὐδέ τίς οἱ*. Vide p. xl.
182, *ῥα ἔπεσσι* pro *ῥ' ἐπέεσσι*. Vide p. xxxvi.
199, *εἴ που* pro *εἴπου*, metri causa.
239, *ἕ αὐτόν* pro *ἑαυτόν*.
243 et 321, *Λητόος* pro *Λητοῦς*, metri causa.
274, *εἰ δ' ἐθέλεις* pro *εἰ δὲ θέλεις* (non-hom.).
326, Lectionem codd. restitui.
467, *ἐὺ* pro *εὖ*, metri causa.
535, *τό γε οἶδε* pro *τὸ γὰρ οἶδε*. Vide p. xl.

I.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Μοῦσά μοι ἔννεπε ϝέργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Κύπριδος, ἥτε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσε,
καί τ' ἐδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
οἰωνούς τε διιπετέας καὶ θηρία πάντα,
ἠμὲν ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδ' ὅσα πόντος·
πᾶσι δὲ ϝέργα μέμηλεν ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατῆσαι·
κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκώπιδ' Ἀθήνην·
οὐ γάρ ϝοι ϝάδε ϝέργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
ἀλλ' ἄρα ϝοι πόλεμοί τε ϝάδον καὶ ϝέργον Ἄρηος,
ὑσμῖναί τε μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ϝεργ' ἀλεγύνειν.
πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε
ποιῆσαι σατίνας τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
ἣ δέ τε παρθενικὰς ἁπαλόχροας ἐν μεγάροισιν
ἀγλαὰ ϝέργ' ἐδίδαξεν ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ϝεκάστῃ.

1. *μοι ἔννεπε, α* 1.—**2.** *ἥτε θεοι.* cf. B 669.—*ἱμερ. ὦρσε, Ψ* 14; *ψ* 144. —**3.** *κατ. ἀνθ.* Z 123.—**5.** Poeta imitatus est Hes. Theog. 582, sed cf. *ε* 422.—**6.** *ἐϋστ. Κυθ. θ* 288.—**7.** *οὐδ' ἀπ. δ* 348; *ρ* 139.—**8.** *αἰγ. Διός,* A 222.—*γλαυκ. Ἀθην.* cf. *α* 156.—**10.** *ἐργ. Ἀρη.* Δ 734.—**11.** *ὑσμιν. τ. μαχ. τε, λ* 612.—*κ. ἀγλ. ἐργ. ν* 289; *ο* 418; *π* 158.—**13.** *κ. ἅρμ. π. χαλκ.* Δ 226; K 322, 393.—**14.** *ἐν μεγαρ.* Z 371.—**15.** *φρ. θ.*

οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
δάμναται ἐν φιλότητι φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.
καὶ γὰρ τῇ ῥάδε τόξα καὶ οὔρεσι θῆρας ἐναίρειν,
φόρμιγγές τε χοροί τε διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαὶ
ἄλσεά τε σκιόεντα δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.
οὐδὲ μὲν αἰδοίῃ κούρῃ ῥάδε ῥέργ' Ἀφροδίτης,
Ἑστίῃ, ἣν πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
ἡ δὲ μάλ' οὐκ ἔθελεν, ἀλλὰ στερεῶς ἀπέρειπεν·
ὤμοσε δὲ μέγαν ὅρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν,
ἁψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἤματα, δῖα θεάων.
τῇ δὲ πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,
καί τε μέσῳ ῥοίκῳ κατ' ἄρ' ἕζετο πῖαρ ἑλοῦσα.
πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχός ἐστι,
καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.
τάων οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατῆσαι·
τῶν δ ἄλλων οὔπερ τι πεφυγμένον ἔστ' Ἀφροδίτην
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
καί τε παρὲκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραύνου,
ὅστε μέγιστός τ' ἐστὶ, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς·

αὖτις δ' ὁπλοτάτην, βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο,

ἑκασ. cf. δ 729. — **16.** οὐδέ ποτ', Α 155. — χρυσ. κελ. Υ 70. — **17.** φιλομ. Ἀφροδ. Γ 424. — **18.** οὐρ. θηρ. ἐναιρ. Φ 485. — **22.** τεκ. Κρ. ἀγκ. Δ 59. — **23.** Διὸς αἰγ. saepe h. l. cf. v. 27. — **24.** Ποσ. κ. Ἀπ. Μ 17, 34. — **25.** ἡ δὲ μαλ', Ω 126. — στερ. ἀπ. cf. Ι 510. — **26.** ὠμ. δέ, ξ 331. — μεγ. ὅρ. Τ 113. — ὅ δὴ τετελ. ἐσ. Α 388. — **27.** πατ. Δ. αἰγ. Λ 66. — **28.** δῖα θε. Ε 381. — **29.** καλ. γερ. λ 184. — **30.** κατ' ἄρ' ἕζ. ρ 466; σ 110. — π. ἑλουσ. cf. Λ 550. — **32.** βροτ. θε. Ι 159; Ν 244. — **33.** οὐδ' ἀπ. cf. v. 7. — **34.** τῶν δ' ἀλ. οὔπερ τι, θ 212. — πεφυγ. ἐσ. ι 455; cf. Ζ 488;

καί τε τοῦ, εὖτ' ἐθέλοι, πυκινὰς φρένας ἐξαπαφοῦσα,
ῥηϊδίως συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶν,
Ἥρης ἐκλελαθοῦσα, κασιγνήτης ἀλόχου τε,
ἣ μέγα ξεῖδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτῃσι θεῇσι.
κυδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
μήτηρ τε Ῥείη· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα ξειδὼς
αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κεδνὰ ϝιδυῖαν.
Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὄφρα τάχιστα
μηδ' αὐτὴ βροτέης εὐνῆς ἀποεργμένη εἴη,
καί ποτ' ἐπευξαμένη ξείπῃ μετὰ πᾶσι θεοῖσιν,
ϝηδὺ γελοιήσασα, φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ὥς ῥα θεοὺς συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶ,
καί τε καταθνητοὺς υἱεῖς τέκον ἀθανάτοισιν,
ὥς τε θεὰς συνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
Ἀγχίσεω δ' ἄρα ϝοι γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
ὃς τότ' ἐν ἀκροπόλοις ὄρεσιν πολυπιδάκου Ἴδης
βουκολέεσκεν βοῦς, δέμας ἀθανάτοισι ϝεϝοικώς
τὸν δὴ ἔπειτα ϝιδοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ἠράσατ', ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἵμερος εἷλεν.
ἐς Κύπρον δ' ἐλθοῦσα θυώδεα νηὸν ἔδυνεν·
ἐς Πάφον· ἔνθα δέ ϝοι τέμενος βωμός τε θυώδης.

X 219. — **35.** totus versus *ι* 521. — **37.** *ἐμ. τιμ.* A 278; O 189. — **38.** *πυκ. φρεν.* Ξ 294. — **40.** *κασ. ἀλ. τε*, Π 432. — **41.** *ἐν ἀθαν. θε.* A 520. — **42.** cf. v. 22. — **43.** Z. *ἀφ. μη. εἰδ.* Ω 88. — **44.** *κεδνὰ ἰδυῖαν*, *ψ* 182, 232; *α* 428; *τ* 346; *υ* 57, sic enim legit La Roche. — **45.** *γλ. ἰμ. ἐμ. θυμ.* Γ 139. — **46.** *ὀφ. ταχ.* Δ 465; E 690; I 621. — **48.** *πᾶσι θε.* Z 200; H 412; Z 475. — **49.** cf. v. 17. — **52.** cf. v. 3. — **53.** cf. v. 45. — **54.** *πολ.* Ἴδης, Υ 59, 218; Ξ 157, 307, sed ubique *πολυπίδακος*. — **55.** *δέμας . . . ἐοικώς*, P 323. — **56.** cf. vv. 17, 49. — **57.** *κατὰ φρ. ἰμ. εἰλ.* cf. Λ 89. — **58.** poeta imitatus est *θ* 362. — **59.** *θ* 363. —

ἔνθ' ἦγ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
ἔνθα δέ μιν Χάριτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας.
ϝεσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροΐ ϝείματα καλά,
χρυσῷ κοσμηθεῖσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
σεύατ' ἐπὶ Τροίην προλιποῦσ' εὐώδεα Κύπρον,
ὕψι μετὰ νεφέεσσι θοῶς πρήσσουσα κέλευθον.
Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο δι' οὔρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτὴν
σαίνοντες πολιοί τε λύκοι χαροποί τε λέοντες,
ἄρκτοι, παρδάλιές τε θοαὶ προκάδων ἀκόρητοι
ἦισαν· ἡ δ' ὁρόωσα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμὸν,
καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ' ἵμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες
σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκιόεντας ἐναύλους.
αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανε·
τὸν δ' εὗρε σταθμοῖσι λελειμμένον οἷον ἀπ' ἄλλων
Ἀγχίσην ἥρωα, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχοντα.
οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἕποντο νομοὺς κατὰ ποιήεντας
πάντες· ὁ δὲ σταθμοῖσι λελειμμένος οἷος ἀπ' ἄλλων
πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρύσιον κιθαρίζων.
στῆ δ' αὐτοῦ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

ἀμβροσίῳ, ϝεανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν.

60. Ξ 169. — 61. θ 364. — 62. θ 365. — 63. Ξ 172. — 64. εὖ πάντα, Γ 72. — παν. π. χροΐ, Ξ 187. — περὶ χρ. εἵμ. π 210. — εἵμ. καλ. ν 218; ξ 154; π 79. — 65. cf. vv. 49, 17, 56. — 67. ὑψι μ. νεφ. cf. π 264. — πρησ. κελ. ν 83. — 68. Θ 47. — 69. βῆ δ' ἰθύς, Θ 322; α 119; ρ 325. — 70. χαρ. τε λεον. λ 611. — 72. μετὰ φρεσί, Δ 245. — 73. ἐν στηθ. Ι 256; Ε 125, 317. — 74. κοιμησ. κατὰ, κ 479. — 76. τὸν δ' εὗρε, Σ 3. — ἀπ' ἀλλ. ψ 110; Merc. 193, cf. v. 79. — 77. θε. ἀπ. κ. ἐχ. θ 457. — 80. ἐνθα κ. ἐνθα, Β 779; Ε 223. — 81. σ. δ' αὐτ. προπ. Ω 286; ο 150. — Δ. θυγ.

παρθένῳ ἀδμήτῃ μέγεθος καὶ ϝείδος ὁμοίη,
μή μιν ταρβήσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
Ἀγχίσης δ' ὁρόων ἐφράζετο θαύμαινέν τε
ϝειδός τε μέγεθός τε καὶ εἵματα σιγαλόεντα.
πέπλον μὲν γὰρ ἕϝεστο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
εἶχε δ' ἐϋγναμπτὰς ϝέλικας κάλυκάς τε φαεινάς·
ὅρμοι δ' ἀμφ' ἀπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν,
καλοί, χρύσειοι, παμποίκιλοι· ὡς δὲ σελήνη
στήθεσιν ἀμφ' ἀπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ϝιδέσθαι.
Ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλε, ϝέπος δέ μιν ἀντίον ηὔδα·
Χαῖρε, ϝάνασσ', ἥτις μακάρων τάδε δώμαθ' ἱκάνεις,
Ἄρτεμις ἢ Λητὼ ἠὲ χρυσέη Ἀφροδίτη
ἢ Θέμις ἠϋγενὴς ἠὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἤ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἤλυθες, αἵτε θεοῖσι
πᾶσιν ἑταιρίζουσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται,
ἤ τις Νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ,
βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
ὥρῃσιν πάσῃσι· σὺ δ' εὔφρονα θυμὸν ἔχουσα·
δός με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἀνδρῶν,

ἢ Νυμφῶν, αἳ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσι,

Ἀφρ. Γ 374. — **82.** κ. εἰδ. ὁμ. ζ 16. — **83.** ἐν ὀφ. νοησ. Ω 294. — **85.** εἰδ. τ. μεγ. Β 58. — εἵμ. σιγ. Χ 154. — **86.** φαειν. π. αὐγ. Σ 610. — **87.** γναμπτὰς ἑλ. καλ. τε, cf. Σ 401. — **88.** ἀπ. δειρ. Τ 285. — **90.** θαυμ. ἰδ. Ε 725; Κ 439. — **91.** ἐπ. δ. μ. ἀντ. ηὔδα, Ε 170. — **92.** δωμ. ἱκ. θ 32. — **93.** χρ. Ἀφρ. Χ 470. — **94.** ἢ Θέμις, cf. Ι 276. — γλαυκ. Ἀθην. Β 173. — **95.** δευρ. ἠλ. δ 810. — **97.** Υ 8 (ἤ τις pro οὔτ' ἄρα). — **99.** Υ 9. — **100.** σοὶ δ' ἐγώ, Ε 652. — ἐν σκοπ. Ε 771. — **101.** ἱερ. καλ. Α 727; Ψ 195, 209; η 191; λ 130. — **103.** Ε 86, 834. — **105.** Ω 558;

ποίει δ' εἰσοπίσω θαλερὸν γόνον, αὐτὰρ ἔμ' αὐτὸν
δηρὸν ἐῦ ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο,
ὄλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἀγχίση, κύδιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
οὔτις τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτῃσι ῥείσκεις;
ἀλλὰ καταθνητή τε, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ.
Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, εἴπου ἀκούεις,
ὃς πάσης Φρυγίης εὐτειχήτοιο ϝανάσσει.
γλῶσσαν δ' ὑμετέρην καὶ ἠμετέρην σάφα ϝοῖδα.
Τρωὰς γὰρ μεγάρῳ με τροφὸς τρέφεν· ἡ δὲ διαπρὸ
σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε, φίλης παρὰ μητρὸς ἐλοῦσα.
ὣς δ' ἤτοι γλῶσσάν γε καὶ ὑμετέρην εὖ ϝοῖδα.
νῦν δέ μ' ἀνήρπαξε χρυσόρραπις Ἀργειφόντης
ἐκ χοροῦ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
πολλαὶ δὲ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο·
ἔνθεν μ' ἥρπαξε χρυσόρραπις Ἀργειφόντης·
πολλὰ δ' ἔπ' ἤγαγε ϝέργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
πολλὴν δ' ἄκληρόν τε καὶ ἄκτιτον, ἣν διὰ θῆρες
ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιόεντας ἐναύλους·
οὐδὲ ποσὶ ψαύειν ἐδόκουν φυσιζόου αἴης·
Ἀγχίσεω δέ με φάσκε παραὶ λέχεσιν καλέεσθαι

κ 498 (δηρὸν ἐΰ pro αὐτόν τε). — **106.** κ. γηρ. ο. ἱκ. ψ 212. — **107.** τὸν δ' ἠμ. ἐπ. I 162. — Δ. θυγ. Ἀφρ. cf. v. 81. — **109.** π 187. — **110.** δέ με γειν. μητ. cf. A 280; E 896. — **111.** ὀνομ. κλ. ι 364; τ 183. — εἴ που ἀκου. ο 403. — **113.** καὶ ἠμ. Z 114. — σαφ. οἰδ. cf. O 632; α 202. — **114.** ἡ δὲ διαπρό, E 66, 281; H 260. — **116.** ὣς δ' ἤ τοι, cf. H 451. — **117.** χρυσ. Ἀργ. κ 331. — **118.** Π 183. — **119.** κ. παρθ. ἀλφ. Σ 593. — **120.** ἀπειρ. ἐστεφ. κ 195. — **121.** cf. v. 117. — **122.** κατ. ἀνθ. Z 123, cf. v. 3. — **125.** φυσιζ. αἶ. Γ 243; λ 301. — **126.** παρ. λεχ. α 366;

κουριδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν, ἦτοι ὅγ' αὖτις
ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
αὐτὰρ ἐγώ σ' ἱκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι ἠδὲ τοκήων
ἐσθλῶν· οὐ μέν γάρ τε κακοὶ τοιόνδε τέκοιεν·
ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότητος
πατρί τε σῷ δεῖξον καὶ μητέρι κεδνὰ εἰδυίῃ,
σοῖς τε κασιγνήτοις, οἵ τοι ὁμόθεν γεγάασιν·
εἴ σφιν ἀεικελίη νυὸς ἔσσομαι, ἠὲ καὶ οὐκί.
πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλους,
εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένῃ περ·
οἱ δέ κέ τοι χρυσόν τε βαλὶς εσθῆτά θ' ὑφαντὴν
πέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
ταῦτα δὲ ποιήσας δαίνυ γάμον ἱμερόεντα,
τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ὣς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ.
Ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνομάζεν·
Εἰ μὲν θνητή τ' ἐσσὶ, γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, ὡς ἀγορεύεις,
ἀθανάτου δε ἔκητι διακτόρου ἐνθάδ' ἱκάνεις

σ 213. — **127.** κουρ. ἀλ. cf. Η 392. — **128.** αὐτ. ἐπ. δή, Δ 124; α 293. — **129.** μετὰ φυλ. Ο 54, 161, 177. — ἀπ. κρ. Ἀργ. ε 148. — **130.** αὐτ. ἐγώ, Γ 290; α 88; poeta imitatus est κ 273. — κρατ. δ. μ. ἐ. ἀναγκ. κ 273. — **131.** cf. v. 324. — ἠδὲ τοκ. Γ 140; Ο 663. — **132.** cf. δ 64. — **134.** πατ. τε σῷ, Γ 50; Θ 283. — καὶ μητ. Χ 53; Ω 36. — κεδνὰ ἰδ. cf. v. 44. — **135.** οἱ . . . γεγ. ε 35; ζ 62; κ 5. — **136.** ἠὲ κ. οὐκί, Β 238, 300, 349. — **138.** κ. μητ. cf. v. 134. — κηδ. περ, Α 586; Ε 382; Ω 104. — **139.** cf. ν 136. — **140.** cf. Α 23. — **142.** ἀθαν. θε. Η 102; Κ 441; Φ 47. — **143.** Γ 139. — **144.** cf. Η 108. — **145.** cf. v. 110. — **146.** ὀν. κλ. cf. v. 111. — ὡς ἀγορ. Ι 41; Ρ 180. — **147.** ἑκ. διακ. ο 319. — ἐνθ. ἱκ. λ. 160· ω 328.

Ἑρμέω, ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεαι ἤματα πάντα·
οὔτις ἔπειτα θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
ἐνθάδε με σχήσει, πρὶν σῇ φιλότητι μιγῆναι
αὐτίκα νῦν· οὐδ' εἴ κε ϝεκηβόλος οὐτὸς Ἀπόλλων
τόξου ἀπ' ἀργυρέου προΐῃ βέλεα στονόεντα.
βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι ϝεικυῖα θεῇσι,
σῆς εὐγῆς ἐπιβὰς, δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.

Ὣς ϝειπὼν λάβε χεῖρα· φιλομμειδὴς δ' Ἀφροδίτη
ἔρπε μεταστρεφθεῖσα, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
ἐς λέχος εὔστρωτον, ὅθι περ πάρος ἔσκε ϝάνακτι
χλαίνῃσιν μαλακῇς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὕπερθεν
ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο βαρυφθόγγων τε λεόντων,
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,
κόσμον μέν ϝοι πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἷλε φαεινὸν,
πόρπας τ' εὐγναμπτὰς ϝέλικας κάλυκάς τε καὶ ὅρμους.
λῦσε δ' ϝοι ζώνην, ἰδὲ ϝείματα σιγαλόεντα
ἔκδυε καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Ἀγχίσης· ὁ δ' ἔπειτα θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ
ἀθανάτῃ παρέλεκτο θεᾷ βροτὸς, οὐ σάφα ϝειδώς.
. Ἦμος δ' ἂψ εἰς αὖλιν ἀποκλίνουσι νομῆες
βοῦς τε καὶ ἴφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων·

— **148.** *ἠμ. παν. δ* 209. — **149.** *θε. ο. θ. ἀνθρ.* Σ 404; *η* 247. — **152.** *τοξ. ἀπ.* Θ 279; *φ* 180. — *βελ. στον.* Ρ 374; *ω* 180. — **153.** *γυν. εἰκ. θε.* Λ 638; Τ 286. — **154.** *δυν. δ. Ἀϊ. εἰσ.* Γ 322. — **155.** *ὡς εἰπ.* cf. v. 143. — *φιλ. Ἀφρ.* cf. v. 17. — **156.** *ὁμμ. καλ. α* 208. — **158.** *αὐτ. ὑπ.* Ε 724; Η 101; Μ 398, 446. — **160.** *τοὺς αὐτ. κατεπ.* λ 574. — **162.** *ἀπὸ χροός*, Δ 130; Ν 440. — **163.** Σ 401. — **164.** *λῦσε δέ οἱ*, Δ 215; λ 245. — *εἰμ. σιγ.* cf. v. 85. — **165.** *ἐπὶ θρ. ἀργ.* Σ 389; *η* 162; *κ* 314. — **166.** *θε. ἰοτ.* Τ 9; *η* 214; λ 341. — **167.** *σαφ. εἰδ.* Ο 632; *α* 202. — **170.** *τ. ἀρ'*

τῆμος ἄρ' Ἀγχίσῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε
νήδυμον, αὐτὴ δὲ χροΐ ϝέννυτο ϝείματα καλά.
ϝεσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροΐ δῖα θεάων
ἔστη πὰρ κλισίῃ· εὐποιήτου δὲ μελάθρου
κῦρε κάρη· κάλλος δὲ παρειάων ἀπέλαμπεν
ἄμβροτον, οἷόν τ' ἐστὶν ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
ἐξ ὕπνου τ' ἀνέγειρε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὄρσεο, Δαρδανίδη· τί νυ νήγρετον ὕπνον ἰαύεις;
καὶ φράσαι, εἴ τοι ὁμοίη ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,
οἵην δή με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας;
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν.
ὡς δὲ ϝίδεν δειρήν τε καὶ ὄμματα καλ' Ἀφροδίτης,
τάρβησέν τε καὶ ὄσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἂψ δ' αὖτις χλαίνῃ τε καλύψατο καλὰ πρόσωπα,
καί μιν λισσόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αὐτίκα σ' ὡς τὰ πρῶτα, θεά, ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν,
ἔγνων, ὡς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς ἔϝειπες.
ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι αἰγιόχοιο,
μή δε ζῶντ' ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἐάσῃς
ναίειν, ἀλλ' ἐλέαιρ'· ἐπεὶ οὐ βιοθάλμιος ἀνὴρ
γίγνεται, ὅστε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτῃσι.

H 434; Ψ 228. — ἐπὶ γλ. ὑπ. ἐχ. β 395; σ 188. — **171.** εἱμ. καλ. ν 218; π 79; ρ 550. — **172.** παν. περ. χρ. H 207; Ξ 187. — δ. θεα. E 381; α 14. — **175.** ἀμ. οἱ η 365, cf. v. 62 et ε 347. — ἐϋσ. Κυθ. θ 288, cf. v. 6. — **176.** ἐξ ὑπ. τ' ἀνεγ. cf. K 138, cetera cf. v. 144. — **178.** κ. φρασ. π 260; χ 158. — **179.** τὸ πρ. Δ 267. — ἐν. ὀφ. νο. cf. v. 83. — **180.** ὡς φαθ'. ὁ δ' ἐξ ὑπ. μαλ. K 162. — ἐμ. ὑπακ. ξ 485. — **181.** τ. κ. ὀμ. καλ. α 208. — **182.** ἐτρ. ἀλ. E 187. — **183.** ἂψ δ' αὐτ. Θ 335; O 364. — κ. καλ. προσ. cf. θ 85; K 285. — **184.** χ 311, 343, 366. — **185.** τὰ πρ. A 6; N 679. — ἰδ. ὀφθ. Γ 169; O 488. — **186.** poeta imitatus est X 10. — νημ. ἐει. Γ 204. — **187.** cf. v. 131. — **188.** ἐν ἀνθ. α 95; γ 78; η 23.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἀγχίση, κύδιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
θάρσει, μηδέ τι σῇσι μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
οὐ γάρ τοί τι δέος παθέειν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε,
οὐδ' ἄλλων μακάρων· ἐπεὶ ἦ φίλος ἐσσὶ θεοῖσι.
σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱὸς, ὃς ἐν Τρώεσσι ϝανάξει,
καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται·
τῷ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, οὕνεκά μ' αἰνὸν
ἔσχεν ἄχος, ἕνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ·
ἀγχίθεοι δὲ μάλιστα καταθνητῶν ἀνθρώπων
αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γενεῆς ϝείδός τε φυήν τε.
ἦτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητιέτα Ζεὺς
ἥρπασε ϝὸν διὰ κάλλος, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη,
καί τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιϝοινοχοεύοι,
θαῦμα ϝιδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισι,
χρυσείου ἐν κρητῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἐρυθρόν.
Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, οὐδέ τι ϝῇδει,
ὅππη ϝοι φίλον υἱὸν ἀνήρπασε θέσπις ἄελλα·
τὸν δὴ ἔπειτα γόασκε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
καί μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδου δέ ϝοι ὗλος ἄποινα,
ἵππους ἀρσίποδας, τοί τ' ἀθανάτους φορέουσι.
τούς ϝοι δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· ϝεῖπεν δὲ ϝέκαστα

—**191.** τ. δ' ἠμ. ἐπ. Ι 162, cf. v. 107. — Δ. θ. Ἀφρ. Γ 374, cf. v. 107. — **192.** κ. ἀν. cf. v. 3. — **193.** δ 825. — **194.** poeta imitatus est ε 347. — **196.** φιλ. υἱός, β 17; ο 64. — Τρω. ἀν. Υ 307. — **197.** κ. π. παιδ. cf. Υ 308. — **199.** cf. Σ 85. — **200.** δὲ μαλ. Α 16, 375; Δ 96. — κ. ἀν. cf. v. 3. — **202.** ἦ τοι μέν, Γ 168, 213. — μητ. Ζεύς, Α 175. — **203.** δν δ. καλ. cf. λ 282. — ἵν. ἀθ. μετ. Υ 235 (de Ganym.). — **204.** κ. δω. θε. Ξ 257. — **206.** χρυσ. ἐ. κρητ. Ψ 219. — νεκ. ἐρ. Τ 38; ε 93. — **207.** οὐδ. τι ᾗδ. Ν 674. — **208.** φιλ. υἱόν, Γ 307, cf. v. 196. — **209.** διαμ. ἠμ. παν. δ 209, cf. v. 197. — **210.** δίδου δέ οἱ, Θ 129. — υἱος ἀπ. Β 230. —

Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσι διάκτορος Ἀργειφόντης,
ὡς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἶσα θεοῖσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ὅγ' ἔκλυεν ἀγγελιάων,
οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, γεγήθει δὲ φρένας ἔνδον,
γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσιν ὀχεῖτο.
ὣς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς,
ὑμετέρης γενεῆς, ἐπιειείκελον ἀθανάτοισι.
βῆ δ' ἴμεν αἰτήσουσα κελαινεφέα Κρονίωνα,
ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζώειν ἤματα πάντα·
τῇ δὲ Ζεὺς ἐπένευσε καὶ ἐκρήηνεν ἐέλδωρ.
νηπίη, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια Ἠὼς
ἤβην αἰτῆσαι, ξῦσαί τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοιόν.
τὸν δὲ ἤτοι εἵως μὲν ἔχεν πολυήρατος ἥβη,
Ἠοῖ τερπόμενος χρυσοθρόνῳ ἠριγενείῃ,
ναίε παρ' Ὠκεανοῖο ῥοῇς ἐπὶ πείρασι γαίης·
αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαὶ κατέχυντο γένειαι
καλῆς ἐκ κεφαλῆς εὐηγενέος τε γενείου,
τοῦ δ' ἤτοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἠώς,
αὐτὸν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα,
σίτῳ τ' ἀμβροσίῃ τε καὶ εἵματα καλὰ διδοῦσα.
ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν στυγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν,
οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ' οὐδ' ἀναεῖραι,

213. *διακ.* Ἀργ. Φ 497, cf. v. 147. — **214.** *ἀθ. κ. ἀγ.* Θ 539. — *ἶσα θε.* λ 304, 484. — **215.** cf. *e* 150. — **216.** *οὐκ ἐπ.* Μ 73; λ 823. — *γεγ. δὲ φρ.* Δ 683. — **218.** *χρυσ. ἠρ.* Ἠώς, *o* 250. — **219.** *ἐπ. ἀθ.* Α 265; Δ 60; *φ* 37. — **220.** *βῆ δ' ἰμ.* Ε 167. — *κελ. Κρον.* Δ 78. — **221.** cf. v. 148. — **222.** *ἐκ ἐελ.* cf. Α 41, 504, 455. — **223.** *νη. οὐ. ἐν.* Χ 445. — *μετὰ φρ.* Δ 245; Ι 434. — **225.** *τ. δ' ἤ τοι*, Η 451, cf. v. 116. — *δ' ἤ τοι εἰ. μέν*, Μ 141. — **226.** *χρυσ. ἠρ.* ψ 347. — **227.** Ὠκ. *ῥο.* Σ 240. — *ἐπ. περ. λαι. ι* 284. — **228.** *ἀ. ἐπ.* cf. v. 128. — **229.** *ἐκ κεφ.* Δ 109; Κ 15. — **230.** *τ. δ' ἤ τοι*, cf. v. 225. — **231.** *ἐνὶ μεγ.* Α 396; Ε 805. — **234.** *θ* 298 (*δύνατ'* pro

ἥδε δέ οι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς.
τοῦ δ' ἤτοι φωνὴ ῥεῖ ἄσπετος, οὐδέ τι κίκυς
ἔσθ', οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
οὐκ ἂν ἔγωγέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλοίμην
ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζώειν ἤματα πάντα.
ἀλλ' εἰ μὲν τοιοῦτος ἐὼν εἶδός τε δέμας τε
ζώοις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,
οὐκ ἂν ἔπειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.
νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοῖον ἀμφικαλύψει
νηλειὲς, τό τ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν,
οὐλόμενον, καματηρὸν, ὅ τε στυγέουσι θεοί περ.
αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἔσσεται ἤματα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σεῖο,
οἳ πρὶν ἐμοὺς ὀάρους καὶ μήτιας, αἷς ποτε πάντας
ἀθανάτους συνέμιξα καταθνητῇσι γυναιξὶ,
τάρβεσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.
νῦν δὲ δὴ οὐκέτι μοι στόμα χείσεται ἐξονομῆναι
τοῦτο μετ' ἀθανάτοισιν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθην,
σχέτλιον, οὐκ ὀνομαστὸν, ἀπεπλάγχθην δὲ νόοιο,
παῖδα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐθέμην βροτῷ εὐνηθεῖσα.
τὸν μὲν, ἐπὴν δὴ πρῶτα Γίδῃ φάος ἠελίοιο,

ἦν). — **235.** B 5; K 17, etc. — **236.** θ. δ' ἐπ. φα. cf. Ξ 169; φ 45. — **237.** τ. δ' ἤ τοι φωνή, cf. μ 86. — ῥ. ἀσ. cf. Σ 403; K 523; ξ 96 (ῥέεν) — ὁ τ. κικ. λ 393. — **238.** λ 394 (ἔσθ', οἵη pro οἵη περ). — **239.** οὐκ ἀ ἐγ. σε, I 517; Z 129; cf. v. 247. — **240.** cf. v. 221. — **241.** ἀλ. εἰ μέν A 135, 547. — εἰδ. τ. δ. τε, τ 124. — **242.** ποσ. κεκ. εἰ. ζ 244; cf. B 260 — **243.** π. φρ. ἀμ. Ξ 294. — **244.** γηρ. ὁμ. cf. Δ 315. — **246.** (δ) τ στ. θε. περ, Υ 65. — **247.** ἐν ἀθ. θε. H 102, cf. v. 239. — **248.** Π 499 sed εἵνεκα σεῖο pro εἰ κέ μ' Ἀχαιοί. — εἴν. σει. Z 525. — **253.** μαλ. πολ B 255. — πολ. ἀασ. T 113. — **255.** βροτ. εὐν. B 821. — **256.** ἐπ. δὴ πρ

Νύμφαι μιν θρέψουσιν ὀρεσκῷοι βαθύκολποι,
αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε·
αἵ ῥ' οὔτε θνητοῖς οὔτ' ἀθανάτοισιν ἔπονται·
δηρὸν μὲν ζώουσι καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι,
καί τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο.
τῇσι δὲ Σειληνοί τε καὶ εὔσκοπος Ἀργειφόντης
μισγοντ' ἐν φιλότητι μυχῷ σπείων ἐροέντων.
τῇσι δ' ἅμ' ἢ ἐλάται ἠὲ δρύες ὑψικάρηνοι
γεινομένῃσιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ,
καλαὶ, τηλεθάουσαι ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν·
[ἑστᾶσ' ἠλίβατοι· τεμένη δέ ϝε κικλήσκουσιν
ἀθανάτων· τὰς δ' οὔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ·]
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεστήκῃ θανάτοιο,
ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλὰ
φλοιὸς δ' ἀμφιπερὶ φθινύθει, πίπτουσι δ' ἄπ' ὄζοι,
τῶν δὲ θ' ὁμοῦ ψυχὴ λείπει φάος ἠελίοιο.
αἱ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.
σοὶ δ' ἐγὼ, ὄφρα κε ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
ἐς πέμπτον ϝέτος αὖτις ἐλεύσομαι υἱὸν ἄγουσα.
τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα ϝίδῃς θάλος ὀφθαλμοῖσι,
γηθήσεις ὁρόων· μάλα γὰρ θεοϝείκελος ἔσται·

τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἔλῃ πολυήρατος ἥβη,
ἄξουσίν σοι δεῦρο θεαὶ, δείξουσί τε παῖδα.

cf. A 235, 276. — φα. ἠελ. Ψ 154; Ω 558; κ 498; λ 93. — **258.** poeta imitatus est Hes. Theog. 2. — **260.** ζω. καί, O 664; X 49. — εἰδ. ἐδ. λ 123. — **262.** εὐσκ. Ἀργ. Ω 24, etc. — **266.** καλ. τηλ. cf. P 55. — ἐν οὐρ. Δ 455; M 132, cf. v. 160. — **267.** δέ ἑ κικ. δ 355; ι 366. — **270.** ἐπὶ χθ. A 88; Z 473, cf. v. 265. — **273.** π. σφ. υἱ. cf. A 368. — **274.** ἐπ. δὴ πρ. cf. v. 256. — **276.** σ. δ' ἐγώ, cf. v. 100. — ὀφ. κε, Z 258.

ἄξεις δ' αὐτίκα μιν ποτὶ Ϝίλιον ἠνεμόεσσαν.
ἦν δέ τις εἴρηταί σε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
ἤτις σοι φίλον υἱὸν ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,
τῷ δὲ σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω·
φάσθαι τοι Νύμφης καλυκώπιδος ἔκγονον εἶναι,
αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος καταϝειμένον ὕλῃ.
εἰ δέ κεν ἐκϝείπῃς καὶ ἐπεύξεαι ἄφρονι θυμῷ,
ἐν φιλότητι μιγῆναι ἐϋστεφάνῳ Κυθερείῃ,
Ζεύς σε χολωσάμενος βαλέει ψολόεντι κεραυνῷ.
εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας,
ἴσχεο μηδ' ὀνόμαινε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.
Ὣς ϝειποῦσ' ἤϊξε πρὸς οὐρανὸν ἠνεμόεντα.
Χαῖρε, θεά, Κύπροιο ἐϋκτιμένης μεδέουσα·
σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

—*μ. φρ.* cf. v. 223. —**278.** cf. vv. 256, 274. —**280.** *π. Ἰλ. ἠν.* cf. Γ 305; Θ 499. —**281.** poeta imitatus est *ι* 502, 503. —**282.** *φλ. υἱ.* cf. v. 208. —**283.** *ὡς σε κελ. κ* 516; *μ* 163. —**284.** *ἐκγ. εἰν.* Υ 206. —**285.** *ὀρ. κατ. ὑλ. ν* 351, cf. Pyth. 47 et Merc. 228. —**286.** *εἰ δέ κεν*, Α 137, 324. —*ἀφρ. θυμ. φ* 105. —**287.** *ἐϋσ. Κυθ. θ* 288, cf. v. 6. —**288.** *ψολ. κερ. ψ* 330. —**289.** *εἰρ. τ. παν.* cf. Δ 363 et Del. 366. —*φρεσὶ σῇσι*, Ξ 221. —**290.** *ἰσχ. μηδ. χ* 356. —*ἐποπ. μην. ε* 146. —**291.** *Ὣς εἶπ.* cf. v. 143. —*ἤϊξε π. αὐρ.* Ψ 868. —**292.** *χαιρ. θεά*, Κ 462. —**293.** *σ. δ' ἐγώ*, cf. vv. 100, 276.

II.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΠΥΘΙΟΝ.

[*Ὦ Φάνα, καὶ Λυκίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν*
καὶ Μίλητον ἔχεις, ἔναλον πόλιν ἱμερόεσσαν,
αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύστης μέγ' ἀνάσσεις.]

* * * * *

εἶσι δὲ φορμίζων Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθὼ πετρήεσσαν,
ἄμβροτα εἵματ' ἔχων τεθυωμένα· τοῖο δὲ φόρμιγξ
χρυσέου ὑπὸ πλήκτρου καναχὴν ἔχει ἱμερόεσσαν.
ἔνθεν δὲ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονός, ὥστε νόημα,
εἶσι Διὸς πρὸς δῶμα θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ ἀοιδή·
Μοῦσαι μέν θ' ἅμα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
ὑμνεῦσίν ῥα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα ἠδ' ἀνθρώπων.
τλημοσύνας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
ζώουσ' ἀφραδέες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
εὑρέμεναι θανάτοιό τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ·
αὐτὰρ ἐϋπλόκαμοι Χάριτες καὶ ἐΰφρονες Ὧραι
Ἁρμονίη θ' Ἥβη τε Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη

1. Μη. ἐρ. cf. Γ 401; Σ 291. — **2.** Μιλ. ἐχ. cf. B 868. — **4.** ἐρικ. υἱ. λ 576. — **5.** φορ. γλαφ. ψ 144; ρ 262. — Π. πετρ. cf. B 519; I 405. — **7.** καν. ἐχ. Π 105, 794. — **8.** πρὸς Ὀλ. A 494. — ἀπ. χθ. E 13; Ξ 349; P 722; Υ 325. — **9.** πρ. δωμ. E 398, 907; Ξ 224. — θε. μ. ὁμ. ἀλ. Υ 142. — **10.** μ. κιθ. κ. ἀοι. α 159, cf. N 731. — **11.** ω 60. — **13.** ἀθ. θε. Φ 500; θ 348, 352. — **14.** κ. ἀμ. Θ 130. — οὐδ. δυν. Ω 403. — **17.** Δ.

ὀρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι·
τῇσι μὲν οὔτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται οὔτ' ἐλάχεια,
ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε βιδεῖν καὶ βείδος ἀγητή,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
ἐν δ' αὖ τῇσιν Ἄρης καὶ ἐΰσκοπος Ἀργειφόντης
παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζει,
καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· αἴγλη δέ μιν ἀμφιφαείνει
μαρμαρυγῆς τε ποδῶν καὶ ἐϋκλώστοιο χιτῶνος.
οἱ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγαν εἰσορόωντες,
Λητώ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεύς,
υἷα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω πάντως εὔυμνον ἐόντα;
ἠέ σ' ἐνὶ μνηστῆρσιν ἀείδω καὶ φιλότητι,
ὅππως μνωόμενος ἔκιες Ἀμυρηίδα κούρην,
Ἴσχυ' ἅμ' ἀντιθέῳ, Ἐλατιονίδῃ εὐίππῳ;
ἢ ὡς Φόρβαντα Τριόπεω γένος, ἢ Ἀμάρυνθον;
ἢ ἅμα Λευκίππῳ καὶ Λευκίπποιο δάμαρτι

* * * * *

πεζὸς, ὁ δ' ἵπποισιν; οὐ μὴν

* * * * *

ἢ ὡς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισι
ζητεύων κατὰ γαῖαν ἔβης, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον;
Πιερίην μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμποιο κατῆλθες·
Λάκμον τ' Ἠμαθίην τε παρέστιχες ἠδ' Ἐνιῆνας,
καὶ διὰ Περραιβούς· τάχα δ' εἰς Ἰαωλκόν ἵκανες,
Κηναίου τ' ἐπέβης νανσικλειτῆς Εὐβοίης.

θυγ. Ἀφρ. cf. Γ 374; Ε 131, 312. — **18.** Σ 594. — **20.** *ἀλ. μαλ.* Κ 172. — *κ. εἰδ. ἀγ.* Ω 376. — **22.** *ἐϋσ.* Ἀργ. Ω 24, 109. — **24.** *ὑψι* cf. Ν 371. — **25.** *μαρ. τε ποδ.* cf. *θ* 265. — **26.** *θυμ. μεγ.* Ι 49 **27.** *μητ.* Ζεὺς, π 298, etc. — **28.** *μετ' ἀθ. θε.* Φ 500; *θ* 348. — **32.**

στῆς δ' ἐπὶ Ληλάντῳ πεδίῳ· τό τοι οὐ ϝάδε θυμῷ
τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
ἔνθεν δ' Εὔριπον διαβὰς, ϝεκατηβολ' Ἄπολλον,
βῆς ἂν' ὄρος ζάθεον χλωρόν· τάχα δ' ἵξες ἀπ' αὐτοῦ
ἐς Μυκαλησσὸν ἰὼν καὶ Τευμησσὸν λεχεποίην.
Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἕδος καταϝειμένον ὕλῃ·
οὐ γάρ τώ τις ἔναιε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ Θήβῃ,
οὐδ' ἄρα πω τότε γ' ἦσαν ἀταρπιτοὶ οὐδὲ κέλευθοι
Θήβας ἀμ πεδίον πυρηφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλη.
ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ϝεκατηβόλ' Ἄπολλον,
Ὄγχηστον δ' ἵξες, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος·
ἔνθα νεοδμὴς πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενός περ
ἅλκων ἅρματα καλά· χαμαὶ δ' ἐλατὴρ ἀγαθός περ
ἐκ δίφροιο θορὼν ὁδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν
κεῖν' ὄχεα κροτέουσι ϝανακτορίην ἀφιέντες.
εἰ δέ κεν ἅρματ' ἄγωσιν ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
ἵπτους μὲν κομέουσι, τὰ δὲ κλίναντες ἐῶσιν·
ὣς γὰρ τὰ πρώτισθ' ὁσίη γένεθ'· οἱ δὲ ϝάνακτι
εὔχονται, δίφρον δὲ θεοῦ τότε μοῖρα φυλάσσει.
[ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ϝεκατηβόλ' Ἄπολλον·
Κηφισσὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κιχήσαο καλλιρέεθρον,
ὅς τε Λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ.
τὸν διαβὰς, Ϝεκάϝεργε, καὶ Ὠκαλέην πολύπυργον]

ἀντ. Δ 377. — **37.** ἐκ. Ἀπ. θ 339. — **42.** σ. δ' ἐπί, cf. Θ 222. — τ. οὐ ἀδε θυμ. cf. π 28. — **43.** ἀλσ. δεν. cf. ι 200 et Del. 76. — **44.** cf. v. 37. **45.** ἀπ' αὐ. Π 117. — **47.** ἐὸ. πατ. ὕλ. ν 351; τ 431. — **48.** οὐ γ. πώ τις, τ 365. — ἐνὶ Θη. Τ 99. — **49.** οὐδ' ἄρ. πω, Ν 521. — **50.** ἀμ πεδ. Ε 96. — πεδ. πυρ. γ 495. — **51.** ἐνθ. δ. πρ. ι 62, 105, 565. — ἐκ. Ἀπ. cf. v. 37. — **52.** Β 506. — **54.** ἑλκ. ἀρ. καλ. Ψ 533. — ἀγ. περ, Λ 789. — **57.** εἰ δέ κεν, μ 163. — ἁρ. ἀγ. γ 476. — ἐν ἀλσ. δεν. ι 200. — **58.** ἱπ. μέν, Δ 226. — **60.** θε. τ. μοι. cf. λ 292. — **61.** cf. v. 51. — **63.** καλ. ὑδ.

ἔνθεν ἄρ' εἰς Ἀλίαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.
βῆς δ' ἐπὶ Τελφούσης· τόθι τοι ῥάδε χῶρος ἀπήμων
τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
στῆς δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·
Τελφοῦσ', ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν
ἀνθρώπων τεῦξαι χρηστήριον, οἵτε μοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελησσάμενοι ἑκατόμβας,
ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
πᾶσι θεμιστεύοιμι χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.
Ὣς ἔειπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
εὐρέα καὶ μέλα μακρὰ διηνεκές· ἡ δὲ γιδοῦσα
Τελφοῦσα κραδίην ἐχολώσατο ἕεῖπέ τε μῦθον·
Φοῖβε ῥάναξ ἑκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τεῦξαι περικαλλέα νηόν,
ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἵτε τοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελησσάμενοι ἑκατόμβας—
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
πημανέει σ' αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκειάων,
ἀρδόμενοί τ' ῥοῦρες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγέων·
ἔνθά τις ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσοράασθαι

B 752; M 33. — **65.** *ἐνθ. ἀρ.* H 472. — **66.** *βῆ. δ' ἐπί*, P 574. — **67.** cf. v. 43. — **68.** Λ 429; Θ 280; B 59; Ψ 68. — **70.** *οἵ τέ μοι αἰεί*, Ω 651; δ 319. — **71.** *τελ. ἑκ.* A 315; δ 582. — **72.** *ἠμὲν ὅσοι . . . ἠδ' ὅσοι*, O 672, 673; ν 24, 25. — **74.** *νημ. βουλ.* α 86; ε 30. — **75.** *ἐν π. νηῷ*, B 549. — **76.** *ὡς εἰπ.* Γ 139. — *Φοι. Ἀπ.* Ω 32, cf. *μ.* 376. — **77.** *μαλ. μακ.* λ 373. — **78.** *εἰ τ. μυθ.* H 277; Σ 391 etc. — **79.** *ἐπ. τ. τ. ἐν φρ. θησ.* T 121; Φ 436. — **81.** cf. v. 70. — **82.** cf. v. 71. — **83.** A 297 etc. — **84.** *ἱππ. ὠκ.* H 240; Δ 500. — **86.** *ἐνθ. τις*, cf. Λ 299. — **87.** *κτυπ. ἱππ.*

ἅρματά τ' εὐποίητα καὶ ὠκυπόδων κτύπον ἵππων,
ἦ νηόν τε μέγαν καὶ κτήματα πολλ' ἐνεόντα.
ἀλλ' εἰ δή τι πίθοιο, σὺ δὲ κρείσσων καὶ ἀρείων
ἐσσὶ, ϝάναξ, ἐμέθεν, σεῦ δὲ σθένος ἐστὶ μέγιστον,
ἐν Κρίσσῃ ποίησαι ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο.
ἔνθ' οὔθ' ἅρματα καλὰ δονήσεται, οὔτε τοι ἵππων
ὠκυπόδων κτύπος ἔσται εὐδμητον περὶ βωμόν.
ἀλλ' ἀκέων προσάγοιεν Ἰηπαιήονι δῶρα
ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα· σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγηθὼς
δέξαι' ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων.
Ὣς ϝειποῦσ' Ἑκάτου πέπιθε φρένας, ὄφρα ϝοῖ αὐτῇ
Τελφούσῃ κλέος εἴη ἐπὶ χθονὶ, μηδ' Ἑκάτοιο.
ἔνθεν δ' προτέρω ἔκιες, ϝεκατηβόλ' Ἄπολλον·
ἵξες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστάων,
οἳ Διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον
ἐν καλῇ βήσσῃ Κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης.
ἔνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θείων·
ἵκεο δ' ἐς Κρίσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόεντα,
κνημὸν πρὸς Ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὕπερθεν
πέτρη ἐπικρέμαται, κοίλη δ' ὑποδέδρομε βῆσσα,
τρηχεῖ· ἔνθα ϝάναξ τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων
νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον εἰπέ τε μῦθον·

P 175. — **88.** κ. κτ. πολ. ι 41. — **89.** ἀλ. ἐ. δ. τι πιθ. H 28. — σὺ δὲ . . . κ. ἀρ. Ψ 588. — **90.** σεῦ δ. σθ. ἐσ. μεγ. cf. B 118; I 39; Ω 293. — **92.** ἔνθ' οὔθ', Δ 387. — ἁρμ. καλ. cf. v. 54. — ἵππων ὠκυποδ. hoc loco Θ 129. — **93.** εὐδ. π. βωμ. A 448. — **94.** ἀλ. ἀκ. ρ 465, 491. — **96.** ἱερ. καλ. η 191; λ 130. — περικ. ἀνθ' Β' 65. — **97.** ὣς εἰπ. cf. v. 76. — πεπ. φρ. cf. M 173. — ὀφ. οἱ αὐτ. cf. E 557. — **98.** κλ. εἴη, η. 333; σ 255. — ἐπὶ χθ. A 88 etc. — **99.** cf. v. 51. — **100.** ἵξ. δ' ἐς, Ω 122. — **101.** οἳ Διός, E 637. — ἐπὶ χθ. ναιετ, ζ 153. — **102.** ἐν καλ. βησ. Σ 588. — **104.** cf. v. 100. — **105.** αὐτ. ὑπ. M 446. — **108.** cf. v. 78. — **110.** cf.

Ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἵτέ μοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἄρ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
πᾶσι θεμιστεύοιμι χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.
Ὣς ϝειπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
λάϊνον οὐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος ἠδ' Ἀγαμήδης,
υἱέες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔνασσαν ἀθέσπατα φῦλ' ἀνθρώπων
ξεστοῖσιν λάεσσιν, ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεί.
ἀγχοῦ δὲ κρήνη καλλίρροος, ἔνθα δράκαιναν
κτεῖνε ϝάναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο,
ζατρεφέα, μεγάλην, τέρας ἄγριον, ἣ κακὰ πολλὰ
ἀνθρώπους ϝέρδεσκεν ἐπὶ χθονί, πολλὰ μὲν αὐτοὺς,
πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδ', ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφοινόν.
[καί ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης
δρεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν·
ὅν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε χολωσαμένη Διΐ πατρὶ,
εὖτ' ἄρα δὴ Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθήνην
ἐκ κορυφῆς· ἡ δ' αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη,
ἠδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔϝειπε·

v. 81. — **111** usque ad **117.** cf. vv. 71–77. — **119.** *φιλ. ἀθ. θε.* Υ 347. — **120.** *φυλ. ἀνθ.* γ 282; *ο* 409; *η* 307. — **121.** *ξεστ. λα.* κ 211, 253. — **123.** *ἀν. Δι. υἱ.* Ε 105. — *κρατ. βιοῖο, ω* 170. — **124.** *κακ. πολ.* Ξ 89. — **125.** *ἀνθρ. . . . ἐπὶ χθ.* Ρ 550. — **128.** *δειν. τ' ἀργ. τε, ε* 175, 367; *μ* 119. — *πη. βροτ. μ* 125. — **129.** Δ. *πατρί,* Γ 350. — **131.** *ποτ.* Ἥρη, in Il. quater et vicies h. l., in Od. semel tantum, *δ* 513. — **132.** *οισι ἔειπε,* Γ 85; Ψ 781. — **133.** Θ 5; Τ 101. — **134.** *νεφ.* Ζεύς,

Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
ὡς ἔμ' ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
πρῶτος, ἐπεί μ' ἄλοχον ποιήσατο κεδνὰ ϝιδυῖαν· 135
καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἣ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
αὐτάρ ὅγ' ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος, ῥικνὸς πόδας, ὃν τέκον αὐτή·
* * * * *
ῥίψ' ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα καὶ ἔμβαλον εὐρεῖ πόντῳ· 140
ἀλλά μ' Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα
δέξατο καὶ μετὰ ϝῇσι κασιγνήτῃσι κόμισσεν.
ὡς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι.
σχέτλιε, ποικιλομῆτα, τί νῦν ἔτι μήσεαι ἄλλο;
πῶς ἔτλης οἷος τεκέειν γλαυκώπιδ' Ἀθήνην; 145
οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην; καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπης
ἣν ἄρ' ἐν ἀθανάτοισιν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
φράζεο νῦν, μή τοί τι κακὸν μητίσομ' ὀπίσσω. 147 b.
καὶ νῦν μέντοι ἐγὼ τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται
παῖς ἐμοί, ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,
οὔτε σὸν αἰσχύνας' ἱερὸν λέχος οὔτ' ἐμὸν αὐτῆς· 150
οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σεῖο

A 511. — **135.** *ἄλοχον . . . κεδνὰ ἰδυῖαν*, ψ 182. — **136.** *γλ. Ἀθη. α* 156. — **137.** *μετ. ἀθ.* Σ 370. — **138.** *αὐτ. ὅγ'*, Γ 328. — *γεγ. μ. πασ. θε.* cf. *θ* 305. — **139.** *παῖς ἐμ. τ* 530; *η* 300. — *ὃν τ. αὐτ.* Χ 87; Ω 210. — **140.** *χερσ. ἑλ.* Ο 474. — *εὐρ. πον. α* 197; *β* 295. — **141.** *Θετ. ἀργ.* Ι 410; Π 222. — **143.** *ὡς ὀφελ.* cf. Ζ 345; Φ 279. — *θε. . . . μακ. κ* 74. — **144.** *σχετ. ποικ. ν* 293. — **145.** *πῶς ἐτ.* Ω 519; *λ* 475. — **146.** *οὐκ ἂν ἐγώ*, Θ 210; Ι 517. — **147 a.** *ἣν ἀρ. ἐν ἀθ.* cf. Ζ 140. — *ἀθ. οἱ οὐρ. εὐρ. ἐχ.* quaterdecies in Iliad., bis in Od. *δ* 378; *μ* 344. — **147 b.** *φρ. ν. μή τ. τι*, Χ 358; Ω 436. — **148.** *ὥς κε γεν.* cf. *ω* 29. — **149.** *π. ἐμ.* cf. v. 139. — *μ. ἀθ.* cf. v. 137. — **150.** *ἐμ. αὐτ.* Ζ 446. — **151.** *εἰς εὐν.* Λ 115.

τηλόθεν οὖσα θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν.
Ὡς ϝειποῦσ' ἀπονόσφι θεῶν κίε χωομένη κῆρ.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῶπις πότνια Ἥρη,
χειρὶ καταπρηνεῖ δ' ἔλασε χθόνα καὶ φάτο μῦθον·
Κέκλυτε νῦν μοι, Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Τιτῆνές τε θεοὶ, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, τῶν ἐξ ἄνδρες τε θεοί τε·
αὐτὰρ νῦν μευ πάντες ἀκούσατε καὶ δότε παῖδα
νόσφι Διὸς, μηδέν τι βίην ἐπιδευέα κείνου·
ἀλλ' ὄγε φέρτερος εἴη, ὅσον Κρόνου εὐρύοπα Ζεύς.
Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἵμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ·
κινήθη δ' ἄρα Γαῖα φερέσβιος· ἡ δὲ ϝιδοῦσα
τέρπετο ϝὸν κατὰ θυμόν· ὀΐετο γὰρ τελέεσθαι.
ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
ϝῦτε πότ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἦλυθε μητιόεντος,
ϝῦτε πότ' εἰς θῶκον πολυδαίδαλον, ὡς τὸ πάρος περ,
[αὐτῷ ἐφεζομένη πυκινὰς ϕραζέσκετο βουλάς·]
ἀλλ' ἥγ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα
τέρπετο ϝοῖς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.
ἀλλ' ὅτε δὴ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ἀψ περιτελλομένου ϝέτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,

— ἀλ. ἀπό, A 562. — **153.** ὡς εἰπ. cf. v. 97. — χω. κῆρ, Ψ 37. — **154.** αὐτ. ἐπ. ἠρ. ζ 323. — βω. ποτ. Ἥρα, A 551, 568, etc. — **155.** χειρ. κατ. δ' ἐλ. cf. ν 164; Π 492. — κ. φάτο μυθ. φ 67; θ 10. — **156.** Γ 97; ε 184 etc. — **157.** cf. v. 101. — **158.** ἀν. τε θε. τε, μ 445; σ 137. — **159.** αὐτ. νῦν, α 200. — **160.** βι. ἐπ. φ 185, 253. — **161.** ἀλ. ὀ. ϕερ. εἴη, cf. A 281. — Κρ. εὐρ. Ζεύς, Ξ 203. — **162.** ὡς ἀ. φ. ἰμ. ζ 316; ε 380; Λ 531. — χειρὶ παχ. Γ 376; E 309. — **165.** ἐκ του. E 187; α 74. — τελ. εἰς ἐν. T 32; δ 86. — **166.** οὐτέ ποτ' εἰς, A 490 sq. — εἰς εὐν. cf. v. 151. — **167.** ὡς τὸ παρ. περ. E 806; X 250. — **168.** πυκ. . . . βουλ. B 55; K 302. — ϕραζ. βουλ. λ 510. — **170.** cf. v. 154. — **171.** λ 294; ξ 293.

ἡ δ' ἔτεκ' οὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον οὔτε βροτοῖσι,
δρεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.
αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βοῶπις πότνια Ἥρη
δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῷ κακόν· ἡ δ' ὑπέδεκτο.
ἦ κακὰ πόλλ' ἔρρεξε κατὰ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·]
ὃς τῆγ' ἀντιάσειε, φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἦμαρ,
πρίν γέ οἱ ἰὸν ἐφῆκε ϝάναξ ϝεκάεργος Ἀπόλλων
καρτερόν· ἡ δ' ὀδύνῃσιν ἐρεχθομένη χαλεπῇσι
κεῖτο μέγ' ἀσθμαίνουσα κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
θεσπεσίη δ' ἐνοπὴ γένετ' ἄσπετος· ἡ δ' καθ' ὕλην
πεκνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα ϝελίσσετο, λεῖπε δὲ θυμὸν
φοινὸν ἀποπνείουσ'· ὁ δ' ἐπηύξατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἐνταυθοῖ νῦν πύθευ ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ·
οὐδὲ σύγε ζώουσα κακὸν δήλημα βροτοῖσιν
ἔσσεαι, οἳ γαίης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελήσσας ἑκατόμβας·
οὐδέ τί τοι θανάτοιο γε δυσηλεγὲ' οὔτε Τυφωεὺς
ἀρκέσει οὔτε Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλά σέ γ' αὐτοῦ
πύσει Γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
Ὣς φάτ' ἐπευχόμενος· τὴν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.

— **172.** λ 295; ξ 294. — **173.** ἡ δ' ἐτ. Ζ 199. — θε. ἐναλ. ν 89. — οὔ. βροτ. Ω 533. — **174.** cf. v. 128. — **175.** cf. vv. 154, 170. — **176.** δωκ. ἐπ. α 263. — κακ. κακόν, ρ 217; Π 111. — **177.** ἡ κ. π. ἐρδ. Ι 540. — κ. φ. ἀνθρ. Ξ 361. — **178.** αἰσ. ἡμ. Χ 212; π 280. — **179.** ἀν. ἑκ. Ἀπ. Ο 253; θ 323. — **181.** κ. μεγ. Μ 381; Π 776. — κυλ. κατά, Χ 414. — **182.** ἡ δ. κ. ὑλ. Κ 184. — **183.** πυκ. μαλ. Σ 318. — μαλ. ἐνθ. κ. ἐνθ. Ε 223. — ἐνθ. κ. ἐνθ. ἑλ. Φ 11. — **184.** ὁ δ' ἐπ. Λ 449; Ν 373. — Φ. Απ. cf. v. 116. — **185.** ἐντ. νῦν, Φ 122; σ 105. — ἐπὶ χθ. βωτ. cf. τ 408. — **186.** οὐδὲ σύγε, Ω 364. — **187.** γαι. πολ. Ι 568. — καρπ. ἐδ. Φ 465. — **188.** cf. v. 71. — **189.** θαν. γε δυσ. χ 325. — **190.** ἀλλὰ . . . αὐτοῦ, κ 266; ο 199. — **191.** γαι. μελ. λ 365. — ἡλ. Υπερ. Τ 398. — **192.** Υ 393. — **193.** τὴν δ'

τὴν δ' αὐτοῦ *κατέπυσ'* **ἱερὸν μένος Ἠελίοιο,**
ἐξ οὗ νῦν Πυθὼ *κικλήσκεται· οἱ δὲ Ϝάνακτα*
Πύθιον **καλέουσιν ἐπώνυμον, οὕνεκα** *κεῖθι*
αὐτοῦ πῦσε πέλωρ μένος ὀξέος Ἠελίοιο.
Καὶ τότ' ἄρ' ἔγνω Ϝῆσιν ἐπὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
οὕνεκα μιν κρήνη καλλίρροος ἐξαπάφησε·
βῆ δ' ἐπὶ Τελφούσῃ *κεχολωμένος,* **αἶψα δ' ἵκανε·**
στῆ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔϜειπε·
Τελφοῦσ', *οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπαφοῦσα*
χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν προρέειν **καλλίρροον ὕδωρ.**
ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν **κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἶης.**
Ἦ καὶ ἐπὶ *ῥῖον ὧσε* Ϝάναξ **ἑκάεργος Ἀπόλλων**
πετραίῃς προχοῇσιν, ἀπέκρυψεν δὲ ῥέεθρα,
καὶ βωμὸν ποιήσατ' **ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,**
ἄγχι μάλα *κρήνης καλλιρρόου· ἔνθα Ϝάνακτι*
πάντες ἐπίκλησιν Τελφουσίῳ *εὐχετόωνται,*
οὕνεκα Τελφούσης *ἱερῆς ἴσχυνε ῥέεθρα.*
Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων,
οὔστινας ἀνθρώπους ὀργίονας εἰσαγάγοιτο,
οἳ θεραπεύσονται **Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ**
ἱερό τε ῥέξουσι *καὶ ἀγγελέουσι* **θέμιστας**
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅττι κε Ϝείπῃ

αὐτοῦ, γ 397; ε 68. — *ἱερ. μεν.* η 167; θ 2. — *μεν.* Ἠελ. Ψ 190. — **195.** *καλ. ἐπ. οὐν.* I 562. — **197.** *κ. τότ' ἀρ'*, H 405. — *ἐγν. ἦσ. ἐπὶ φρ.* cf. A 333; Θ 446. — Φ. Ἀπ. cf. v. 116. — **199.** *βῆ δ' ἐπὶ*, cf. v. 66. — *αἶψα δ' ἱκ.* cf. Σ 532. — **200.** Λ 429; Θ 280; B 59; Ψ 68; H 46. — **201.** *οὐκ ἄρ' ἐμ.* ι 475. — **202.** B 752; M 33. — **203.** *κλ. ἐσσ.* ω 94; P 232. — *οὐδὲ σ. οἶης*, cf. π 245. — **204.** *ἦ κ. ἐπὶ*, A 219. — *ἀν. ἑκ.* Ἀπ. cf. v. 179. — **206.** *ἐν ἄλσ. δενδ.* cf. v. 57. — **207.** *ἀγ. μάλα*, Ψ 760. — **210.** *κ. τότε δή*, A 494. — *κατὰ θυμ.* A 136. — Φ. Απ. cf. v. 116. — **212.** Π. *ἐνὶ πετρ.* I 405. — **213.** *ἱερά τε ῥεξ.* cf. ε 102. — *-έουσι θεμ.*

χρείων ἐκ δάφνης γυάλων ὕπο Παρνησοῖο.
ταῦτ' ἄρα ὁρμαίνων ἐνόησ' ἐπὶ ϝοίνοπι πόντῳ
νῆα θοήν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσοῦ Μινωίου, οἵ ῥα ϝάνακτι

* * * * *

οἱ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ χρήματα νηὶ μελαίνῃ
ἐς Πύλον ἠμαθόεντα Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους
ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήντετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἐν πόντῳ δ' ἐπόρουσε δέμας δελφῖνι ϝεϝοικὼς
νηῒ θοῇ, καὶ κεῖτο πέλωρ μέγα τε δρεινόν τε·
τῶν δ' οὔτις κατὰ θυμὸν ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε·

* * * * *

παντοθ' ἀνασσείασκε, τίνασσε δὲ νήια δοῦρα.
οἱ δ' ἀκέων ἐνὶ νηὶ καθείατο δειμαίνοντες·
οὐδ' οἵ γ' ὅπλ' ἔλυον κοίλην ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
οὐδ' ἕλκον λαῖφος νηὸς κυανοπρῴροιο,
ἀλλ' ὡς τὰ πρώτιστα κατεστήσαντο βοεῦσιν,
ὣς ἔπλεον· κραιπνὸς δὲ Νότος κατόπισθεν ἔπειγε
νῆα θοήν· πρῶτον δὲ παρημείβοντο Μάλειαν,
πὰρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν Ἑλός τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
ἶξον καὶ χῶρον τερψιμβρότου Ἠελίοιο,
Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκεται αἰεὶ
Ἠελίοιο ϝάνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.

I 156, 298. — **214.** Φοιβ. Ἀπ. χρυσ. E 509. — ὅττι κε εἴπε, A 294; B 361. — **216.** ἐπὶ οἰν. ποντ. Ψ 316. — **217.** νῆα θο. η 109. — πολ. τ. κ. ἐσ. Z 452; Ω 167. — **218.** οἵ ῥα ἀν. Ψ 517. — **219.** νηὶ μελ. A 300, 329, 433. — **221.** supra. — **222.** δεμ. . . . ἐοικ. P 323. — **223.** νηὶ θοῇ, cf. v. 217. — μεγ. τε δειν. τε, Λ 10; γ 322. — **224.** κατὰ θυμ. cf. v. 210. — ἐπεφ. οὐ. νοη. E 665; θ 94, 533. — **225.** νη. δου. ι 498. — **227.** κ. ἀνὰ ν. μελ. δ 731. — **228.** νη. κυαν. Ψ 852, 878. — **229.** τὰ πρ. λ 168. — **232.** Ἑλ. τ', ἐφ. πτολ. B 584. — **233.** τερψ. Ἠελ. μ 269, 274. — **237.** μεγ. θαν.

οἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἔθελον νῆα σχεῖν ἠδ' ἀποβάντες
φράσσασθαι μέγα θαῦμα καὶ ὀφθαλμοῖσι ϝιδέσθαι,
εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
ἢ εἰς οἶδμ' ἅλιον πολυΐχθυον αὖθις ὀρούσει.
ἀλλ' οὐ πηδαλίοισιν ἐπείθετο νηῦς ἐϋϝεργὴς, 240
ἀλλὰ παρὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσα
ἤι' ὁδόν· πνοιῇ δὲ ϝάναξ ϝεκάεργος Ἀπόλλων
ῥηιδίως ἴθυν'· ἡ δὲ πρήσσουσα κέλευθον
Ἀρήνην ἵκανε καὶ Ἀργυφέην ἐρατεινὴν,
καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐΰκτιτον Αἶπυ 245
καὶ Πύλον ἠμαθόεντα Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους
βῆ δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καὶ παρὰ Δύμην,
ἠδὲ παρ' Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
εὖτε Φεὰς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς οὖρῳ,
καί σφιν ὑπὲκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο, 250
Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσσετο πᾶσαν,
καὶ δὴ ἐπὶ Κρίσης τάχ' ἐφαίνετο κόλπος ἀπείρων,
ὅστε διὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἐέργει·
ἦλθ' ἄνεμος Ζέφυρος μέγας, αἴθριος, ἐκ Διὸς αἴσης, 255
λάβρος ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἄψορροι δὴ ἔπειτα πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε
ἔπλεον· ἡγεμόνευε δ' ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

N 99; τ 36. — ὀφθ. ἰδ, O 600; P 646; κ 385. — **238.** νη. γλαφ. μ 218. — **240.** νη ἐϋ. Ω 396. — **241.** ἀλ. παρ. ρ 139. — **242.** cf. v. 179. — **243.** πρησ. κελ. ν 83; Ξ 282. — **245.** B 592. — **247.** cf. ο 295. — **248.** ο 298, cf. v. 275; ω 431. — **249.** ο 297, cf. ε 176. — **250.** ὑπὲκ νεφ. cf. O 625. — **251.** ι 24. — **252.** ἀλ. ὅτε δὴ, cf. v. 171. — **255.** Διὸς αἴσ. I 608. — **256, 257.** ο 293, 294. — **258.** πρ. ἠῶ τ' ἠελ. τε, M 239; ι 26.

ἦον δ' ἐς Κρίσην εὐδείελον, ἀμπελόεσσαν,
ἐς λιμέν' · ἡ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νηῦς.
ἔνθ' ἐκ νηὸς ὄρουσε ϝάναξ ϝεκάεργος Ἀπόλλων,
ἀστέρι ϝεικόμενος μέσῳ ἤματι · τοῦ δ' ἀπὸ πολλαὶ
σπινθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἷκεν ·
ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
ἔνθ' ἄρ' ὅγε φλόγ' ἔδαιε πιφαυσκόμενος τὰ ϝὰ κῆλα ·
πᾶσαν δὲ Κρίσην κάτεχεν σέλας · αἱ δ' ὀλόλυξαν
Κρισαίων ἅλοχοι καλλίζωνοί τε θύγατρες
Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς · μέγα γὰρ δϝέος εἷλε ϝέκαστον.
ἔνθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα νόημ' ὣς ἅλτο πέτεσθαι,
ἀνίρι ϝεικόμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε,
πρωθήβῃ, χαίτῃς εἰλυμένος εὐρέας ὤμους ·
καί σφεας φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα ·
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖσθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε λῃϊστῆρες ὑπείρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
τίφθ' οὕτως ἦσθον τετιηότε, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
ἐκβῆτ', οὐδὲ καθ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε ;
αὕτη μέν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφηστάων,
ὁππόταν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηῒ μελαίνῃ
ἔλθωσιν καμάτῳ ϝαδδηκότες, αὐτίκα δέ σφεας

—259. ἀν. Δι. νί. Ἀπ. II 23, 37; Π 804. —260. ἰξ. δ' ἐς, cf. v. 104. —261. ποντ. νη. μ 69; ν 95, 161. —262. cf. v. 212. —264. σελ. δ' εἰς οὐρ. ἱκ. Θ 509. —266. ἐνθ' ἄρ' ὄγ', Ν 15; Ο 730. —πιφ. τὰ ἁ κῆλα, Μ 280. —267. αἱ δ' ὀλ. γ 450. —269. ὑπὸ ῥιπ. Μ 462; Ο 171. —270. ἐπὶ νῆα, α 311. —271. Π 716. —272. εὐρ. ὠμ. Γ 210, 227. —273. Δ 284; δ 77. —274–277. ν 71–74; ι 252–255. —278. τίφθ' οὕτως, Θ 447; Δ 243. —280. ἀνδ. ἀλφ. ζ 8. —281. νηῒ μελ. cf. v. 219.

σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ.
Ὣς φάτο καί σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε.
τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖν', ἐπεὶ οὐ μὲν γάρ τι καταθνητοῖσι ἐΓοικας,
οὐ δέμας οὐδὲ φυὴν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
* * * * *
οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ Γειδῶ·
τίς δῆμος; τίς γαῖα; τίνες βροτοὶ ἐγγεγάασιν;
ἄλλῃ γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα,
εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι·
νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλθομεν οὔτι ΓεκόντεΓ,
[νόστου ΓιέμενοΓ, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα·]
ἀλλά τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντας.
Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ΓεκάΓεργος Ἀπόλλων·
Ξεῖνοι, τοὶ Κνωσσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε
τὸ πρὶν, ἀτὰρ νῦν οὐκ ἔθ' ὑπότροποι αὖθις ἔσεσθε
ἔς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ΓέκαστοΓ,
ἔς τε φίλας ἀλόχους· ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
ἕξετ' ἐμὸν πολλοῖσι τετιμένοι ἀνθρώποισιν.
εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱός, Ἀπόλλων δ' εὔχομαι εἶναι·

—282. καμ. ἀδδ. K 98, 471. —283. Λ 89. —284. ὣς φάτο, P 590. — θαρ. ἐνὶ στηδ. ἐθ. P 570 (ἔθηκεν lectio var. Mss.). —285. τ. κ. ἀμ. Ψ 557; δ 464, etc. —Κρ. ἀγ αντ. ηὔδα, Δ 265. —286. Ξεῖν', ἐπεὶ οὐ, ζ 187; ρ 185. —κατ. ἐοικ. K 440. —287. οὐ δεμ. ὀ. φ., ἀλ. η 210; cf. ε 212. —ἀλλ' ἀθ. θε. K 441. —288, 289. ω 402, 403. —290. ν 233. — 291. μεγ. λαιτ. T 267; ι 323. —292. ἐς Π. ἐκ, ο 236. —γεν. εὐχ. εἶν. Ξ 113. —293. νῦν δ' ὠ. ξ. ν. κατηλ. α 182. —294. α 261. —295. ἀλ. τις ἀθ. ψ 63. —δευρ. . . . οὐκ ἐθελ. ε 99. —296. τ. δ' ἀπ. προσε. A 84. — πρ. ἐκ Ἀπ. O 243. —299. δομ. καλ. υ 122. —300. ἀλλ' ἐνθ. σ 329. — π. νηόν, μ 346. —302. εἰμὶ δ' ἐγώ, ζ 196. —Δι. υἱ. θ 335. —εὐχ. εἶν.

ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
οὔτι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
ἕξετ' ἐμὸν πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι,
βουλάς τ' ἀθανάτων ϝειδήσετε, τῶν ἰότητι
αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πείθεσθε τάχιστα·
ἱστία μὲν πρῶτον κάθετον λύσαντε βοείας,
νῆα δ' ἔπειτα μέλαιναν ἐπ' ἠπείρου ϝερύσασθε,
ἐκ δὲ κτήμαθ' ἕλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς ἐΐσης,
καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες,
εὔχεσθαι δὴ ἔπειτα παριστάμενοι περὶ βωμόν·
ὡς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἠεροϝειδεῖ πόντῳ
ϝειδόμενος δελφῖνι θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα,
ὣς ἐμοὶ εὔχεσθαι Δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς
* αὐτὸς δέλφιος καὶ ἐπόψιος ἔσσεται αἰεί.
δειπνῆσαι τ' ἄρ' ἔπειτα θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἧσθε,
ἔρχεσθαί θ' ἅμ' ἐμοὶ καὶ ἰηπαιήον ἀείδειν,
εἰσόκε χῶρον ἵκησθον, ἵν' ἕξετε πίονα νηόν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.

Z 211; cf. v. 292. — **303.** *μ. λαιτ. θαλ. δ* 504; *ε* 174. — **304.** *κακ. φρον. σ* 232; H 70; cetera cf. v. 300. — **307.** *δι. ἠμ. παν. δ* 209, etc. — **308.** B 139; I 165. — **309.** *ἱστ. μὲν*, A 433. — **310.** A 485; *π* 325, 359. — **311.** *νη. εἴσης*, O 729; *ο* 280. — **312.** *ἐπὶ ῥηγ. θαλ.* A 437; Θ 501. — **313.** *π. δ' ἐπικαι.* cf. Θ 521. — *ἐπὶ τ' ἀλφ. λευκά*, Λ 640; κ 520; *λ* 28. — **314.** *περὶ βωμ.* cf. v. 93. — **315.** *ἐν ἠερ πον. γ* 294; *ε* 281. — **316.** *θο. ἐπὶ νη. α* 260. — **319.** *θοῇ π. ν. μελ.* A 300; T 331. — **320.** *μακ. θε.* E 819; Z 141. — *θε. οἱ Ὀλ. ἐχ.* E 404; N 68. — **321.** *ω* 489. — *αὐτ. ἐπήν*, *ε* 363. — **323.** *χωρ. ἱκ.* Ψ 138. — *ἱκ. ἵν'*, E 360. — *π. νηόν*, cf.

ἱστία μὲν πρῶτον κάθεσαν, λῦσαν δὲ βοείας,
ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἐκ δ' ἁλὸς ἤπειρόνδε θοὴν ἀνὰ νῆ' ἐρύσαντο
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
καὶ βωμὸν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
πῦρ δ' ἐπικαίοντες ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες
εὔχονθ', ὡς ἐκέλευε, παριστάμενοι περὶ βωμόν.
δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
καὶ σπεῖσαν· μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι ϝάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
φόρμιγγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἐρατὸν κιθαρίζων,
καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· οἱ δὲ ῥήσσοντες ἕποντο
Κρῆτες πρὸς Πυθὼ καὶ Ἰηπαιήον' ἄειδον,
οἷοί τε Κρητῶν παιήονες, οἵσί τε Μοῦσα
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.
ἄκμητοι δὲ λόφον προσέβαν ποσὶν, αἶψα δ' ἵκοντο
Παρνησὸν καὶ χῶρον ἐπήρατον, ἔνθ' ἄρ' ἔμελλον
ϝοικήσειν πολλοῖσι τετιμένοι ἀνθρώποισι·
δεῖξε δ' ἄγων ἄδυτον ζάθεον καὶ πίονα νηόν.
τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·

v. 304. — **324.** Η 379; Ξ 133, 378, etc. — **325.** cf. v. 309. — **326.** Λ 434. — **327.** Λ 437; *o* 499; cf. *ι* 150, 547; *μ* 6. — **328.** *θο. ἀν. νη.* cf. v. 316. — **329.** Α 486. — **330.** cf. v. 312. — **331.** cf. v. 313. — **332.** *ὡς ἐκελ. κ* 251; *β* 415. — *π. βω.* cf. v. 314. — **333.** *δορπ. ἐπ. εἰλ.* Σ 314; Η 380. — cetera cf. v. 319. — **334.** cf. v. 320. — **335.** Α 469; Β 432; Ω 628, etc. — **336.** Ξ 134, 384. — *Δι. υἱ Ἀπ.* Η 23, 37. — **337.** *ἐν χειρ. ἐχ. χ* 332; Ο 311. — **338.** *ὑψι βιβ.* cf. v. 24. — *οἱ δὲ ῥησ.* Σ 571. — **341.** *ἐν στηθ. ἐθ.* Ρ 470. — **342.** *ἀ. δ' ἱκ.* Σ 532; *τ* 458. — **343.** *ἀρ' ἐμ.* Μ 3; Χ 356. — **345.** cf. v. 323. — **346.** *ν* 9. — **347.** cf.

τὸν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Ὦ γάν', ἐπεὶ δὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἤγαγες· οὕτω που τῷ σῷ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
πῶς καὶ νῦν βιόμεσθα; τό σε φράζεσθαι ἄνωγμεν.
*οὔτε τρυγηφόρος ἥδε γ' ἐπήρατος οὔτ' ἐϋλείμων,
ὥστ' ἀπό τ' εὖ ζώειν καὶ ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν.
Τοὺς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Νήπιοι ἄνθρωποι, δυστλήμονες, οἳ μελεδῶνας
βούλεσθ' ἀργαλέους τε πόνους καὶ στείνεα θυμῷ·
ῥηϊδιον ἔπος ὔμμ' ἐρέω καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν,
σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσται,
ὅσσα ἐμοί κ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
νηὸν δὲ προφύλαχθε, δέδεχθε δὲ φῦλ' ἀνθρώπων,
ἐνθάδ' ἀγειρομένων καὶ ἐμὴν ἰθύν τε μάλιστα.
εἰ δέ τι τηΰσιον ἔπος ἔσσεται, ἠέ τι ἔργον,
ὔβρις θ', ἣ θέμις ἐστὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων,
ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,
τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ' ἤματα πάντα.
εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς, καὶ Λητόος υἱέ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

v. 285. — **348.** *τη. φ. κ. π. αἴης*, Λ 817; Π 539. — **349.** *φ. ἐπ. θυμ.* Λ 520. — **350.** *πῶς κ. νῦν*, cf. χ 231. — *τό σε φρ. ἀν. α* 269; π 312. — **351.** *οὔτ' εὐλ.* δ 607. — **353.** *τ. δ' ἐπ. προσ.* Δ 356; Θ 38. — Δ. *υἱ.* Ἀπ. cf. v. 259. — **356.** λ 146. — **357.** *χειρὶ μαχ.* Γ 271. — **359.** *κλ. φ. ἀνθ.* Ξ 361. — **360.** *φ. ἀνθ.* cf. v. 359. — **361.** *ἐνθ. ἀγ.* π 390; ρ 379. — **362.** *ἠέ τι ἔργον*, δ 163. — **363.** *ἠ θεμ. ἐσ.* γ 187. — *κατ. ἀνθ.* Ζ 123; ρ 587. — **365.** *ἠμ. παν.* Θ 539. — **366.** *εἰρ. τοι παν.* cf. Δ 363 et Ven. 289. — *φρ. σῇσι*, Ξ 221, 264. — **368.** *αὐτ. ἐγὼ καὶ*, Γ 290.

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι **Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,**
ὅν τε θεοὶ **κατὰ δῶμα** Διὸς τρομέουσιν ἰόντα·
καί ῥά τ' ἀναΐσσουσιν ἐπισχεδὸν ἐρχομένοιο
πάντες ἀφ' ἑδράων, ὅτε φαίδιμα **τόξα τιταίνει.**
Λητὼ δ' οἴη μίμνε παραὶ Διὶ **τερπικεραύνῳ,**
ἦ ῥα βιόν τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήισε φαρέτρην,
καί οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χείρεσσιν ἑλοῦσα
τόξον ἀνεκρέμασε **πρὸς κίονα πατρὸς** ἑοῖο
πασσάλου ἐκ χρυσέου· τὸν δ' εἰς θρόνον εἷσεν ἄγουσα.
τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατὴρ δέπαϊ χρυσείῳ
δεικνύμενος **φίλον υἱόν**· ἔπειτα δὲ **δαίμονες ἄλλοι**
ἔνθα καθίζουσιν· χαίρει δέ τε πότνια Λητὼ,
οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν **υἱὸν ἔτικτεν.**

Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες **ἀγλαὰ τέκνα,**
Ἀπόλλωνά ἑάνακτα καὶ **Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,**
τὴν μὲν ἐν **Ὀρτυγίῃ**, τὸν δὲ κραναῇ ἐνὶ **Δήλῳ,**
κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ **Κύνθιον** ὄχθον,
ἀγχοτάτω φοίνικος, ἐπ' **Ἰνωποῖο ῥεέθροις.**

1. Ἀπ. ἑκ. Η 83. — **2.** κ. δῶμα, octies h. l. — **4.** τόξα τιτ. Θ 266. — **5.** Δ. τερπ. Α 419, cf. Cer. 485. — **8.** πρὸς κίονα, θ 66. — πατ. ἑοῖο, Ξ 11. — **11.** φιλ. υἱόν, Γ 307; Ε 314. — δαιμ. ἀλ. Α 222. — **12.** ἐνθα καθ. Γ 426; ζ 295; τ 59. — **13.** υἱ. ἐτικ. cf. π 118. — **14.** ἀγλ. τεκ.

Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω πάντως εὔυμνον ἐόντα ;
ἦ ὥς σε πρῶτον Λητὼ τέκε, χάρμα βροτοῖσι,
κλινθεῖσα πρὸς Κύνθος ὄρος κραναῇ ἐνὶ νήσῳ,
Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ ; ῥεκάτερθε δὲ κῦμα κελαινὸν
ἐξῄει χέρσονδε λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν.
ἔνθεν ἀπορνύμενος πᾶσι θνητοῖσι ῥανάσσεις,
ὅσσους Κρήτη τ' ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηνέων,
νῆσός τ' Αἰγίνης ναυσικλειτή τ' Εὔβοια,
Αἰγαὶ Πειρεσίαι τε καὶ ἀμφιάλη Πεπάρηθος,
Θρηΐκιός τ' Ἀθόως καὶ Πηλίου ἄκρα κάρηνα,
Θρηϊκίη τε Σάμος Ἴδης τ' ὄρεα σκιόεντα,
Σκύρος καὶ Φώκαια καὶ Αὐτοκάνης ὄρος αἰπύ,
Ἴμβρος τ' εὐκτιμένη καὶ Λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα,
Λέσβος τ' ἠγαθέη, Μάκαρος ἕδος Αἰολίωνος,
καὶ Χίος, ἣ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται,
παιπαλόεις τε Μίμας καὶ Κωρύκου ἄκρα κάρηνα,
καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα καὶ Αἰσαγέης ὄρος αἰπύ,
καὶ Σάμος ὑδρηλὴ Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα,

πάντη γάρ τοι, Φοῖβε, νόμοι βεβλήαται ᾠδῆς,
ἠμὲν ἀν' ἤπειρον πορτιτρόφον ἠδ' ἀνὰ νήσους.
πᾶσαι δὲ σκοπιαί τοι ἄδον καὶ πρώονες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες,
ἀκταί τ' εἰς ἅλα κεκλιμέναι λιμένες τε θαλάσσης.

Β 871; Σ 337. — **15.** Ἀπ. ἀν. Α 36. — Ἀρ. ἰσχ. Ε 53. — **22.** κ. πρ. ἀκρ. Π 299; Μ 282. — **23.** ὑψ. ὀρ. Μ 282. — ἀλ. προρ. Μ 19. — **24.** λιμ. τε θαλ. ε 418, 440. — **25.** χαρμ. βροτ. Ξ 325. — **27.** ἐν ἀμφ. α 50, 198. — κῦμα κελ. Ι 6. — **34.** ὀρ. σκι. ε 279; η 268. — **35.** ὀρ. αἰπύ, Β 603, 829. — **36.** κ. Λ. ἀμιχ. Ω 753. — **37.** Μακ. ἐδ. Ω 544. — **38.** εἰν ἁλὶ κει. η 244; ι 25. — **40.** ὀρ. αἰ. cf. v. 35. — **41.** Μ. τ' αἰ. καρ. Β 869, cf.

Μίλητός τε Κόως τε, πόλις Μεροπων ἀνθρώπων,
καὶ Κνίδος αἰπεινὴ καὶ Κάρπαθος ἠνεμόεσσα,
Νάξος τ' ἠδὲ Πάρος Ῥήναιά τε πετρήεσσα,
τόσσον ἔπ' ὠδίνουσα Ϝεκηβόλον ἵκετο Λητὼ,
εἴ τίς ϝοι γαιέων υἱεῖ ἐθέλοι οἰκία θέσθαι.
αἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη
Φοῖβον δέξασθαι, καὶ πιοτέρη περ ἐοῦσα·
πρίν γ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ Δήλου ἐβήσατο πότνια Λητὼ,
καί μιν ἀνειρομένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·

Δῆλ', εἰ γάρ κ' ἐθέλοις ἕδος ἔμμεναι υἷος ἐμοῖο,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, θέσθαι τ' ἐνὶ πίονα νηὸν, —
ἄλλος δ' οὔ τις σεῖο ποθ' ἅψεται, οὐδέ σε τίσει,
οὐδ' εὔβων σε ἔσεσθαι ὀΐομαι, οὔτ' εὔμηλον,
οὐδὲ τρύγην οἴσεις, οὔτ' ἂρ φυτὰ μυρία φύσεις.
αἰ δέ κ' Ἀπόλλωνος ϝεκαϝέργου νηὸν ἔχῃσθα,
ἄνθρωποί τοι πάντες ἀγινήσουσ' ἑκατόμβας
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, κνίσση δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ
*δημοῦ ἀναΐξει, βοσκήσεις θ' οἵ κέ σ' ἔχωσιν
χειρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης, ἐπεὶ οὔ τοι πῖαρ ὑπ' οὐδας.

Ὣς φάτο· χαῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·
Λητοῖ, κυδίστη θύγατερ μεγάλου Κοίοιο,
ἀσπασίη μὲν ἔγωγε γονὴν ἑκάτοιο ἄνακτος
δεξαίμην· αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχὴς
ἀνδράσιν· ὧδε δέ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην.

Υ 58; ζ 123. — **42.** π. μερ. ἀνθ. Υ 217; Σ 342, 490. — **46.** εἴ τίς οἱ, Ι 392. — οἰκ. θεσ. cf. Β 750; φ 333. — **47.** Η 151. — **49.** πρ. γ' ὅτε δή, δ 180; ψ 43, cf. Cer. 96. — **50.** saepe, sed nusquam cum ἀνειρομένη. — **52.** Φ. Ἀπ. Ε 509; ι 201. — πι. νηόν, μ 346. — **58.** ἐνθ. ἀγειρ. π 390; ρ 379. — **60.** ἀπ' ἀλ. cf. ι 535; λ 115. — ἐπεὶ . . . πι. ὑπ' οὐδας, ι 135. — **61.** ὡς φ. χ. δε, β 35. — ἀμ. δὲ προσ. Ξ 270. — **66.** οὐδέ σε κεύσω, γ 187;

ἀλλὰ τόδε τρομέω, Λητοῖ, ϝέπος, οὐδέ σε κεύσω·
λίην γάρ τινα φασὶν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
ἔσσεσθαι, μέγα δὲ πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
τῷ ῥ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μὴ, ὁπόταν τὰ πρῶτα ϝίδῃ φάος ἠελίοιο,
νῆσον ἀτιμήσας, ἐπεὶ ἦ κραναήπεδός εἰμι,
ποσσὶ καταστρέψας ὤσῃ ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς ϝάλις αἰεὶ
κλύσσει· ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται, ἤ κε ϝάδῃ ϝοι,
τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
πουλύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας φῶκαί τε μέλαιναι
ϝοικία ποιήσονται ἀκηδέα, χήτεϊ λαῶν.
ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
ἔμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα
* * * * *
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἦ πολυώνυμός ἐστιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Δητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ὄμοσσεν·
Ἴστω νῦν τάδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν·
ἦ μὴν Φοίβου τῇδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ

ψ 273. — **67.** λίην γάρ, B 800; E 361. — **69.** γ 3; μ 386. — **70.** αἰν. δ. κ. φρ. A 555; K 538. — κ. φρ. κ. κ. θυμον, A 193, etc. — **71.** φα. Ἠελ. Υ 154; Ω 558; κ 498; δ 540, etc. — **74.** ἐνθ' ἐμὲ μέν, ι 224; κ 31. — — μέγα κῦμα, P 264; Φ 313. — **76.** ἁλσ. δεν. cf. ι 200: — **78.** οἰκ. ποι. M 168. — **79.** ε 178; κ 343. — **81.** αὐτὰρ ἐπ. quinquies et vicies h. l. — **82.** παν. ἐπ' ἀνθ. K 213; τ 334. — **83.** ὣς ἄρ' ἔφη, Δητὼ δέ, Φ 502. — δὲ θε. μ. ὁρκ. β 377. — μεγ. ὁρκ. ὀμ. cf. v. 79. — **84–86.** O 36–38; ε 184–186. — **88.** τίσει δέ σε, I 284. — ἐξ. παν. Ξ 257; Ω 113, 134. —

βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δέ σέ γ' ἔξοχα πάντων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὅμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον
Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γονὴ ῥεκάτοιο ῥάνακτος·
Λητὼ δ' ἐννῆμάρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοις
ὠδίνεσσι πέπαρτο. θεαὶ δ' ἔσαν ἔνδοθι πᾶσαι,
ὅσσαι ἄρισται ἔασι, Διώνη τε Ῥείη τε
Ἰχναίη τε Θέμις καὶ ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη,
ἄλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λευκωλένου Ἥρης·
μούνη δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυια·
ἧστο γὰρ ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν,
Ἥρης φραδμοσύνῃ λευκωλένου, ἥ μιν ἔρυκε
ζηλοσύνῃ, ὅτ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
Λητὼ τέξεσθαι καλλιπλόκαμος τότ' ἔμελλεν.
Αἳ δ' Ἶριν προΰπεμψαν ἐϋκτιμένης ἀπὸ νήσου,
ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὅρμον,
χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐρμένον, ἐννεάπηχυν·
νόσφιν δ' ἤνωγον καλέειν λευκωλένου Ἥρης,
μή μιν ἔπειτα ῥέπεσσιν ἀποστρέψειεν ἰοῦσαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ διήνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον,

ἧστο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.

89. β 378; κ 346; Ξ 280. — 90. μάλα χαῖρε, θ 413. — 93. ὅσ. ἀρ. ἔασι, P 377. — 94. ἀγασ. Ἀμφ. μ 97. — 95. λευκ. Ἥρ. A 55, 195, etc. — 96. Δ. νεφ. E 631, 736. — 97. δ' οὐκ ἐπεπ. N 674. — μογ. Εἰλ. Π 187; T 101. — 98. N 523. — 99. ἥ μιν ἐρ. cf. Φ 62. — 100. νἱ. ἀμ. τε κρ. τε, Δ 89; E 169. — 103. ὑποσ. μεγ. I 576. — 104. χρυσ. ἠλεκ. ἐερ. σ 296. — ἐννεα. Ω 270. — 105. λευκ. Ἥρ. cf. v. 95. — 107. αὐ. ἐπ. τόγ' ἀκ. Υ 318; Φ 377; θ 446. — ποδ. ὠκ. Ἶρις, B 786; E 368. — 108. βῆ ῥα θέειν, cf. B 183; Λ 617. — 109. E 367, 868; ρ 28. — 111. ἐκπροκ.

αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπὲκ μεγάροιο θύραζε
ἐκπροκαλεσσαμένη ῥέπεα πτερόεντα προσηύδα,
πάντα μάλ', ὡς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
βὰν δὲ ποσὶ τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
εὖτ' ἐπὶ Δήλου ἔβαινε μογοστόκος Εἰλείθυια,
δὴ τότε τὴν τόκος εἶλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι.
ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχεε, γοῦνα δ' ἔρεισε
λειμῶνι μαλακῷ· μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν·
ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φόωσδε· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
Ἔνθα σέ, ἦιε Φοῖβε, θεαὶ λόον ὕδατι καλῷ
ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λευκῷ,
λεπτῷ, νηγατέῳ· περὶ δὲ χρύσεον στρόφον ἧκαν.
οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θῆσατο μήτηρ,
ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
ἀθανάτῃσιν χερσὶν ἐπώρξατο· χαῖρε δὲ Λητὼ,
οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ, Φοῖβε, κατέβρως ἄμβροτον εἶδαρ,
οὔ σέ γ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσεοι στρόφοι ἀσπαίροντα,
οὐδ' ἔτι δεσμά σ' ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα.
αὐτίκα δ' ἀθανάτῃσι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,

β 400. — ἐπ. πτερ. προσ. A 201, etc. — **112.** Ὀλ. δ. ἐχ. B 484, etc. — **113.** ἐνὶ στηθ. φιλ. υ 9. — **114.** E 778, cf. δ 779. — **115.** μογ. Εἰλ. cf. v. 97. — **117.** ἀμφὶ δὲ . . . βάλε πηχ. ρ 38; ω 347. — **119.** ἐκ δ' . . . πρὸ φόως δέ, T 118, cf. Π 188. — **120.** σέ, ἦιε Φοῖβε, Ο 365; Υ 152. — **121.** φαρ. λευκῷ, Σ 353. — **122.** χρυσ. . . . ἧκαν, Σ 612. — **123.** Ἀπ. χρυσ. Ο 256. — **124.** νεκ. τε κ. ἀμ. ἐρατ. T 347, cf. T 353. — **126.** cf. v. 13. — **128.** β 275; ν 318. — **130.** ἀθ. μετ. Φ. Ἀπ. Ω 32, cf. μ 376. — **131.** καμ. τόξα, E 97; K 333; M 372. — **132.** νημ. βουλ. α 86; ε 30.

χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν.
Ὡς ϝειπὼν ἐβίβασκεν ἐπὶ χθονὸς εὐρυοδείης
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ϝεκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
θάμβεον ἀθάναται· χρυσῷ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα
ἤνθησ', ὡς ὅτε τι ῥίον οὔρεος ἄνθεσιν ὕλης.
Αὐτὸς δ', ἀργυρότοξε ϝάναξ, Ϝεκατηβόλ' Ἄπολλον,
ἄλλοτε μέν τ' ἐπὶ Κύνθου ἐβήσαο παιπαλόεντος,
ἄλλοτε δ' αὖ νήσους τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαζες.
πολλοί τοι νηοί τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι καὶ πρώονες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοί θ' ἁλαδε προρέοντες·
ἀλλὰ σὺ Δήλῳ, Φοῖβε, μάλιστ' ἐπιτέρπεαι ἦτορ,
ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθονται
αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.
οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ
μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν στήσωνται ἀγῶνα.
φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρως ἔμμεναι αἰεί,
ὃς τότ' ἐπαντιάσειε, ὅτ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν·
πάντων γάρ κε ϝίδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμὸν
ἄνδρας τ' εἰσορόων καλλιζώνους τε γυναῖκας,
νῆάς τ' ὠκείας ἠδ' αὐτῶν κτήματα πολλά.

βεβρίθει, καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην,
γηθοσύνῃ, ὅτι μιν θεὸς εἵλετο ϝοικία θέσθαι
νήσων ἠπείρου τε, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον.

— **133.** χθ. εὐρ. Π 635; γ 453. — **134.** Φ. ἀκερ. Υ 39. — **137.** cf. v. 46. — **138.** κηρ. μαλ. ρ 458. — **140.** ἀν. ἑκ. Ἀπ. θ 339. — **141, 142.** ἄλλοτε μέν τε . . . ἄλλοτε δ' αὖ, ε 331, 332. — **144, 145.** cf. vv. 22, 23. — **148.** cf. Φ 460. — **149.** ὀρχ. κ. ἀοιδῇ, ρ 605 (ὀρχηστυῖ ego). — **151.** ἀθ. κ. ἀγ. Ο 539. — **152.** ἀθρ. εἶεν, cf. α 27. — **154.** καλ. τε γυν. Η 139;

πρὸς δὲ, τόδε μέγα θαῦμα, ὅου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται,
κοῦραι Δηλιάδες, Fεκατηβελέταο θεράπναι·
αἵτ' ἐπεὶ ἂρ πρῶτον μὲν Ἀπόλλων' ὑμνήσωσιν,
αὖτις δ' αὖ Λητώ τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν
μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἠδὲ γυναικῶν
ὕμνον ἀείδουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων.
πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὺν
μιμεῖσθ' ἴσασιν· φαίη δέ κεν αὐτὸς ἕκαστος
φθέγγεσθ'· οὕτω σφιν καλὴ συνάρηρεν ἀοιδή.
Ἀλλ' ἄγεθ' ἱλήκοι μὲν Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν,
χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
μνήσασθ', ὁππότε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἐνθάδ' ἀνείρηται ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθών·
ὦ κοῦραι, τίς δ' ὔμμιν ἀνὴρ ῥήδιστος ἀοιδῶν
ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέῳ τέρπεσθε μάλιστα;
ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' ἐὐφήμως·
τυφλὸς ἀνὴρ, ῥοικεῖ δὲ Χίῳ ἔνι παιπαλοέσσῃ,
τοῦ περ καὶ μετόπισθεν ἀριστεύσουσιν ἀοιδαί.
ὑμεῖς δ' ὑμέτερον κλέος οἴσομεν, ὅσσον ἐπ' αἶαν
ἀνθρώπων στρεφόμεσθα πόλεις εὖ ναιεταώσας·
οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα
ὑμνέων ἀργυρότοξον, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ.

Ω 698. — **156.** *μέγα θαῦμα*, N 99; Φ 54. — *ὁοῦ κλ. οὐπ. ὀλ.* B 325, cf. ω 196. — **159.** Λ. *τε κ.* Ἄρ. *ἰοχ.* E 447. — **161.** *φῦλ' ἀνθ.* γ 282; ο 409. — **165.** *ἀλλ' ἄγεθ.* B 139. — Ἀπ. Ἀρ. *ξύν*, ο 410. — **174.** *ἐπ' αἶαν*, Θ 1; I 506; Ψ 742; Ω 695. — **177.** *αὐτὰρ ἐγών*, α 88, 303. — *ἑκ.* Ἀπ. A 21. — **178.** *ὃν ἠΰκ. τ.* Λητώ, A 36.

IV.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Δήμητρ' ἠΰκομον, σεμνὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀείδειν,
αὐτὴν ἠδὲ θύγατρα τανύσφυρον, ἣν 'Αϊδωνεὺς
ἥρπαξεν, δῶκεν δὲ βαρύκτυπος εὐρυόπα Ζεὺς,
νόσφιν Δήμητρος χρυσαόρου, ἀγλαοκάρπου,
παίζουσαν κούρῃσι σὺν 'Ωκεανοῦ βαθυκόλποις,
ἄνθεά τ' αἰνυμένην, ῥόδα καὶ κρόκον ἠδ ἴα καλὰ
λειμῶν' ἂμ μαλακὸν καὶ ἀγαλλίδας ἠδ' ὑάκινθον
νάρκισσόν θ', ὃν ἔφυσε δόλον καλυκώπιδι κούρῃ
Γαῖα Διὸς βουλῇσι χαριζομένη Πολυδέκτῃ
θαυμαστὸν γανύωντα, σέβας δέ τε πᾶσι γιδέσθαι
ἀθανάτοις τε θεοῖς ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις·
τοῦ καὶ ἀπὸ ῥίζης ἑκατὸν κάρα ἐξεπεφύκει·
κηώδει δ' ὀδμῇ πᾶς τ' οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
γαῖά τε πᾶσ' ἐγέλασσε καὶ ἁλμυρὸν οἶδμα θαλάσσης.
ἡ δ' ἄρα θαμβήσασ' ὀρέξατο χερσὶν ἄμ' ἄμφω
καλὸν ἄθυρμα λαβεῖν· χάνε δὲ χθὼν εὐρυάγυια
Νύσιον ἂμ πεδίον, τῇ ὄρουσε ϝάναξ Πολυδέγμων
ἵπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.

2. *αὐτὴν ἠδέ*, cf. B 762. — **3.** *εὐρ.* Ζεύς, E 265; Θ 442; I 419, 682. — **6.** *κρόκον ἠδ'*, Ξ 348. — **7.** *ἠδ' ὑάκ.* Ξ 348. — **11.** *ἀθ. τε θεοῖς*, cf. E 442. — *ἠδὲ θν. ἀνθ.* cf. ι 521; Ven. 35. — **12.** *τοῦ καὶ ἀπό*, A 249. — **13.** *οὐρ. εὐρ. ὑπ.* O 36. — **15.** *ἡ δ' ἄρα θαμβ.* cf. α 360; φ 354. — *ὠρεξ. χερσ.* Ψ 99. — *χερσ. ἀμ' ἀμφω*, Π 255. — **17.** *ἂμ πεδίον*, Z 71. — **18.** *ἱππ. ἀθ.* P 476, 460; Ψ 372, 400. — **19.** *ἐπὶ χρυσ.* cf. N 523. —

ἁρπάξας δ' ἀέκουσαν ἐπὶ χρυσέοισιν ὄχοισιν
ἦγ' ὀλοφυρομένην· ἰάχησε δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ,
κεκλομένη πατέρα Κρονίδην ὕπατον καὶ ἄριστον.
οὐδέ τις ἀθανάτων οὐδὲ θνητῶν ἀνθρώπων
ἤκουσεν φωνῆς, οὐδ' ἀγλαόκαρποι Ἔλειαι·
εἰ μὴ Περσαίου θυγάτηρ ἀταλὰ φρονέουσα
ἄϊεν ἐξ ἄντρου, Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος,
Ἠέλιός τε ἄναξ, Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός,
κούρης κεκλομένης πατέρα Κρονίδην· ὁ δὲ νόσφιν
ἧστο θεῶν ἀπάνευθε πολυλλίστῳ ἐνὶ νηῷ,
δέγμενος ἱερὰ καλὰ παρὰ θνητῶν ἀνθρώπων.
τὴν δ' ἀεκαζομένην ἦγεν Διὸς ἐννεσίῃσι
πατροκασίγνητος, πολυσημάντωρ πολυδέγμων,
ἵπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
ὄφρα μὲν οὖν γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
λεῦσσε θεὰ, καὶ πόντον ἀγάρροον ἰχθυόεντα,
αὐγάς τ' ἠελίου, ἔτι δ' ἤλπετο μητέρα κεδνὴν
ὄψεσθαι καὶ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων·
τόφρα οἱ ἐλπὶς ἔθελγε μέγαν νόον ἀχνυμένης περ·
* * * * *
ἤχησαν δ' ὀρέων κορυφαὶ καὶ βένθεα πόντου
φωνῇ ὑπ' ἀθανάτῃ· τῆς δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.

21. *πατ. Κρον.* cf. X 60. — *ὑπατ. καὶ ἀριστον*, cf. T 258; Ψ 43. — **22.** *οὐδέ τις ἀθ.* cf. Z 128. — *οὐδὲ θν. ἀνθ. ι* 521; Ven. 35. — **24.** *ἀταλ. φρον.* cf. Σ 567. — **25.** *ἐξ ἀντ. ι* 312, 407. — *λιπαροκ.* Σ 382. — **26.** *ἀγλ. υἱός*, B 736. — **28.** *ἐνὶ νηῷ*, Z 93, 274. — **29.** *ἱερὰ καλά, η* 191; λ 130. — *θνητ. ἀνθ.* A 339. — **32.** cf. v. 18. — **33.** *ὄφρα μὲν οὖν*, I 550. — *γαι. τ. κ. οὐρ.* Ξ 174. — *οὐρ. ἀστερ.* O 371; T 128. — **34.** . . . — *ποντος ἀγαρ.* B 845; M 30. — *ποντ. . . ἰχθ.* I 4; *δ* 381. — **35.** *μητ. κεδ.* cf. *κ* 8. — **36.** *φῦλα θεῶν*, O 54, 161, 177. — *θεῶν αἰειγ.* B 400; H 53; Ξ 244. — **37.** *ἀχνυμ. περ.* A 241, 588; *δ* 104. — **38.** *ὀρ. κορ.* M 282. — **39.** *τῆς*

ὀξὺ δέ μιν κραδίην ἄχος ἔλλαβεν, ἀμφὶ δὲ χαίταις
ἀμβροσίαις κρήδεμνα δαΐζετο χερσὶ φίλῃσι,
κυάνεον δὲ κάλυμμα κατ' ἀμφοτέρων βάλετ' ὤμων,
σεύατο δ', ὥστ' οἰωνὸς, ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν
μαιομένη· τῇ δ' οὔτις ἐτήτυμα μυθήσασθαι
ἤθελεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
οὐδέ ϝοι οἰωνῶν τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν.
ἐννῆμαρ μὲν ἔπειτα κατὰ χθόνα πότνια Δηὼ
στρωφᾶτ', αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα,
οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἡδυπότοιο
πάσσατ' ἀκηχεμένη, οὐδὲ χρόα βάλλετο λουτροῖς.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ϝοι ἐπήλυθε φαινολὶς Ἠώς,
ἤντετό ϝοι Ϝεκάτη, σέλας ἐν χείρεσσιν ἔχουσα,
καί ῥά ϝοι ἀγγελέουσα ϝέπος φάτο φώνησέν τε·
Πότνια Δημήτηρ, ὡρηφόρε, ἀγλαόδωρε,
τίς θεῶν οὐρανίων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων
ἥρπασε Περσεφόνην, καὶ σὸν φίλον ἤκαχε θυμόν;
φωνῆς γὰρ ἤκουσ', ἀτὰρ οὐ ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν,
ὅστις ἔην· σοὶ δ' ὦκα λέγω νημερτέα πάντα

* * * * *

Ὣς ἄρ' ἔφη Ϝεκάτη· τὴν δ' οὐκ ἠμείβετο μύθῳ
Ῥείης ἠϋκόμου θυγάτηρ, ἀλλ' ὦκα σὺν αὐτῇ

δ' ἐκλ. A 457; E 121; K 295. — ποτ. μητ. septies et tricies h. l. — **40.** ἀμφὶ δὲ χαιτ. Z 509; O 266; X 401. — **41.** χερσὶ φιλ. Ψ 99; ε 482. — **42.** βαλετ' ὠμ. ξ 528; ο 61. — **43.** ἐπὶ τραφ. τ. κ. ὑγρὴν, Ξ 308; ν 98. — **45.** cf. Σ 404; Υ 204; Ven. 35. — **46.** τ. ἐτ. ἀγγ. ἐλθ. X 438. — **48.** cf. η 101. — **49.** ἀμβ. κ. νεκτ. ι 359. — **51.** poeta imitatus est I 474. — **52.** ἐν χειρ. ἐχ. Σ 551; η 101; δ 300. — **53.** ἐπ. φ. φων. τε, δ 370, cf. Ω 353. — **55.** θνητ. ἀνθ. Σ 404; Υ 204. — **57.** ἀτὰρ οὐ, E 287. — ἰδον ὀφθ. O 488; Γ 169. — **58.** σοὶ δ' ὦκα, cf. Λ 447; B 244. — **59.** ὣς ἄρ' ἔφη, A 584; B 266; E 111. — ἡμ. μύθῳ, Ω 200, 424; ζ 67;

ἤϊξ', αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
Ἥλιον δ' ἴκοντο, θεῶν σκοπὸν ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
στὰν δ' ἵππων προπάροιθε, καὶ εἴρετο δῖα θεάων
Ἠέλι', αἴδεσσαί με θέας ὕπερ, εἴ ποτε δή σευ
ἢ ῥέπει ἢ ῥέργῳ κραδίην καὶ θυμὸν ἴηνα·
κούρην, τὴν ἔτεκον, γλυκερὸν θάλος, εἰδεῖ κυδρὴν,
τῆς ἀδινὴν ὄπ' ἄκουσα δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο
ὥστε βιαζομένης, ἀτὰρ οὐ ῥίδον ὀφθαλμοῖσιν.
ἀλλὰ, σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσι,
νημερτέως μοι ἔνισπε φίλον τέκος, εἴ που ὄπωπας,
ὅστις νόσφιν ἐμεῖο λαβὼν ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
οἴχεται ἠὲ θεῶν ἢ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὣς φάτο· τὴν δ' Ὑπεριονίδης ἠμείβετο μύθῳ·
Ῥείης ἠϋκόμου θύγατερ, Δήμητερ ἄνασσα,
ῥειδήσεις· δὴ γὰρ μέγα ῥάζομαι ἠδ' ἐλεαίρω
ἀχνυμένην περὶ παιδὶ τανυσφύρῳ· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος ἀθανάτων, εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεύς,
ὅς μιν ἔδωκ' Ἀΐδῃ θαλερὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν
αὐτοκασιγνήτῳ· ὁ δ' ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα

o 434. — **61.** cf. v. 48; η 101. — **62.** ἠδὲ κ. ἀνδ. A 334. — **63.** στὰν δ' ἱπ. προπ. Ω 286; cf. Ψ 582; Ξ 297. — δῖα θεάων, E 381, etc. — **65.** ἢ ἐπ. ἢ ἔργῳ, A 504. — κραδ. κ. θυμ. B 171; Θ 147; O 208; Π 52. — θυμ. ἴην. Ω 119, 147, 176, 196. — **67.** δπ' ἀκ. H 53; Ω 223, 767. — δι' αἰθ. ἀτρυγ. P 425. — **68.** cf. v. 57. — **69.** ἐπὶ χθόνα, Δ 78; Θ 492. — κατὰ ποντ. ε 377, 291. — **70.** αἰθ. ἐκ δίης, Π 365. — καταδ. ἀκτ. λ 16. — **71.** νημ. μοι ἔνισ. δ 642. — φιλ. τεκ. Γ 192; E 373; Θ 39, etc. — εἴ που ὄπωπας, γ 93; δ 323; Merc. 199. — **73.** cf. Σ 404; Υ 204. — **74.** cf. v. 59. — **76.** μέγα ἄζ. E 434, 830. — ἠδ' ἐλε. B 64; Λ 665; Ω 174. — **77.** οὐδέ τις ἄλλος, λ 558. — **78.** νεφ. Ζεύς, A 511, 517; Δ 30. — **79.** κεκλ. ἀκ. Ξ 268, sed poeta imitatus est Hes. Th. 921, 946, 948,

ἁρπάξας ἵπποισιν ἄγεν μεγάλα ϝιάχουσαν.
ἀλλὰ, θεά, κατάπαυε μέγαν γόον [οὐδέ τι σε χρὴ
μᾶψ αὔτως ἄπλητον ἔχειν χόλον·] οὔ τοι ἀεικὴς
γαμβρὸς ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντωρ Ἀϊδωνεύς,
αὐτοκασίγνητος καὶ ὁμόσπορος· ἀμφὶ δὲ τιμῇ,
ἔλλαχεν, ὡς τὰ πρῶτα διὰ τρίχα δασμὸς ἐτύχθη·
τοῖς μεταναιετάει, τῶν ἔλλαχε κοίρανος εἶναι.
Ὣς ϝειπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα, τανύπτεροι ὥστ' οἰωνοί.
τὴν δ' ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἵκετο θυμόν.
χωσαμένη δὴ ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορὴν καὶ μακρὸν Ὄλυμπον
ᾤχετ' ἐπ' ἀνθρώπων πόλιας καὶ πίονα ϝέργα,
ϝεῖδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον· οὐδέ τις ἀνδρῶν
εἰσορόων γίνωσκε βαθυζώνων τε γυναικῶν,
πρίν γ' ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
ὃς τότ' Ἐλευσῖνος θυοέσσης κοίρανος ἦεν.
ἕζετο δ' ἐγγὺς ὁδοῖο φίλον τετιημένη ἦτορ,
Παρθενίῳ φρέατι, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὕπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης,

999. — **80.** *ὑπὸ ζοφ. ἠερ.* Ψ 51; M 240; O 191. — **81.** *μεγ. ἰαχ. ι* 39
— **82.** *οὐδέ τί σε χρή*, H 109; *σ* 17. — **83.** *μᾶψ αὖτως*, *π* 111. — *οὔ τ*
ἀεικής, I 70. — **86.** *τὰ πρ.* cf. Ven. 185. — **87.** *κοιρ. εἶναι*, cf. B 204
σ 106. — **88.** *ὣς εἰπ. ἵππ. ἐκεκλ.* Θ 184; Ψ 442, sed poeta imitatus e
Hes. Scut. 341. — **89.** *ῥίμφ' ἔφ. θο. ἅρμα*, Λ 533; P 458 (Hes. Scut. 342
— **90.** *αἰν. κ. κυν.* λ 427. — **91.** *κελ. Κρον.* A 397; Z 267. — **92.**
μακ. Ὄλυμ. E 398; A 402; B 48. — **93.** *πολ. κ. πίονα*, *θ* 560. —
ἔργα, M 283; *δ* 318. — **94.** *πολ. χρόνον*, B 343; Γ 157. — **95.** *βαθ.*
γυν. I 594; *γ* 154. — **96.** *πρὶν γ' ὅτε δή*, M 437; *δ* 180; Del. 49. -
δαΐφ. ἵκ. δῶμα, *θ* 13, 56; *σ* 421. — **97.** *κοιρ. ἦεν*, cf. v. 87. — **98.** *ἐγγὺ*
ὁδοῖο, *ν* 268. — *φιλ. τετ. ἦτορ*, *α* 114; *β* 298. — **99.** *δθ. ὑδρ. πολ. η* 131

IV. ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

παλαιγενέϊ ἐναλίγκιος, ἥ τε τόκοιο
ῃται δώρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
ί τε τροφοὶ εἰσὶ θεμιστοπόλων βασιλήων
ίδων καὶ ταμίαι κατὰ δώματα Fηχήεντα.
ν δὲ Fίδον Κελεοῖο Ἐλευσινίδαο θύγατρες,
χόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον, ὄφρα φέροιεν
άλπισι χαλκείῃσι φίλα πρὸς δώματα πατρός,
τέσσαρες, ὥστε θεαί, κουρήϊον ἄνθος ἔχουσαι,
Καλλιδίκη καὶ Κλεισιδίκη Δημώ τ' ἐρόεσσα
Καλλιθόη θ', ἣ τῶν προγενεστάτη ἦεν ἁπασέων·
οὐδ' ἔγνων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὁρᾶσθαι.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμεναι Fέπεα πτερόεντα προσηύδων·
Τίς πόθεν ἐσσὶ γρῆϋ παλαιγενέων ἀνθρώπων;
τίπτε δὲ νόσφι πόληος ἀπέστιχες, οὐδὲ δόμοισι
πιλνᾷ; ἔνθα γυναῖκες ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα
τηλίκαι, ὡς σύ περ ὧδε, καὶ ὁπλότεραι γεγάασιν,
αἵ κέ σε φίλωνται ἠμὲν Fέπει ἠδὲ καὶ ἔργῳ.
Ὣς ἔφαν· ἡ δὲ Fέπεσσιν ἀμείβετο πότνα θεάων·
πίκνα φΩ', αἵτινες ἐστὲ γυναικῶν θηλυτεράων,
χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι· οὔ τοι ἀεικὲς
ὑμῖν εἰρομένῃσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Δὼς μὲν ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστί· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ.

ρ 206.—**100.** αὐτὰρ ὑπερθε, ξ 476.—**104.** κατὰ δωμ. ἠχ. δ 72.—
105. τὴν δὲ ἰδον, Σ 382; E 241.—**107.** πρ. δωμ. πατ. δ 657; ζ 296;
ξ 319.—**111.** χαλ. δὲ θεοί, Υ 131.—**112.** Δ 92, 203; E 123; N 462.
—**113.** γρ. παλ. cf. χ 395; P 561.—**115.** ἀνὰ μεγ. σκ. α 365; δ 768;
κ 479; λ 334.—**117.** ἠμὲν . . . ἠδὲ καὶ ἔργῳ, ρ 313.—**118.** ὣς ἔφαν,
Γ 302; K 295.—ἡ δ' ἐπέεσσιν, O 127.—**119.** τέκνα φίλ', δ 78.—γυν
θηλ. λ 386; ψ 166.—**120.** ἐγὼ . . . μυθ. θ 497.—οὐ τ. ἀεικ. cf. v. 83.—
121. ἀλ. μυθησ. Z 382; ξ 125; ρ 15; σ 342.—**122.** ἐμοί γ' ὀν. ἐ

νῦν αὖτε Κρήτηθεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἤλυθον οὐκ ἐθέλουσα, βίῃ δ' ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
ἄνδρες λῃστῆρες ἀπήγαγον. οἱ μὲν ἔπειτα
νηῒ θοῇ Θορικόνδε κατέσχεθον, ἔνθα γυναῖκες
ἠπείρου ἐπέβησαν ἀολλέες, ἠδὲ καὶ αὐτοί·
δεῖπον δ' ἠρτύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δόρποιο μελίφρονος ἤρατο θυμός·
λάθρῃ δ' ὁρμηθεῖσα δι' ἠπείροιο μελαίνης,
φεῦγον ὑπερφιάλους σημάντορας, ὄφρα κε μή με
ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀπονααίατο τιμῆς.
οὕτω δεῦρ' ἱκόμην ἀλαλημένη, οὐδέ τι ϝοῖδα,
ἤτις δὴ γαῖ' ἐστὶ, καὶ οἵτινες ἐγγεγάασιν.
ἀλλ' ὑμῖν μὲν πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
δοῖεν κουριδίους ἄνδρας, καὶ τέκνα τεκέσθαι,
ὡς ἐθέλουσι τοκῆες· ἐμὲ δ' αὖτ' οἰκτείρατε, κοῦραι,
προφρονέως, φίλα τέκνα, τέως πρὸς δώμαθ' ἵκωμαι
ἀνέρος ἠδὲ γυναικός, ἵνα σφίσι ϝεργάζωμαι
πρόφρων, οἷα γυναικὸς ἀφήλικος ἔργα τέτυκται.
καί κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκοίνῃσιν ἔχουσα
καλὰ τιθηνοίμην, καὶ δώματα τηρήσαιμι,

ω 306; ι 366; η 54; τ 247. — ὀν. ἐσ. τὸ γὰρ θέτο ποτ. μητ. σ 5. — **123.** νῦν αὖτε, N 628; Γ 67, 241. — ἐπ' εὐρ. ν. θαλ. B 159; O 511; γ 142; δ 313, 362, 560. — **124.** οὐκ ἐθελ. Σ 434; K 291; γ 272; τ 477. — **125.** οἱ μὲν ἔπειτα, M 443; A 531. — **127.** ἠδὲ καὶ αὐτοί, τ 429; α 33; E 520. — **128.** δειπ. δ' ἐντυν. ο 500. — π. πρυμ. νηός, A 476; μ 32. — **130.** ἠπ. μελ. ξ 97; φ 109. — **133.** δεῦρ' ἱκόμην, ν 303; π 233. — οὐδέ τι οἶδα, γ 184; ζ 176; η 25. — **134.** γαῖ' ἐστί, τ 172. — **135.** Ὀλ. δωμ. ἐχ. A 18; B 13, 30; E 383. — **136.** κ. τεκν. τεκεσ. χ 324. — **137.** ὡς ἐθελ. cf. Ξ 51. — **138.** φίλα τεκ. K 192. — πρ. δωμ. ἱκ. O 58; ο 446; β 258; γ 355. — **139.** O 683; ζ 184. — **140.** X 450; Ω 354. — **141.** ἐν ἀγκ. Ξ 213; λ 261. — **143.** μν. θαλ. ἐϋπ. ψ 41. —

καί κε λέχος στορέσαιμι μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
δεσπόσυνον, καί κ' ἔργα διδασκήσαιμι γυναῖκας.
Φῆ ῥα θεά· τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος ἁδμὴς,
Καλλιδίκη, Κελοῖο θυγατρῶν ῥείδος ἀρίστη·
Μαῖα, θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ
τέτλαμεν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι, ἠδ' ὀνομήνω
ἀνέρας, οἵσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς,
δήμου τε προὔχουσιν ἰδὲ κρήδεμνα πόληος
εἰρύαται βουλῇσι καὶ ἰθείῃσι δίκῃσιν·
ἡμὲν Τριπτολέμου πυκιμήδεος ἠδὲ Διόκλου
ἠδὲ Πολυξείνου καὶ ἀμύμονος Εὐμόλποιο
καὶ Δολίχου καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο.
τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δώματα πορσαίνουσιν·
τάων οὐκ ἄν τίς σε κατὰ πρώτιστον ὀπωπὴν
ῥεῖδος ἀτιμήσασα δόμων ἀπονοσφίσσειεν,
ἀλλά σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοφεικελός ἐσσι.
ἀλλ' δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς
ἔλθωμεν καὶ μητρὶ βαθυζώνῳ Μετανείρῃ
ῥείπωμεν τάδε πάντα διαμπερὲς, αἴ κέ σ' ἀνώγῃ
ἡμέτερονδ' ἰέναι μηδ' ἄλλων δώματ' ἐρευνᾶν.
τηλύγετος δέ ῥοι υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ

144. ἔργα διδ. χ 422. — 145. τὴν δ' αὐ. ἀμ. δ 382, 398; ι 272. — παρθ. ἁδμ. ζ 109, 228. — 146. θυγ. εἰδ. ἀρ. Β 715; Ν 365; Ζ 252; Γ 124, etc. — 147. κ. ἀχ. περ. ἀν. Μ 178; Ο 651. — 148. π. φερτ. εἰσιν, Κ 557; ι 276. — 150. μέγα κράτος, Ν 486; Ρ 206; Σ 308. — 156. τῶν παν. Κ 215; Μ 25. — κ. δωμ. η 102. — 157. τάων οὐ, Δ 54; β 121; η 117. — 160. εἰ δ' ἐθ. ἐπιμ. Τ 142; ρ 277. — π. δωμ. πατ. δ 657; ζ 296; ξ 319. — 162. πάντα διαμ. εἰ κέ μ', Π 499; Ven. 248. — 164. ἐνὶ μεγ. ἐϋπ. Β 661; Ι 144, 286. — 166. κ. ἡβ. μετ. ἱκ. σ 217;

ὀψίγονος τρέφεται, πολυεύχετος ἀσπάσιός τε.
εἰ τόν γ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
ῥεῖά κε τίς σε ϝιδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίη.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐπένευσε καρήατι· ταὶ δὲ φαεινὰ
πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιάουσαι.
ῥίμφα δὲ πατρὸς ἵκοντο μέγαν δόμον, ὦκα δὲ μητρὶ
ἔννεπον, ὡς ἔϝιδόν τε καὶ ἔκλυον. ἡ δὲ μάλ' ὦκα
ἐλθούσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείρονι μισθῷ.
αἱ δ' ὥστ' ἢ ἔλαφοι ἢ πόρτιες εἴαρος ὥρῃ
ἄλλοντ' ἂν λειμῶνα καρεσσάμεναι φρένα φορβῇ,
ὣς αἳ ἐπισχόμεναι ϝεανῶν πτύχας ἱμεροέντων
ἤϊξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν· ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοις αἴσσοντο κροκηΐῳ ἄνθει ὁμοῖαι.
τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θεὸν, ἔνθα πάρος περ
κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς
ἡγεῦνθ'· ἡ δ' ἄρ' ὄπισθε φίλον τετιημένη ἦτορ
στείχε κατὰ κρῆθεν κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ πέπλος
κυάνεος ῥαδινοῖσι θεῆς ἐλελίζετο ποσσίν.
εἶψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο διοτρεφέος Κελεοῖο,
βὰν δὲ δι' αἰθούσης, ἔνθα σφίσι πότνια μήτηρ
ἧστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα, νέον θάλος· αἱ δὲ παρ' αὐτὴν

τ 532; λ 317. — **167.** γνν. θηλ. λ 386; ψ 166. — **168.** Hes. Opp. 23, 186. — **169.** ὡς ἐφ. Β 807; Γ 76. — ἐπεν. καρ. cf. Χ 205. — **172.** ἡ δὲ μάλ' ὦκα, ο 182. — **174.** αἱ δ' ὥστ' ἢ ἔλαφοι, cf. Ο 271; Γ 24. — **178.** ὠμ. αἴσ. Ζ 510; Ο 267. — ἄνθει ὁμοῖα, ζ 231; ψ 158. — **179.** ἐγγ. ὁδ. ν 268, cf. v. 98. — παρ. περ. Ε 806. — **180.** π. δω. πατ. δ 657. — **181.** φιλ. τετ. ἦτ. α 114; β 298. — **182.** ἀμφὶ δὲ πεπ. Ε 194. — **184.** δωμ. ἱκ. γ 388. — **185.** π. μητ. cf. v. 122. — **186.** α 333; θ 458; π 415; σ 209. — **187.** παῖδ' ἐπὶ κολ. ἔχουσ', Ζ 400. — **188.** οὐδὸν ἔβη, cf. η 135; ν 63.

ἕδραμον· ἡ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσὶ, καί ῥα μελάθρου
κῦρε κάρη, πλῆσεν δὲ θύρας σέλαος θείοιο.
τὴν δ' αἰδώς τε σέβας τε ἰδὲ χλωρὸν δρέος εἶλεν· 190
ῥεῖξε δέ ῥοι κλισμοῖο καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγεν.
ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὡρηφόρος ἀγλαόδωρος
ἤθελεν ἑδριάασθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαεινοῦ,
ἀλλ' ἀκέουσα ἔμιμνε, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
πρίν γ' ὅτε δὴ ῥοι ἔθηκεν Ἰάμβη κεδνὰ εἰδυῖα 195
πηκτὸν ἕδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφεον βάλε κῶας.
ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην·
δηρὸν δ' ἄφθογγος τετιημένη ἧστ' ἐπὶ δίφρου,
οὐδέ τιν' οὔτε ῥέπει προσπτύσσετο οὔτε τι ῥέργῳ,
ἀλλ' ἀγέλαστος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος, 200
ἧστο, πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρὸς,
πρίν γ' ὅτε δὴ χλεύῃς μιν Ἰάμβη κεδνὰ εἰδυῖα
πολλὰ παρασκώπτουσ' ἐτρέψατο πότνιαν, ἁγνὴν,
μειδῆσαι γελάσαί τε καὶ ἵλαον σχεῖν θυμόν·
ἣ δέ ῥοι καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὔαδεν ὀργαῖς. 205
τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιηδέος οἴνου
πλήσασ'· ἡ δ' ἀνένευσ'· οὐ γὰρ θεμιτόν ῥοι ἔφασκε
πίνειν ῥοῖνον ἐρυθρόν· ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ
δοῦναι μίξασαν πιέμεν γλήχωνι τερείνῃ.
ἡ δὲ κυκεῶ τεύξασα θεᾷ πόρεν, ὡς ἐκέλευε· 210

—**190.** *χλωρ. δ. εἰλ.* θ 77; χ 42; ω 533. —**191.** *ἑδρ. ἀν.* Λ 646, 778; γ 35. —**193.** *ἐπὶ κλισμ.* Δ 623; ρ 90. —**194.** *ἀλλ' ἀκ.* Α 565, 569; λ 142. — *ὁμμ. καλά,* α 208. —**195.** *πρὶν γ' ὅτε δή,* Μ 438; δ 180, cf. v. 96; Del. 49. — *κεδνὰ ἰδ.* α 428; τ 346. —**197.** *ἔνθα καθ.* Κ 202; ζ 295. —**199.** *οὔτε ἔπει* (ego) . . . *οὔτε τι ἔργῳ,* Ε 879. —**200.** δ 788. —**202.** cf. v. 195. —**205.** *αἳ δή οἱ κ. ἐπ.* φ 24. —**206.** poeta imitatus est Σ 545 sq., cf. γ 46. —**210.** *ὡς ἐκελ.* Ψ 539, cf. κ 516. —**212.** *τῇσι*

δεξαμένη δ' ὁσίης ἐπέβη πολυπότνια Δηώ.
τῇσι δὲ μύθων ἦρχεν ἐϋζωνος Μετάνειρα·
Χαῖρε, γύναι, ἐπεὶ οὔ σε κακῶν ἄπ' ἔϝολπα τοκήων
ἔμμεναι, ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπί τοι πρέπει ὄμμασιν αἰδὼς
καὶ χάρις, ὡσεί πέρ τε θεμιστοπόλων βασιλήων.
ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοι περ ἀνάγκῃ
τέτλαμεν ἄνθρωποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αὐχένι κεῖται.
νῦν δ', ἐπεὶ ἵκεο δεῦρο, παρέσσεται, ὅσσα τ' ἐμοί περ.
παῖδα δέ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον καὶ ἄελπτον
ὤπασαν ἀθάνατοι, πολυάρητος δέ μοι ἐστίν.
εἰ τόν γ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
ἦ ῥά κε τίς σε ϝιδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίην.
Τὴν δ' αὖτε προσέϝειπεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ·
καὶ σὺ, γύναι, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόροιεν.
παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι, ὡς με κελεύεις
θρέψασθ'· οὔ ϝε, ϝέϝολπα, κακοφραδίῃσι τιθήνης
οὔτ' ἄρ' ἐπηλυσίη δηλήσεται οὔτε τομαῖον·
ϝοῖδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον οὐλοτόμοιο,
ϝοῖδα δ' ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θυώδεϊ δέξατο κόλπῳ
χερσὶν τ' ἀθανάτῃσι· γεγήθει δέ φρένα μήτηρ.
ὣς ἡ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν,

δὲ μυθ. ἦρ. Ε 420; Η 445. — **213.** χαῖρε γύναι, λ 248. — ἐπεὶ οὐ, Α 132, 278. — **216.** cf. v. 147. — **218.** εσσ. ὁσ. ἐμ. περ, Ρ 232. — **220.** πολ. δ. μ. ἐστίν, τ 404. — **221–223.** cf. vv. 166–168. — **224.** τ. δ' αὖτε πρ. ἐϋστ. Φ 511; Α 206. — **225.** poeta imitatus est θ 413; ω 402. — **226.** ὡς με κελ. κ 516, cf. μ 163; Ven. 283. — **227.** οὐ ἑ ἐολπα, cf. γ 375. — **231.** ὡς ἄρα φων. Θ 432; Σ 65; Τ 12. — poeta in mente habuit Ζ 483 ubi κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ, cf. Σ 398. — **232.** χερσ. τ' ἀθ. Π 704. — γεγ. δὲ φρένα, Λ 683, cf. Θ 559. — **233.** ἀγλ. υἱόν, Ε 843;

Δημοφόωνθ', ὃν ἔτικτεν ἐϋζωνος Μετάνειρα,
ἔτρεφεν ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονι ἶσος,
οὔτ' οὖν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος [γάλα μητρός·
ἀλλὰ γάρ ἤματα μέν μιν ἐϋστέφανος] Δημήτηρ
χρίεσκ' ἀμβροσίῃ, ὡσεὶ θεοῦ ἐκγεγαῶτα,
ἥδὺ καταπνείουσα καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα·
νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει, ἠΰτε δαλόν,
λάθρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θαῦμ' ἐτέτυκτο,
ὡς προθαλὴς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἄντα ἐῴκει.
καί κέν μιν ποίησεν ἀγήρων τ' ἀθάνατόν τε,
εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν ἐϋζωνος Μετάνειρα
νύκτ' ἐπιτηρήσασα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
σκέψατο· κώκυσεν δὲ καὶ ἄμφω πλήξατο μηρὼ
δείσασ' ᾧ περὶ παιδὶ καὶ ἀάσθη μέγα θυμῷ,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον Δημοφόων, ξείνη σε πυρὶ ἔνι πολλῷ
κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν.
Ὣς φάτ' ὀδυρομένη· τῆς δ' ἄϊε δῖα θεάων.
τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ
παῖδα φίλον, τὸν ἄελπτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε,
χείρεσσ' ἀθανάτῃσιν ἀπὸ ἕο θῆκε πέδονδε,

O 445. — **234.** *δν ἔτικτεν*, cf. Π 180. — **235.** *ἐν μεγ.* Λ 768; B 137. — *δαιμ. ἶσος*, E 438, 459, 884; Π 705. — **236.** *σιτ. ἐδ.* cf. E 341; *η* 295. — **237.** *χρ. ἀμβ.* cf. Π 680. — **239.** *πυρ. μεν.* Z 182; Ψ 238. — **240.** *θαῦμ' ἐτετ.* cf. Σ 549; Merc. 196; Hes. Opp. 331. — **241.** *θε. δ. ἀν. ἐώκ.* Ω 630. — **242.** *ἀγ. τ' ἀθ. τε*, M 323; P 444. — **245.** poeta imitatus est M 162; O 397; *ν* 198. — **246.** *ἀασ. μέγα θυμ.* cf. I 537; Λ 340. — **247.** Σ 72; *β* 362. — **250.** cf. v. 63. — **251.** *τῇ δὲ χολ.* cf. Γ 413; Z 205. — **252.** *παῖ. φιλ.* A 447; Π 460. — *ἐνὶ μεγ.* A 396; E 805. — **253.** *χειρ. ἀθ.* Π 704, cf. v. 232. — *ἀπὸ ἕο θῆκε*, *φ* 136; E 343.

ἐξανελοῦσα πυρὸς, θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς,
καί ῥ' ἄμυδις προσέϝειπεν ἐΰζωνον Μετάνειραν·
Νήϊδες ἄνθρωποι, ἀφράδμονες οὔτ' ἀγαθοῖο
αἶσαν ἐπερχομένου προγνώμεναι οὔτε κακοῖο·
καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃσι τεῇς νήκεστον ἀάσθης.
ϝίστω γὰρ θεῶν ὅρκος, ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ,
ἀθάνατον κέν τοι καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα
παῖδα φίλον ποίησα καὶ ἄφθιτον ὥπασα τιμήν·
νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὥς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
τιμὴ δ' ἄφθιτος αἰὲν ἐπέσσεται, οὕνεκα γουνῶν
ἡμετέρων ἐπέβη καὶ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἴαυσεν.
ὥρμῃσιν δ' ἄρα τοῦγε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
παῖδες Ἐλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνὴν
αἰὲν Ἀθηναίοισι συνάξουσ' ἤματα πάντα.

* * * * *

εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάοχος, ἥτε μέγιστον
ἀθανάτοις θνητοῖσί τ' ὄναρ καὶ χάρμα τέτυκται.
ἀλλ' ἄγε μοι νηόν τε μέγαν καὶ βωμὸν ὑπ' αὐτῷ
τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν αἰπύ τε τεῖχος,
Καλλιχόρου καθύπερθεν, ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
ὄργια δ' αὐτὴ ἐγὼν ὑποθήσομαι, ὡς ἂν ἔπειτα
εὐαγέως ἔρδοντες ἐμὸν νόον ἱλάσκοισθε.
Ὣς ϝειποῦσα θεὰ μέγεθος καὶ ϝείδος ἄμειψε,
γῆρας ἀπωσαμένη, περί τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο·

—**254.** μάλ' αἰνῶς, Z 441; K 38. —**259.** Στ. ὕδ. Ξ 271. —**260.** κ. ἀγηρ. ἤμ. πάντα, ε 136; η 257; ψ 336. —**261.** cf. v. 252. —**262.** ν. δ' οὐκ. ἐ. ὥς κ. θαν. Φ 103. — θαν. κ. κηρ. ἀλ. Φ 565; ρ 547. —**264.** ἐν ἀγκ. ἴαν. Ξ 213; λ 261. —**265.** περ. ἐνιαυ. α 16. —**266.** πολ. κ. φιλ. αἰν. ω 475. —**267.** cf. v. 260. —**269.** ἀθ. θνητ. τ 593. —**271.** πᾶς δῆμ. Υ 166; π 114. — πολ. αἰ. τε τειχ. Z 327; Λ 181; ξ 472. —**272.** ἐπὶ προὐχ. τ 544. —**275.** ὣς εἰπ. θεά, Γ 139; ν 352, 366. —**279.** ξαν. δὲ

ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα θυηέντων ἀπὸ πέπλων
σκίδνατο, τῆλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο
λάμπε θεῆς, ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενήνοθεν ὤμρυς,
αὐγῆς δ' ἐπλήσθη πυκινὸς δόμος, ἀστεροπῆς ὥς·
βῆ δὲ διὲκ μεγάρων· τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,
δηρὸν δ' ἄφθογγος γένετο χρόνον, οὐδέ τι παιδὸς
μνήσατο τηλυγέτοιο ἀπὸ δαπέδου ἀνελέσθαι.
τοῦ δὲ κασίγνηταὶ φωνὴν ἐσάκουσαν ἐλεινὴν,
κὰδ δ' ἄρ' ἀπ' εὐστρώτων λεχέων θόρον· ἡ μὲν ἔπειτα
παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα ἑῷ ἐγκάθετο κόλπῳ·
ἡ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι· ἡ δ' ἔσσυτο πόσσ' ἀπαλοῖσι,
μητέρ' ἀναστήσουσα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο.
ἀγρόμεναι δέ μιν ἀμφὶς ἑλούεον ἀσπαίροντα
ἀμφαγαπαζόμεναι· τοῦ δ' οὐ μειλίσσετο θυμός·
χειρότεραι γὰρ δή μιν ἔχον τροφοὶ ἠδὲ τιθῆναι.
Αἳ μὲν πανύχιαι κυδρὴν θεὸν ἱλάσκοντο,
δείματι παλλόμεναι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένῃφιν
εὐρυβίῃ Κελεῷ νημερτέα μυθήσαντο,
ὡς ἐπέτελλε θεὰ, καλλιστέφανος Δημήτηρ.
αὐτὰρ ὅγ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυπείρονα λαὸν
ἧνωγ' ἠϋκόμῳ Δημήτερι πίονα νηὸν
ποιῆσαι καὶ βωμὸν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
οἱ δὲ μάλ' αἶψ' ἐπίθοντο καὶ ἔκλυον αὐδήσαντος,
τεῦχον δ', ὡς ἐπέτελλ'· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονος αἴσῃ·

κομ. Α 197. — **280.** πυκ. δομ. Κ 267; η 81, 88. — **281.** ἐκ μεγ. Θ 507, 547. — γουν. ἑλ. Ε 176; Λ 578. — **285.** cf. v. 273. — **286.** ἑῷ ἐγκ. κολ. Ξ 223; ψ 223. — **287.** ἡ δ' ἀρα πῦρ ἀνεκ. η 13. — **292.** θε. ἱλ. Α 472; Ζ 380. — **293.** ἁμα δ' ἠ. φαιν. Ι 618, 682; Ω 600; η 222. — **294.** νημ. μυθ. Ζ 376. — **296.** εἰς ἀγ. καλ. Τ 34; α 272. — **297.** πι. νη. μ 346. — **298.** ἐπὶ προὔχ. Τ 544. — **299.** οἱ δὲ μάλ' αἶψ'. Ρ 116, 682. — ἐκ. αὐδ. Κ 47; Π 76. — **300.** ὡς ἐπετ. ρ 186. — **301.** αὐ. ἐπεὶ, Α 458. —

ἁρπάξας ἵπποισιν ἄγεν μεγάλα ϝιάχουσαν.
ἀλλὰ, θεά, κατάπαυε μέγαν γόον [οὐδέ τι σε χρὴ
μὰψ αὔτως ἄπληστον ἔχειν χόλον·] οὔ τοι ἀεικὴς
γαμβρὸς ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντωρ Ἀϊδωνεύς,
αὐτοκασίγνητος καὶ ὁμόσπορος· ἀμφὶ δὲ τιμῇ,
ἔλλαχεν, ὡς τὰ πρῶτα διὰ τρίχα δασμὸς ἐτύχθη·
τοῖς μεταναιετάει, τῶν ἔλλαχε κοίρανος εἶναι.

Ὡς ϝειπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα, ταν ὑπτεροι ὥστ' οἰωνοί.
τὴν δ' ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἵκετο θυμόν.
χωσαμένη δὴ ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορὴν καὶ μακρὸν Ὄλυμπον
ᾤχετ' ἐπ' ἀνθρώπων πόλιας καὶ πίονα ϝέργα,
ϝεῖδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον· οὐδέ τις ἀνδρῶν
εἰσορόων γίνωσκε βαθυζώνων τε γυναικῶν,
πρίν γ' ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
ὃς τότ' Ἐλευσῖνος θυοέσσης κοίρανος ἦεν.
ἕζετο δ' ἐγγὺς ὁδοῖο φίλον τετιημένη ἦτορ,
Παρθενίῳ φρέατι, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὕπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης,

999. — **80.** *ὑπὸ ζοφ. ἠερ.* Ψ 51; M 240; O 191. — **81.** *μεγ. ἰαχ. ι* 392. — **82.** *οὐδέ τί σε χρή*, H 109; *σ* 17. — **83.** *μὰψ αὔτως*, *π* 111. — *οὔ τοι ἀεικής*, I 70. — **86.** *τὰ πρ.* cf. Ven. 185. — **87.** *κοιρ. εἶναι*, cf. B 204; *σ* 106. — **88.** *ὡς εἰπ. ἵππ. ἐκεκλ.* Θ 184; Ψ 442, sed poeta imitatus est Hes. Scut. 341. — **89.** *ῥίμφ' ἔφ. θο. ἅρμα*, Λ 533; P 458 (Hes. Scut. 342). — **90.** *αἰν. κ. κυν.* λ 427. — **91.** *κελ. Κρον.* A 397; Z 267. — **92.** *κ. μακ. Ὀλυμ.* E 398; A 402; B 48. — **93.** *πολ. κ. πίονα*, *θ* 560. — *π. ἔργα*, M 283; *δ* 318. — **94.** *πολ. χρόνον*, B 343; Γ 157. — **95.** *βαθ. τε γυν.* I 594; *γ* 154. — **96.** *πρὶν. γ' ὅτε δή*, M 437; *δ* 180; Del. 49. — *δαΐφ. ἰκ. δῶμα*, *θ* 13, 56; *σ* 421. — **97.** *κοιρ. ἦεν*, cf. v. 87. — **98.** *ἐγγὺς ὁδοῖο*, *ν* 268. — *φιλ. τετ. ἦτορ*, *α* 114; *β* 298. — **99.** *ὀθ. ὑδρ. πολ. η* 131;

γρηῒ παλαιγενέϊ ἐναλίγκιος, ἥ τε τόκοιο
εἴργηται δώρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
οἷαί τε τροφοὶ εἰσὶ θεμιστοπόλων βασιλήων
παίδων καὶ ταμίαι κατὰ δώματα ϝηχήεντα.
τὴν δὲ ϝίδον Κελεοῖο Ἐλευσινίδαο θύγατρες,
ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον, ὄφρα φέροιεν
κάλπισι χαλκείῃσι φίλα πρὸς δώματα πατρὸς,
τέσσαρες, ὥστε θεαὶ, κουρήϊον ἄνθος ἔχουσαι,
Καλλιδίκη καὶ Κλεισιδίκη Δημώ τ' ἐρόεσσα
Καλλιθόη θ', ἣ τῶν προγενεστάτη ἦεν ἁπασέων·
οὐδ' ἔγνων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὁρᾶσθαι.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμεναι ϝέπεα πτερόεντα προσηύδων·

Τίς πόθεν ἐσσὶ γρηῢ παλαιγενέων ἀνθρώπων;
τίπτε δὲ νόσφι πόληος ἀπέστιχες, οὐδὲ δόμοισι
πιλνᾷ; ἔνθα γυναῖκες ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα
τηλίκαι, ὡς σύ περ ὧδε, καὶ ὁπλότεραι γεγάασιν,
αἵ κέ σε φίλωνται ἠμὲν ϝέπει ἠδὲ καὶ ἔργῳ.
Ὣς ἔφαν· ἡ δὲ ϝέπεσσιν ἀμείβετο πότνα θεάων·
τέκνα φίλ', αἵτινες ἐστὲ γυναικῶν θηλυτεράων,
χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι· οὔ τοι ἀεικὲς
ὑμῖν εἰρομένῃσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Δὼς μὲν ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστί· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ.

ρ 206. — **100.** αὐτὰρ ὑπερθε, ξ 476. — **104.** κατὰ δωμ. ἠχ. δ 72. — **105.** τὴν δὲ ἰδον, Σ 382; Ε 241. — **107.** πρ. δωμ. πατ. δ 657; ζ 296; ξ 319. — **111.** χαλ. δὲ θεοί, Υ 131. — **112.** Δ 92, 203; Ε 123; Ν 462. — **113.** γρ. παλ. cf. χ 395; Ρ 561. — **115.** ἀνὰ μεγ. σκ. α 365; δ 768; κ 479; λ 334. — **117.** ἠμὲν . . . ἠδὲ καὶ ἔργῳ, ρ 313. — **118.** ὣς ἔφαν, Γ 302; Κ 295. — ἡ δ' ἐπέεσσιν, Ο 127. — **119.** τέκνα φίλ', δ 78. — γυν. θηλ. λ 386; ψ 166. — **120.** ἐγὼ . . . μυθ. θ 497. — οὔ τ. ἀεικ. cf. ν. 83. — **121.** ἀλ. μυθησ. Ζ 382; ξ 125; ρ 15; σ 342. — **122.** ἐμοί γ' ὀν. ἐσ.

νῦν αὖτε Κρήτηθεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἤλυθον οὐκ ἐθέλουσα, βίῃ δ' ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
ἄνδρες λῃστῆρες ἀπήγαγον. οἱ μὲν ἔπειτα
νηὶ θοῇ Θορικόνδε κατέσχεθον, ἔνθα γυναῖκες
ἠπείρου ἐπέβησαν ἀολλέες, ἠδὲ καὶ αὐτοί·
δεῖπον δ' ἠρτύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δόρποιο μελίφρονος ἤρατο θυμός·
λάθρη δ' ὁρμηθεῖσα δι' ἠπείροιο μελαίνης,
φεῦγον ὑπερφιάλους σημάντορας, ὄφρα κε μή με
ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀπονaίατο τιμῆς.
οὕτω δεῦρ' ἱκόμην ἀλαλημένη, οὐδέ τι ϝοῖδα,
ἤτις δὴ γαῖ' ἐστί, καὶ οἵτινες ἐγγεγάασιν.
ἀλλ' ὑμῖν μὲν πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
δοῖεν κουριδίους ἄνδρας, καὶ τέκνα τεκέσθαι,
ὡς ἐθέλουσι τοκῆες· ἐμὲ δ' αὖτ' οἰκτείρατε, κοῦραι,
προφρονέως, φίλα τέκνα, τέως πρὸς δώμαθ' ἵκωμαι
ἀνέρος ἠδὲ γυναικός, ἵνα σφίσι ϝεργάζωμαι
πρόφρων, οἷα γυναικὸς ἀφήλικος ἔργα τέτυκται.
καί κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκοίνῃσιν ἔχουσα
καλὰ τιθηνοίμην, καὶ δώματα τηρήσαιμι,

ω 306; ι 366; η 54; τ 247. — ὀν. ἐσ. τὸ γὰρ θέτο ποτ. μητ. σ 5. — **123.** νῦν αὖτε, N 628; Γ 67, 241. — ἐπ' εὐρ. ν. θαλ. B 159; O 511; γ 142; δ 313, 362, 560. — **124.** οὐκ ἐθελ. Σ 434; K 291; γ 272; τ 477. — **125.** οἱ μὲν ἔπειτα, M 443; A 531. — **127.** ἠδὲ καὶ αὐτοί, τ 429; α 33; E 520. — **128.** δειπ. δ' ἐντυν. ο 500. — π. πρυμ. νηός, A 476; μ 32. — **130.** ἠπ. μελ. ξ 97; φ 109. — **133.** δεῦρ' ἱκόμην, ν 303; π 233. — οὐδέ τι οἶδα, γ 184; ζ 176; η 25. — **134.** γαῖ' ἐστί, τ 172. — **135.** Ὀλ. δωμ. ἐχ. A 18; B 13, 30; E 383. — **136.** κ. τεκν. τεκεσ. χ 324. — **137.** ὡς ἐθελ. cf. Ξ 51. — **138.** φίλα τεκ. K 192. — πρ. δωμ. ἱκ. O 58; ο 446; β 258; γ 355. — **139.** O 683; ζ 184. — **140.** X 450; Ω 354. — **141.** ἐν ἀγκ. Ξ 213; λ 261. — **143.** μν. θαλ. ἐϋπ. ψ 41. —

καί κε λέχος στορέσαιμι μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
δεσπόσυνον, καί κ' ἔργα διδασκήσαιμι γυναῖκας.
Φῆ ῥα θεά· τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος ἁδμὴς,
Καλλιδίκη, Κελοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·
Μαῖα, θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ
τέτλαμεν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι, ἠδ' ὀνομήνω
ἀνέρας, οἷσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς,
δήμου τε προὔχουσιν ἰδὲ κρήδεμνα πόληος
εἰρύαται βουλῇσι καὶ ἰθείῃσι δίκῃσιν·
ἠμὲν Τριπτολέμου πυκιμήδεος ἠδὲ Διόκλου
ἠδὲ Πολυξείνου καὶ ἀμύμονος Εὐμόλποιο
καὶ Δολίχου καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο.
τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δώματα πορσαίνουσιν·
τάων οὐκ ἄν τίς σε κατὰ πρώτιστον ὀπωπὴν
ἶδος ἀτιμήσασα δόμων ἀπονοσφίσσειεν,
ἀλλά σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοεἰκελός ἐσσι.
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς
ἔλθωμεν καὶ μητρὶ βαθυζώνῳ Μετανείρῃ
εἴπωμεν τάδε πάντα διαμπερές, αἴ κέ σ' ἀνώγῃ
ἡμέτερονδ' ἰέναι μηδ' ἄλλων δώματ' ἐρευνᾶν.
τηλύγετος δέ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ

144. ἔργα διδ. χ 422. — **145.** τὴν δ' αὐ. ἀμ. δ 382, 398; ι 272. — παρθ. ἀδμ. ζ 109, 228. — **146.** θυγ. εἰδ. ἀρ. Β 715; Ν 365; Ζ 252; Γ 124, etc. — **147.** κ. ἀχ. περ. ἀν. Μ 178; Ο 651. — **148.** π. φερτ. εἰσιν, Κ 557; ι 276. — **150.** μέγα κράτος, Ν 486; Ρ 206; Σ 308. — **156.** τῶν παν. Κ 215; Μ 25. — κ. δωμ. η 102. — **157.** τάων οὐ, Δ 54; β 121; η 117. — **160.** εἰ δ' ἐθ. ἐπιμ. Τ 142; ρ 277. — π. δωμ. πατ. δ 657; ζ 296; ξ 319. — **162.** πάντα διαμ. εἰ κέ μ', Π 499; Ven. 248. — **164.** ἐνὶ μεγ. ἐϋπ. Β 661; Ι 144, 286. — **166.** κ. ἠβ. μετ. ἰκ. σ 217;

ὀψίγονος τρέφεται, πολυεύχετος ἀσπάσιός τε.
εἰ τόν γ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
ῥεῖά κε τίς σε ϝιδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίη.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐπένευσε καρήατι· ταὶ δὲ φαεινὰ
πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιάουσαι.
ῥίμφα δὲ πατρὸς ἵκοντο μέγαν δόμον, ὦκα δὲ μητρὶ
ἔννεπον, ὡς ἔϝιδόν τε καὶ ἔκλυον. ἡ δὲ μάλ' ὦκα
ἐλθούσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείρονι μισθῷ.
αἱ δ' ὥστ' ἢ ἔλαφοι ἢ πόρτιες εἴαρος ὥρῃ
ἄλλοντ' ἂν λειμῶνα καρεσσάμεναι φρένα φορβῇ,
ὣς αἳ ἐπισχόμεναι ϝεανῶν πτύχας ἱμεροέντων
ἤϊξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν· ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοις ἀΐσσοντο κροκηΐῳ ἄνθει ὁμοῖαι.
τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θεὸν, ἔνθα πάρος περ
κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς
ἡγεῦνθ'· ἡ δ' ἄρ' ὄπισθε φίλον τετιημένη ἦτορ
στεῖχε κατὰ κρῆθεν κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ πέπλος
κυάνεος ῥαδινοῖσι θεῆς ἐλελίζετο ποσσίν.
εἶψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο διοτρεφέος Κελεοῖο,
βὰν δὲ δι' αἰθούσης, ἔνθα σφίσι πότνια μήτηρ
ἧστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα, νέον θάλος· αἱ δὲ παρ' αὐτὴν

τ 532; λ 317. — **167.** γνν. θηλ. λ 386; ψ 166. — **168.** Hes. Opp. 23, 186. — **169.** ὡς ἐφ. Β 807; Γ 76. — ἐπεν. καρ. cf. Χ 205. — **172.** ἡ δὲ μάλ' ὦκα, ο 182. — **174.** αἱ δ' ὥστ' ἢ ἔλαφοι, cf. Ο 271; Γ 24. — **178.** ὠμ. αἰσ. Ζ 510; Ο 267. — ἄνθει ὁμοῖα, ζ 231; ψ 158. — **179.** ἐγγ. ὁδ. ν 268, cf. v. 98. — παρ. περ. Ε 806. — **180.** π. δω. πατ. δ 657. — **181.** φιλ. τετ. ἦτ. α 114; β 298. — **182.** ἀμφὶ δὲ πεπ. Ε 194. — **184.** δωμ. Ικ. γ 388. — **185.** π. μητ. cf. v. 122. — **186.** α 333; θ 458; π 415; σ 209. — **187.** παῖδ' ἐπὶ κολ. ἔχουσ', Ζ 400. — **188.** οὐδὸν ἔβη, cf. η 135; ν 63.

ἕδραμον· ἡ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσὶ, καί ῥα μελάθρου
κῦρε κάρη, πλῆσεν δὲ θύρας σέλαος θείοιο.
τὴν δ' αἰδώς τε σέβας τε ἰδὲ χλωρὸν δρέος εἶλεν·
ῥεῖξε δέ ῥοι κλισμοῖο καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγεν.
ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὡρηφόρος ἀγλαόδωρος
ἤθελεν ἑδριάασθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαεινοῦ,
ἀλλ' ἀκέουσα ἔμιμνε, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
πρίν γ' ὅτε δὴ ῥοι ἔθηκεν Ἰάμβη κεδνὰ ῥιδυῖα
πηκτὸν ἕδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφεον βάλε κῶας.
ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην·
δηρὸν δ' ἄφθογγος τετιημένη ἧστ' ἐπὶ δίφρου,
οὐδέ τιν' οὔτε ῥέπει προσπτύσσετο οὔτε τι ῥέργῳ,
ἀλλ' ἀγέλαστος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
ἧστο, πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρὸς,
πρίν γ' ὅτε δὴ χλεύης μιν Ἰάμβη κεδνὰ ῥιδυῖα
πολλὰ παρασκώπτουσ' ἐτρέψατο πότνιαν, ἁγνὴν,
μειδῆσαι γελάσαι τε καὶ ἵλαον σχεῖν θυμόν·
ἥ οἱ ῥοι καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὔαδεν ὀργαῖς.
τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιηδέος οἴνου
πλήσασ'· ἡ δ' ἀνένευσ'· οὐ γὰρ θεμιτόν ῥοι ἔφασκε
πίνειν ῥοῖνον ἐρυθρόν· ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ
δοῦναι μίξασαν πιέμεν γλήχωνι τερείνῃ.
ἡ δὲ κυκεῶ τεύξασα θεᾷ πόρεν, ὡς ἐκέλευε·

—**190.** χλωρ. δ. εἰλ. θ 77; χ 42; ω 533. —**191.** ἑδρ. ἀν. Λ 646, 778; γ 35. —**193.** ἐπὶ κλισμ. Λ 623; ρ 90. —**194.** ἀλλ' ἀκ. Α 565, 569; λ 142. — ὄμμ. καλά, α 208. —**195.** πρὶν γ' ὅτε δή, Μ 438; δ 180, cf. v. 96; Del. 49. — κεδνὰ ἰδ. α 428; τ 346. —**197.** ἔνθα καθ. Κ 202; ζ 295. —**199.** οὔτε ἔπει (ego) . . . οὔτε τι ἔργῳ, Ε 879. —**200.** δ 788. —**202.** cf. v. 195. —**205.** αἴ δή οἱ κ. ἔπ. φ 24. —**206.** poeta imitatus est Σ 545 sq., cf. γ 46. —**210.** ὡς ἐκελ. Ψ 539, cf. κ 516. —**212.** τῇσι

δεξαμένη δ' ὁσίης ἐπέβη πολυπότνια Δηώ.
τῇσι δὲ μύθων ἦρχεν ἐϋζωνος Μετάνειρα·
Χαῖρε, γύναι, ἐπεὶ οὔ σε κακῶν ἄπ' ἔϝολπα τοκήων
ἔμμεναι, ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπί τοι πρέπει ὄμμασιν αἰδὼς
καὶ χάρις, ὡσεί πέρ τε θεμιστοπόλων βασιλήων.
ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοι περ ἀνάγκῃ
τέτλαμεν ἄνθρωποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αὐχένι κεῖται.
νῦν δ', ἐπεὶ ἵκεο δεῦρο, παρέσσεται, ὅσσα τ' ἐμοί περ.
παῖδα δέ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον καὶ ἄελπτον
ὤπασαν ἀθάνατοι, πολυάρητος δέ μοι ἐστίν.
εἰ τόν γ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
ἦ ῥά κε τίς σε ϝιδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίην.
Τὴν δ' αὖτε προσέϝειπεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ·
καὶ σὺ, γύναι, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόροιεν.
παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι, ὡς με κελεύεις
θρέψασθ'· οὔ ϝε, ϝέϝολπα, κακοφραδίῃσι τιθήνης
οὔτ' ἄρ' ἐπηλυσίη δηλήσεται οὔτε τομαῖον·
ϝοῖδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον οὐλοτόμοιο,
ϝοῖδα δ' ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θυώδεϊ δέξατο κόλπῳ
χερσὶν τ' ἀθανάτῃσι· γεγήθει δέ φρένα μήτηρ.
ὣς ἡ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν,

δὲ μυθ. ἦρ. Ε 420; Η 445. — **213.** χαῖρε γύναι, λ 248. — ἐπεὶ οὐ, Α 132, 278. — **216.** cf. v. 147. — **218.** εσσ. ὁσ. ἐμ. περ, Ρ 232. — **220.** πολ. δ. μ. ἐστίν, τ 404. — **221-223.** cf. vv. 166-168. — **224.** τ. δ' αὖτε πρ. ἐϋστ. Φ 511; Α 206. — **225.** poeta imitatus est θ 413; ω 402. — **226.** ὡς με κελ. κ 516, cf. μ 163; Ven. 283. — **227.** οὐ ἑ ἐολπα, cf. γ 375. — **231.** ὡς ἄρα φων. Θ 432; Σ 65; Τ 12. — poeta in mente habuit Ζ 483 ubi κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ, cf. Σ 398. — **232.** χερσ. τ' ἀθ. Π 704. — γεγ. δὲ φρένα, Λ 683, cf. Θ 559. — **233.** ἀγλ. υἱόν, Ε 843;

Δημοφόωνθ', ὃν ἔτικτεν ἐΰζωνος Μετάνειρα,
ἔτρεφεν ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονι ἶσος,
οὔτ' οὖν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος [γάλα μητρός·
ἀλλὰ γάρ ἤματα μέν μιν ἐϋστέφανος] Δημήτηρ
χρίεσκ' ἀμβροσίῃ, ὡσεὶ θεοῦ ἐκγεγαῶτα,
ῥηδὺ καταπνείουσα καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα·
νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει, ἠΰτε δαλόν,
λάθρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θαῦμ' ἐτέτυκτο,
ὡς προθαλὴς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἄντα ἐῴκει.
καί κέν μιν ποίησεν ἀγήρων τ' ἀθάνατόν τε,
εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν ἐΰζωνος Μετάνειρα
νύκτ' ἐπιτηρήσασα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
σκέψατο· κώκυσεν δὲ καὶ ἄμφω πλήξατο μηρὼ
δείσασ' ᾧ περὶ παιδὶ καὶ ἀάσθη μέγα θυμῷ,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἐπέα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον Δημοφόων, ξείνη σε πυρὶ ἔνι πολλῷ
κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν.
Ὣς φάτ' ὀδυρομένη· τῆς δ' ἄϊε δῖα θεάων.
τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ
παῖδα φίλον, τὸν ἄελπτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε,
χείρεσσ' ἀθανάτῃσιν ἀπὸ ἕο θῆκε πέδονδε,

O 445. — **234.** *δν ἔτικτεν*, cf. Π 180. — **235.** *ἐν μεγ.* Λ 768; Β 137. — *δαιμ. ἶσος*, Ε 438, 459, 884; Π 705. — **236.** *σιτ. ἐδ.* cf. Ε 341; *η* 295. — **237.** *χρ. ἀμβ.* cf. Π 680. — **239.** *πυρ. μεν.* Ζ 182; Ψ 238. — **240.** *θαῦμ' ἐτετ.* cf. Σ 549; Merc. 196; Hes. Opp. 331. — **241.** *θε. δ. ἀν. ἐώκ.* Ω 630. — **242.** *ἀγ. τ' ἀθ. τε*, Μ 323; Ρ 444. — **245.** poeta imitatus est Μ 162; Ο 397; *ν* 198. — **246.** *ἀασ. μέγα θυμ.* cf. Ι 537; Λ 340. — **247.** Σ 72; *β* 362. — **250.** cf. v. 63. — **251.** *τῇ δὲ χολ.* cf. Γ 413; Ζ 205. — **252.** *παῖ. φιλ.* Α 447; Π 460. — *ἐνὶ μεγ.* Α 396; Ε 805. — **253.** *χειρ. ἀθ.* Π 704, cf. v. 232. — *ἀπὸ ἕο θῆκε*, *φ* 136; Ε 343.

ἐξανελοῦσα πυρὸς, θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς,
καί ῥ' ἄμυδις προσέφειπεν ἐΰζωνον Μετάνειραν·
Νήϊδες ἄνθρωποι, ἀφράδμονες οὔτ' ἀγαθοῖο
αἶσαν ἐπερχομένου προγνώμεναι οὔτε κακοῖο·
καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃσι τεῇς νήκεστον ἀάσθης.
ἴστω γὰρ θεῶν ὅρκος, ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ,
ἀθάνατον κέν τοι καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα
παῖδα φίλον ποίησα καὶ ἄφθιτον ὤπασα τιμήν·
νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὥς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
τιμὴ δ' ἄφθιτος αἰὲν ἐπέσσεται, οὕνεκα γουνῶν
ἡμετέρων ἐπέβη καὶ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἴαυσεν.
ὥρμῃσιν δ' ἄρα τοῦγε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
παῖδες Ἐλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνὴν
αἰὲν Ἀθηναίοισι συνάξουσ' ἤματα πάντα.

* * * * *

εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάοχος, ἥτε μέγιστον
ἀθανάτοις θνητοῖσί τ' ὄναρ καὶ χάρμα τέτυκται.
ἀλλ' ἄγε μοι νηόν τε μέγαν καὶ βωμὸν ὑπ' αὐτῷ
τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν αἰπύ τε τεῖχος,
Καλλιχόρου καθύπερθεν, ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
ὄργια δ' αὐτὴ ἐγὼν ὑποθήσομαι, ὡς ἂν ἔπειτα
εὐαγέως ἔρδοντες ἐμὸν νόον ἱλάσκοισθε.
Ὣς φειποῦσα θεὰ μέγεθος καὶ εἶδος ἄμειψε,
γῆρας ἀπωσαμένη, περί τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο·

—**254.** μάλ' αἰνῶς, Z 441; K 38.—**259.** Στ. ὑδ. Ξ 271.—**26(** ἀγηρ. ἡμ. πάντα, ε 136; η 257; ψ 336.—**261.** cf. v. 252.—**262.** οὐκ. ἐ. ὥς κ. θαν. Φ 103.—θαν. κ. κηρ. ἀλ. Φ 565; ρ 547.—**264.** ἐν ἰαν. Ξ 213; λ 261.—**265.** περ. ἐνιαυ. α 16.—**266.** πολ. κ. φιλ. ω 475.—**267.** cf. v. 260.—**269.** ἀθ. θνητ. τ 593.—**271.** πᾶς Υ 166; π 114.—πολ. αἰ. τε τειχ. Z 327; Λ 181; ξ 472.—**272.** προὐχ. τ 544.—**275.** ὦ εἰπ. θεά, Γ 139; ν 352, 366.—**279.** ξα

ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα θυηέντων ἀπὸ πέπλων
σκίδνατο, τῆλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο
λάμπε θεῆς, ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενήνοθεν ὤμρυς,
αὐγῆς δ' ἐπλήσθη πυκινὸς δόμος, ἀστεροπῆς ὥς·
βῆ δὲ διὲκ μεγάρων· τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,
δηρὸν δ' ἄφθογγος γένετο χρόνον, οὐδέ τι παιδὸς
μνήσατο τηλυγέτοιο ἀπὸ δαπέδου ἀνελέσθαι.
τοῦ δὲ κασίγνηταὶ φωνὴν ἐσάκουσαν ἐλεινὴν,
καὶδ δ' ἄρ' ἀπ' εὐστρώτων λεχέων θόρον· ἡ μὲν ἔπειτα
παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα ἑῷ ἐγκάθετο κόλπῳ·
ἡ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι· ἡ δ' ἔσσυτο πόσσ' ἀπαλοῖσι,
μητέρ' ἀναστήσουσα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο.
ἀγρόμεναι δέ μιν ἀμφὶς ἐλούεον ἀσπαίροντα
ἀμφαγαπαζόμεναι· τοῦ δ' οὐ μειλίσσετο θυμός·
χειρότεραι γὰρ δή μιν ἔχον τροφοὶ ἠδὲ τιθῆναι.
Αἳ μὲν πανύχιαι κυδρὴν θεὸν ἱλάσκοντο,
δείματι παλλόμεναι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένῃφιν
εὐρυβίῃ Κελεῷ νημερτέα μυθήσαντο,
ὡς ἐπέτελλε θεὰ, καλλιστέφανος Δημήτηρ.
αὐτὰρ ὅγ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυπείρονα λαὸν
ἤνωγ' ἠϋκόμῳ Δημήτερι πίονα νηὸν
ποιῆσαι καὶ βωμὸν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
οἱ δὲ μάλ' αἶψ' ἐπίθοντο καὶ ἔκλυον αὐδήσαντος,
τεῦχον δ', ὡς ἐπέτελλ'· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονος αἴσῃ·

κομ. A 197. — **280.** πυκ. δομ. K 267; η 81, 88. — **281.** ἐκ μεγ. Θ 507, 547. — γουν. ἐλ. E 176; Λ 578. — **285.** cf. v. 273. — **286.** ἑῷ ἐγκ. κολ. Ξ 223; ψ 223. — **287.** ἡ δ' ἀρα πῦρ ἀνεκ. η 13. — **292.** θε. ἱλ. A 472; Z 380. — **293.** ἅμα δ' ἠ. φαιν. I 618, 682; Ω 600; η 222. — **294.** νημ. μυθ. Z 376. — **296.** εἰς ἀγ. καλ. T 34; α 272. — **297.** πι. νη. μ 346. — **298.** ἐπὶ προὔχ. T 544. — **299.** οἱ δὲ μάλ' αἶψ'. P 116, 682. — ἐκ. αὐδ. K 47; Π 76. — **300.** ὡς ἐπετ. ρ 186. — **301.** αὐ. ἐπεὶ, A 458. —

αὐτὰρ ἐπεὶ τέλεσαν καὶ ἐρώησαν καμάτοιο,
βάν ῥ' ἴμεν οἶκαδ' ἕκαστος· ἀτὰρ ξανθὴ Δημήτηρ
ἔνθα καθεζομένη μακάρων ἀπὸ νόσφιν ἁπάντων,
μίμνε πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός.
αἰνότατον δ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
ποίησ' ἀνθρώποις καὶ κύντατον, οὐδέ τι γαῖα
σπέρμ' ἀνίει· κρύπτεν γὰρ ἐϋστέφανος Δημήτηρ.
πολλὰ δὲ καμπύλ' ἄροτρα μάτην βόες εἵλκον ἀρούραις·
πολλὸν δὲ κρῖ λευκὸν ἐτώσιον ἔμπεσε γαίῃ.
καί νύ κε πάμπαν ὄλεσσε γένος μερόπων ἀνθρώπων
λιμοῦ ὑπ' ἀργαλέης, γεράων τ' ἐρικυδέα τιμὴν
καὶ θυσιῶν ἤμερσεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας,
εἰ μὴ Ζεὺς ἐνόησεν ἐῷ τ' ἐφράσσατο θυμῷ.
Ἶριν δὲ πρῶτον χρυσόπτερον ὦρσε καλέσσαι
Δήμητρ' ἠΰκομον, πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν.
ὣς ἔφαθ'· ἡ δὲ Ζηνὶ κελαινεφεῖ Κρονίωνι
πείθετο καὶ τὸ μεσηγὺ διέδραμεν ὦκα πόδεσσιν.
ἵκετο δὲ πτολίεθρον Ἐλευσῖνος θυοέσσης,
εὗρεν δ' ἐν νηῷ Δημήτερα κυανόπεπλον,
καί μιν φωνήσασα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δήμητερ, καλέει σε πατὴρ Ζεὺς ἄφθιτα εἰδὼς
ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων.

302. *βάν ῥ' ἴμεν*, K 297; N 789. — *ξαν. Δημ.* E 500. — **303.** *ἔνθα καθ.* K 202; ζ 295, cf. v. 197. — *ἀπὸ νοσ.* A 541; E 803. — **305.** *ἐπὶ χθ. πουλ.* Γ 265; Λ 619; Ξ 272. — **309.** *κρῖ λευκ.* E 196; Υ 496. — **310.** *καί νύ κε*, δ 502. — *γεν. μερ. ἀνθ.* A 250; Γ 402. — **311.** *ὑπ' ἀργ.* N 667; X 61. — **312.** *Ὀλ. δωμ. ἔχ.* A 18; B 13, 30; E 383, etc. — **313.** *ἐῷ τ' ἐφρ. θύμῳ.* cf. ο 202. — **314.** *Ἶριν . . . χρυσ.* Θ 398; Λ 185. — **316.** *ὣς ἐφ.* B 807; Γ 76. — *κελ. Κρον.* A 397; Z 267. — **320.** O 35, 89, 145 (scribe *φωνήσασα ἔπεα*). — **321.** *καλ. σε*, ρ 553, poeta imitatus est Ω 88. — *πατ. Ζεύς*, E 33. — **322.** *μ. φ. θεῶν*, O 54, 161, 177. — *θε. αἰειγ.*

ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ϝέπος ἐκ Διὸς ἔστω.
Ὣς φάτο λισσομένη· τῆς δ' οὐκ ἐπεπείθετο θυμός.
αὐτὶς ἔπειτα πατὴρ μάκαρας θεοὺς αἰὲν ἐόντας
πάντας ἐπιπροΐαλλεν· ἀμοιβηδὶς δὲ κιόντες
κίκλησκον καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,
τιμάς θ', ἅς κεν ἕλοιτο μετ' ἀθανάτοισιν ἐλέσθαι·
ἀλλ' οὔτις πεῖσαι δύνατο φρένας ἠδὲ νόημα
θυμῷ χωομένης· στερεῶς δ' ἠναίνετο μύθους.
οὐ μὲν γάρ ποτ' ἔφασκε θυώδεος Οὐλύμποιο
πρίν γ' ἐπιβήσεσθαι, οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν,
πρὶν ϝίδοι ὀφθαλμοῖσιν ἑὴν εὐώπιδα κούρην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
εἰς Ἔρεβος πέμψε χρυσόρραπιν Ἀργειφόντην,
ὄφρ' Ἀΐδην μαλακοῖσι παραιφάμενος ϝεπέεσσιν
ἀγνὴν Περσεφόνειαν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος
ἐς φάος ἐξαγάγοι μετὰ δαίμονας, ὄφρα ϝε μήτηρ
ὀφθαλμοῖσι ϝιδοῦσα μεταλλήξειε χόλοιο.
Ἑρμῆς δ' οὐκ ἀπίθησεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα ναίης
ἐσσυμένως κατόρουσε, λιπὼν ἕδος Οὐλυμποιο.
τέτμε δὲ τόν γε ϝάνακτα δόμων ἔντοσθεν ἐόντα,

B 400; H 53; Ξ 244. — **323.** ἐμ. ἔπος, Θ 8; Ξ 234. — ἐκ Δ. ἐσ. A 63. — ἀλλ' ἴθι, A 32; B 163. — **324.** ὣς φ. λισσ. Π 46. — **325.** αὖ ἐπ. λ 598. — θε. αἰ. ἐον. A 290, 494. — **327.** περικ. δῶρα, θ 420; π 327; σ 303. — **328.** μετ' ἀθ. Φ 500. — **329.** ἀλλ' οὐτις, Γ 451. — **331.** οὐ μὲν γάρ ποτ', Z 124; N 556. — **333.** εὐω. κουρ. ζ 113, 142. — **334.** αὐτ. ἐπ. τό γ' ἀκ. Φ 377; ε 446. — εὐρ. Ζεύς, E 265; Θ 442. — **335.** εἰς Ἔρεβ. κ 528. — χρυσ. Ἀργ. κ 331. — **336.** μαλ. . . . ἐπ. κ 70, sed poeta imitatus est Hes. Th. 90. — **337.** ἀγν. Περσ. λ 386. — ὑπὸ ζοφ. ἠερ. Φ 56. — **339.** ὀφθ. ἰδ. Γ 28; T 174. — μετ. χολ. I 157, 261, 299. — **340.** οὐκ ἀπιθ. B 441; P 491. — ὑπὸ κευθ. γαι. X 482; ω 204. — **341.** λιπ. ἕδ. Οὐλ. Ω 144. — **342.** τόν γε ἀν. Ψ 35. — δομ. ἐντ. α 380; β 145. —

ἥμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
πολλ' ἀεκαζομένῃ μητρὸς πόθῳ· ἡ δ' ἔτ' ἄτλητον
ὀργισθεῖσα θεῶν μακάρων μηνίετο βουλῇ.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη κρατὺς Ἀργειφόντης·
Αἰδη κυανοχαῖτα, καταφθιμένοισι ϝανάσσων,
Ζεύς με πατὴρ ἤγαγεν ἀγανὴν Περσεφόνειαν
ἐξαγαγεῖν Ἐρέβευσφι μετὰ σφέας, ὄφρα ϝε μήτηρ
ὀφθαλμοῖσι ϝιδοῦσα χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς
ἀθανάτοις παύσειεν· ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον,
φθῖσαι φῦλ' ἀμενηνὰ χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτουσα, καταφθινύθουσα δὲ τιμὰς
ἀθανάτων· ἡ δ' αἰνὸν ἔχει χόλον, οὐδὲ θεοῖσι
μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ
ἧσται, Ἐλευσῖνος κραναὸν πτολίεθρον ἔχουσα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ ϝάναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς
ὀφρύσιν, οὐδ' ἀπίθησε Διὸς βασιλῆος ἐφετμῆς.
ἐσσυμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι Περσεφονείῃ·
Ἔρχεο, Περσεφόνη, παρὰ μητέρα κυανόπεπλον,
ἧπιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα,
μηδέ τι δυσθύμαινε λίην περιώσιον ἄλλων.
οὔ τοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικὴς ἔσσομ' ἀκοίτης,
αὐτοκασίγνητος πατρὸς Διός· ἔνθα δ' ἐοῦσα

343. ἐν λεχ. Σ 233 : X 87. — αἰδ. παρ. Φ 479 ; γ 451. — **344.** πολλ' ἀεκ. Z 458 ; ν 277. — **346.** ἀγ. δ' ἱστ. πρ. N 768 ; P 684. — κρατ. Ἀργ Π 181 ; Ω 345. — **347.** καταφ. ἀνασ. λ 491. — **348.** ἀγαν. Περσ. λ 213, 226, 635. — **350.** ὀφθ. ἰδ. Γ 28 ; T 174, cf. v. 339. — χολ. κ. μην. O 122. — **351.** μέγα μηδ. ἔργον, γ 261 (ubi μήσατο). — **354.** αἰν. ἔχ. P 565 ; X 43. — **357.** ὣς φάτο μειδ. δὲ, E 426 ; Ξ 222. — ἀν. ἐν. Ἀϊδ. Υ 61. — **358.** οὐδ' ἀπίθ. B 441 ; P 491 ; ε 43. — **361.** ἐν στηθ. κ 329. — μένος καὶ θυμόν, E 470. — **364.** πατ. Διός, B 146 ; Λ 66. — ἔνθα δ' ἐοῦσα, cf.

δεσπόσσεις πάντων, ὁπόσα ζώει τε καὶ ἕρπει,
τιμὰς δὲ σχήσεισθα μετ' ἀθανάτοισι μεγίστας.
τῶν δ' ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἤματα πάντα,
οἵ κεν μὴ θυσίαισι τεὸν μένος ἱλάσκωνται,
εὐαγέως ῥέρδοντες, ἐναίσιμα δῶρα τελοῦντες.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ περίφρων Περσεφόνεια,
καρπαλίμως δ' ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος· αὐτὰρ ὅγ' Ἄιδης
ῥοιῆς κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιηδέα, λάθρη
ἀμφί γε νωμήσας, ἵνα μὴ μένοι ἤματα πάντα
αὖθι παρ' αἰδοίῃ Δημήτερι κυανοπέπλῳ.
ἵππους δὲ προπάροιθεν ὑπὸ χρυσέοισιν ὄχεσφιν
ἔντυεν ἀθανάτους πολυσημάντωρ Ἀϊδωνεύς.
ἡ δ' ὀχέων ἐπέβη, παρὰ δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
ἡνία καὶ μάστιγα λαβὼν μετὰ χερσὶ φίλῃσι
σεῦε διὲκ μεγάρων· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
ῥίμφα δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν· οὐδὲ θάλασσα
οὔθ' ὕδωρ ποταμῶν οὔτ' ἄγκεα ποιήεντα
ἵππων ἀθανάτων οὔτ' ἄκριες ἔσχεθον ὁρμὴν,
ἀλλ' ὑπὲρ αὐτάων βαθὺν ἠέρα τέμνον ἰόντες.
στῆσε δ' ἄγων, ὅθι μίμνεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ,
νηοῖο προπάροιθε θυώδεος· ἡ δὲ ῥιδοῦσα
ἧιξ', ἠΰτε μαινὰς ὄρος κάτα δάσκιον ὕλῃ.
Περσεφόνη δ' ἑτέρω * * * *

ζ 179. — **365.** ὁπόσα ζώει τε καὶ, cf. ω 263. — τε καὶ ἕρπει, P 447; σ 130. — **366.** μετ' ἀθαν. Φ 500; Ξ 366. — **367.** τίσις ἔσσεται, α 40. — ἡμ. παν. cf. v. 267. — **369.** ἐναισ. δῶρα, Ω 425. — **370.** ὡς φάτ. γηθ. δέ, P 567; Ω 424. — **372.** φαγ. μελ. ι 94. — **373.** cf. v. 367. — **375.** ὑπὸ χρυσ. N 523. — **377.** cf. v. 346. — **378.** χερ. φίλ. Ψ 99; ε 482. — **379.** ἐκ μεγ. Θ 507, 547. — τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετ. E 366; Θ 45. — **381.** ἀγκ. ποιη. δ 337; ρ 128. — **382.** P 476, 460; Ψ 372. — **386.** δασκ.

μητρὸς ἐῆς κατ * * * * *
ἅλτο θέειν * * * * *
τῇδε * * * * * * 390
ἀ * * * * * *
* * * * * *
τέκνον, μὴ ῥά τι μ * * * *
βρώμης· ἐξαύδ * * * *
ὣς μὲν γάρ κε νέουσ * * * * 395
καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ κελαινεφεῖ Κρονίωνι
ναιετάοις πάντεσσι τετιμένη ἀθανάτοισι.
εἰ δ' ἐπάσω, πάλιν αὖτις ἰοῦσ' ὑπὸ κεύθεσι γαίης
ῥοικήσεις ὡρῶν τρίτατον μέρος εἰς ἐνιαυτὸν,
τὰς δὲ δύω παρ' ἐμοί τε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν. 400
ὁππότε δ' ἄνθεσι γαῖ' εὐώδεσι ῥειαρινοῖσι
παντοδαποῖς θάλλει, τόθ' ὑπὸ ζόφον ἠερόεντος
αὖτις ἄνει μέγα θαῦμα θεοῖς θνητοῖς τ' ἀνθρώποις.
* * * * *
καὶ τίνι σ' ἐξαπάτησε δόλῳ κρατερὸς Πολυδέγμων;
Τὴν δ' αὖ Περσεφόνη περικαλλὴς ἀντίον ηὔδα· 405
Τοιγὰρ ἐγώ σοι, μῆτερ, ἐρῶ νημερτέα πάντα·
εὖτέ μοι Ἑρμῆς ἦλθ' ἐριούνιος ἄγγελος ὠκὺς
παρ πατέρος Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐρανιώνων,
ἐλθεῖν ἐξ Ἐρέβευς, ἵνα μ' ὀφθαλμοῖσι ῥιδοῦσα
λήξαις ἀθανάτοισι χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς, 410

ὕλη, O 273; ε 470. — **388.** μητ. ἐῆς, E 371. — **396.** κελ. Κρον. A 397; Z 267. — **398.** παλ. αὐτ. Ψ 229. — ὑ. κ. γαίης, X 482; ω 204. — **399.** εἰς ἐν. Φ 444; δ 526. — **400.** τὰς δὲ δύω, E 272. — κ. ἀλ. ἀθ. Z 259. — **402.** cf. v. 337. — **403.** μέγα θαῦμα, N 99; τ 36. — θνητ. ἀνθ. cf. v. 45; poeta in mente habuit Hes. Th. 889. — **405.** τὴν δ' αὖτ' . . . ἀντ. ηὔδα, Γ 203. — **406.** ρ 108. — **407.** Ἑρμ. ἐριού. Ω 457, 679. — ἀγγ. ὠκ. π 468. — **409.** ἐξ Ἐρ. λ 37. — ὀφθ. ἰδ. cf. A 587; O 600. — **410.** cf. v. 350.

αὐτίκ' ἐγὼν ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος· αὐτὰρ ὃ λάθρη
ἔμβαλέ μοι ῥοιῆς κόκκον, μελιηδέ' ἐδωδήν,
ἄκουσαν δὲ βίῃ με προσηνάγκασσε πάσασθαι.
ὡς δέ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πυκινὴν διὰ μῆτιν
ᾤχετο, πατρὸς ἐμοῖο, φέρων ὑπὸ κεύθεα γαίης,
ἐξερέω, καὶ πάντα διΐξομαι, ὡς ἐρεείνεις.
ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ἱμερτὸν λειμῶνα,
Λευκίππη Φαινώ τε καὶ Ἠλέκτρη καὶ Ἰάνθη,
καὶ Μελίτη Ῥιάχη τε Ῥοδεία τε Καλλιρόη τε,
Μηλόβοσίς τε Τύχη τε καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις,
Χρυσηΐς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστη τ' Ἀδμήτη τε,
καὶ Ῥοδόπη Πλουτώ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὼ,
καὶ Στὺξ Οὐρανίη τε Γαλαξαύρη τ' ἐρατεινὴ,
παίζομεν ἠδ' ἄνθεα δρέπομεν χείρεσσ' ἐρόεντα,
μίγδα κρόκον τ' ἀγανὸν καὶ ἀγαλλίδας ἠδ' ὑάκινθον,
καὶ ῥοδέας κάλυκας καὶ λείρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
*νάρκισσόν θ', ὃν ἔφυσ', ὥσπερ κρόκον, εὐρεῖα χθών.
αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ χάρματι· γαῖα δ' ἔνερθε
χώρησεν· τῇ δ' ἔκθορ' ἄναξ κρατερὸς Πολυδέγμων.
βῆ δὲ φέρων ὑπὸ γαῖαν ἐν ἅρμασι χρυσείοισι
πόλλ' ἀεκαζομένην· ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ.
ταῦτά τοι ἀχνυμένη περ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσαι

Παλλάς τ' ἐγρεμάχη καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,

— **411.** A 386. — **415.** *πατ. ἐρ.* cf. B 662. — *ὑ. κ. γαι.* X 482; ω 204. — **416.** *ἐξ. κ. π. διΐξ.* I 61. — *ὡς ἐρ.* ω 262, 281. — **424.** *Ἀρτ. ἰοχ.* E 53, 447; Z 428. — **426.** cf. v. 7. — **428.** *εὐρ. χθ.* Δ 182; Θ 150. — **429.** Γ 290. — **431.** *χ* 112. — **432.** cf. v. 344. — **433.** *τ. τοι ἀχ. π. ἀλ. η* 297. — *π. ἀγ.* I 41; P 180; *γ* 254. — **434.** *ὡς τ. μ. π. ἦμ.* A 601;

πολλὰ μαλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἑαινον
ἀμφαγαπαζόμεναι· ἀχέων δ' ἀπεπαύετο θυμός.
γηθοσύνας δ' ἐδέχοντο παρ' ἀλλήλων ἔδιδόν τε.
τῇσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος·
πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἁγνήν·
ἐκ τοῦ ϝοι πρόπολος καὶ ὀπάων ἔπλετ' ἄνασσα.
ταῖς δὲ μετ' ἄγγελον ἦκε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
Ῥείην ἠΰκομον, Δημήτερα κυανόπεπλον
ἀξέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
δωσέμεν, ἅς κεν ἕλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
νεῦσε δέ ϝοι κούρην ϝέτεος περιτελλομένοιο
τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
τὰς δὲ δύω παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων.
ἐσσυμένως δ' ἤιξε κατ' Οὐλύμποιο καρήνων,
εἰς δ' ἄρα Ῥάριον ἷξε, φερέσβιον οὖθαρ ἀρούρης
τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε γ' οὔτι φερέσβιον, ἀλλὰ ϝέκηλον
εἱστήκει πανάφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κρῖ λευκὸν
μήδεσι Δήμητρος καλλισφύρου· αὐτὰρ ἔπειτα
μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύεσσιν,
ἦρος ἀεξομένοιο, πέδῳ δ' ἄρα πίονες ὄγμοι
βρισέμεν ἀσταχύων, τὰ δ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δεδέσθαι.
ἔνθ' ἐπέβη πρώτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·

τ 161, 556. — ὁμ. θυμ. ἐχ. X 263. — **435.** π. μάλ', I 183. — cetera cf. v. 65. — **438.** E 275; H 219. — λιπαρ. cf. v. 25. — **441.** ἀγγ. ἦκε, ο 458. — εὐρ. Ζεύς, E 265; Θ 442. — **443.** μ. φ. θεῶν, O 54, 161. — **444.** Φ 500, cf. v. 328. — **445.** Θ 246. — **446.** cf. vv. 80, 402. — **447.** cf. v. 400; π. μητ. E 555; Ξ 502. — **448.** B 166; E 719. — **450.** I 141, 283. — **451.** τὸ πρ. ἀτ. τότε, δ 518; Z 125. — ἀλ. ἐκ. I 376; Λ 75. — **452.** δ 604. — **456.** Σ 553. — **457.** P 425. —

ἀσπασίως δ' ἴδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῷ.
τὴν δ' ὧδε προσέφειπε Ῥέη λιπαροκρήδεμνος·
Δεῦρο τέκος, καλέει σε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
δωσέμεν, ἅς κεν ἕλοιο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
νεῦσε δέ σοι κούρην ϝέτεος περιτελλομένοιο
τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
[τὰς δὲ δύω παρὰ σοί τε καὶ ἄλλοις] ἀθανάτοισιν.
ὥς τοι ὑπέστη ἔσεσθαι· ἐὼ δ' ἐπένευσε κάρητι.
ἀλλ' ἴθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ πείθεο, μηδέ τι λίην
ἀζηχὲς μενέαινε κελαινεφέϊ Κρονίωνι.
αἶψα δὲ καρπὸν ἄεξε φερέσβιον ἀνθρώποισι.
Ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ·
αἶψα δὲ καρπὸν ἀνῆκεν ἀρουράων ἐριβώλων.
πᾶσα δὲ φύλλοισίν τε καὶ ἄνθεσιν εὐρεῖα χθὼν
ἔβρισ'· ἡ δὲ κιοῦσα θεμιστοπόλοις βασιλεῦσιν
δεῖξε, Τριπτολέμῳ τε Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
Εὐμόλπου τε βίῃ Κελεῷ θ' ἡγήτορι λαῶν,
δρησμοσύνην θ' ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσιν,
σεμνὰ, τά τ' οὔπως ἔστι παρεξέμεν, οὔτε πυθέσθαι,
οὔτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν ἄγος ἰσχάνει αὐδήν.
ὄλβιος, ὃς τάδ' ὄπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·
ὃς δ' ἀτελὴς ἱερῶν, ὅς τ' ἄμμορος, οὔποθ' ὁμοίως

Τριπτολέμῳ τε, Πολυξείνῳ τ', ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ 477

458. ζ 25; A 256. — 459. cf. v. 25. — 460. cf. v. 441. — 461–465. cf. vv. 443–447. — 466. poeta imitatus est O 75. — 467. ἀλλ' ἴθι, A 32. — μ. τι λίην, N 284. — 468. A 397; Z 267. — 470. cf. v. 448. — 472. cf. v. 428. — 475. Υ 383. — 478. οὐ πως ἐστί, ε 103, 137. — 480. ἐπιχ. ἀνθ. Δ 45; α 167. — 482. ὑπὸ ζόφῳ, cf. v. 446. — 483. αὐτ.

αἶσαν ἔχει φθίμενός περ ὑπὸ ζόφῳ εὐρώεντι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάνθ' ὑπεθήκατο δῖα θεάων,
βάν ῥ' ἴμεν Οὔλυμπόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
ἔνθα δὲ ναιετάουσι παραὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
σεμναί τ' αἰδοῖαί τε· μέγ' ὄλβιος, ὅν τιν' ἐκεῖναι
προφρονέως φίλωνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.
αἶψα δέ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα
Πλοῦτον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν.
Ἀλλ' ἄγ' Ἐλευσῖνος θυοέσσης δῆμον ἔχουσαι,
καὶ Πάρον ἀμφιρύτην Ἀντρωνά τε πετρήεντα,
πότνια, ἀγλαόδωρ', ὡρηφόρε, Δηοῖ ἄνασσα,
αὐτὴ, καὶ κούρη περικαλλὴς Περσεφόνεια,
πρόφρονες ἀντ' ὠδῆς βίοτον θυμήρε' ὀπάζειν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ἐπεὶ δὴ πανθ. ζ 227. — δῖα θεάων, cf. v. 63. — **484.** Υ 142. — **485.** Α 419; Del. 5. — **487.** cf. v. 480. — **488.** ἐς μέγα δῶμα, κ 276; τ 410. — **490.** δῆμον ἐχ. Ε 710. — **495.** αὐτὰρ ἐγὼ καὶ, Γ 290.

V.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ὕμνεε, Μοῦσα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸν,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
νύμφη ἐϋπλόκαμος, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἠλεύαθ' ὅμιλον,
ἄντρον ἔσω ναίουσα παλίσκιον, ἔνθα Κρονίων
νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
ὄφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.
ἀλλ' ὅτε δὴ μεγάλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο,
[τῇ δ' ἤδη δέκατος μεὶς οὐρανῷ ἐστήρικτο,
εἴς τε φόως ἄγαγεν, ἀρίσημά τέ ῥέργα τέτυκτο·]
καὶ τότ' ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἰμυλομήτην,
ληϊστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,
νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πυληδόκον, ὃς τάχ' ἔμελλεν
ἀμφανέειν κλυτὰ ῥέργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
[ἠῷος γεγονὼς μέσῳ ἤματι ἐγκιθάριζεν,

1. Μαιαδ. *vi.* cf. ξ 435. — **3.** cf. B 313, 327. — **4.** *νυμφ. ἐϋπλ. a* 86; *e* 30. — *Διὸς . . . μιγ.* λ 268. — **5.** *μακ. δὲ θε.* cf. E 819; cf. Pyth. 320. — *ἠλ. ὁμ.* cf. ρ 67. — **7.** *νυμφ. ἐϋπλ.* cf. v. 4. — *νυκ. ἀμολ.* Λ 173; O 324. — **8.** *γλυκ. ὑπ.* κ 31; *ν* 282. — *ὑπν. ἐχ. o* 7; B 2; K 4. — *λευκ. Ἥρ.* A 595; B 71. — **9.** ω 64. — **10.** *ἀλλ' ὅτε δή,* Z 175 (sq. *καὶ τότε*). — *μεγ. Διός,* M 241; poeta Hes. Th. 1002 imitatus est. — **11.** *τ* 192. — **12.** P 279. — **16.** Φ 500; *θ* 348. — **18.** A 14, 373. — **19.** *τῇ προτ.*

ϝεσπέριος βοῦς κλέψεν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
τετράδι τῇ προτέρῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.]
ὃς καὶ, ἐπεὶ δὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων,
οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ,
ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ζήτει βόας Ἀπόλλωνος,
οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο.
ἔνθα χέλυν εὗρὼν, ἐκτήσατο μυρίον ὄλβον·
ἦ ῥά ϝοι ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι,
βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποίην,
σαῦλα ποσὶν βαίνουσα· Διὸς δ' ἐριούνιος υἱὸς
ἀθρήσας ἐγέλασσε, καὶ αὐτίκα μῦθον ἔϝειπε·
Σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον· οὐκ ὀνοτάζω.
χαῖρε, φυὴν ἐρόεσσα, χοροίτυπε, δαιτὸς ἑταίρη,
ἀσπασίη προφανεῖσα· πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα,
αἰόλον ὄστρακον, ἐσσὶ, χέλυς ὄρεσι ζώουσα;
ἀλλ' οἴσω σ' εἰς δῶμα λαβών· ὄφελός τι μοι ἔσσῃ,
οὐδ' ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρώτιστον ὀνήσεις.
ϝοίκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρῃφιν·
ἦ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι ἔχμα
ζώουσ'· ἦν δὲ θάνῃς, τότε κεν μάλα καλὸν ἀείδοις.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρῃσιν ἀείρας,
ἂψ εἴσω κίε δῶμα φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα.
ἔνθ' ἀναπιλήσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου

Ἑρμῆς τοι πρώτιστα χέλυν τεκτήνατ' ἀοιδόν·

N 794. — τῇ μιν τεκε, μ 125. — 21. ἱερ. ἐνὶ, P 464. — 22. ἀ ὄγ' ἀν. ι 288. — 25. τοι πρ. γ 419; δ 456. — 26. οἱ ἀντ. η 19. — ἐπ' αὐλ. θυρ. σ 239; ψ 49. — 27. (νεο)-θηλέα ποίην, Ξ 347. — 28. ποσ. βαιν. cf. N 158. — 29. κ. αὐτ. Φ 359. — μῦθ. ἐει. E 632; δ 803. — 34. ἐς δῶ. Υ 10. — 35. σὺ δέ με, Π 850; δ 599. — 38. καλ. ἀειδ. Σ 570. — 39. ὣς ἀρ' ἐφη· καί, Α 584. — 41. πολ. σιδ. cf. I 366; Ψ 261; ω 168.

αἰῶν, ἐξετόρησεν ὀρεσκῴοιο χελώνης.
ὡς δ' ὁπότ' ὠκὺ νόημα διὰ στέρνοιο περήσῃ
ἀνέρος, ὅν τε θαμειαὶ ἐπιστρωφῶσι μερίμναι.
αἱ δέ τε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρύγαι.
ὣς ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἑρμῆς.
πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμὼν δόνακας καλαμοῖο.
πειρήνας διὰ νῶτα λιθορρίνοιο χελώνης.
ἀμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βοὸς πραπίδεσσιν ἑῇσι.
καὶ πήχεις ἐνέθηκ', ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν.
ἑπτὰ δὲ συμφώνους οἴων ἐτανύσσατο χορδάς.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε λύρην, ἐρατεινὸν ἄθυρμα,
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν
ἐξ αὐτοσχεδίης πειρώλενος, ἠΰτε κοῦροι
ἡβηταὶ θαλίῃσι παραιβόλα κερτομέουσιν,
ἀμφὶ Δία Κρονίδην καὶ Μαιάδα καλλιπέδιλον,
ὡς πάρος ὠρίζεσκον ἑταιρείῃ φιλότητι,
*ϝήν τ' αὐτοῦ γενεὴν ὀνομακλυτὸν ὀνομάζων·
ἀμφιπόλους τε γέραιρε καὶ ἀγλαὰ δώματα νύμφης,
καὶ τρίποδας κατὰ ϝοῖκον ἐπηετανούς τε λέβητας.
καὶ τὰ μὲν οὖν ἤειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα.
καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ
φόρμιγγα γλαφυρήν· ὁ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων
ἆλτο κατὰ σκοπιὴν εὐώδεος ἐκ μεγάροιο,
ὁρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν, οἷά τε φῶτες

44. ἀνέρος, ὄντε, cf. θ 547. — **46.** cf. ο 375. — **52.** αὐτ. ἐπ. τευ. Σ 609; θ 276. — **54.** σμερδ. κον. Π 277. — δ' ὑπὸ κ. ἀειδ. Σ 570. — **55.** ἠΰτε κουρ. Β 872. — **57.** Δ. Κρον. Ι 172, cf. Ε 419. — **60.** κ. ἀγλ. ν 289; ο 418. — δωμ. νυμφ. ε 6. — **61.** κατὰ οἶκ. τ 18, 67. — **63.** κ. τ. μ. κατεθ. Ζ 473; ζ 75. — ἱερῷ ἐνί, cf. v. 21. — **64.** φορ. γλαφ. ψ 144, cf. Pyth. 5.

φηληταὶ διέπουσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
Ἠέλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς Ὠκεανόνδε
αὐτοῖσίν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν· αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
Πιερίης ἀφίκανε θέων ὄρεα σκιόεντα,
ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὔλιν ἔχεσκον,
βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηρασίους, ἐρατεινούς.
τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς, ἐΰσκοπος Ἀργειφόντης,
πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐριμύκους.
πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
ἴχνι' ἀποστρέψας· δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης.
σάνδαλα δ' εὖτ' ἔρριψεν ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσιν,
ἄφραστ' ἠδ' ἀνόητα διέπλεκε θαυματὰ ῥέργα,
συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους.
τῶν τότε συνδήσας νεοθηλέος ἄγκαλον ὕλης,
εὐλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κοῦφα,
αὐτοῖσιν πετάλοισι, [τὰ κύδιμος Ἀργειφόντης
ἔσπασε Πιερίηθεν] ὁδοιπορίην ἀλεείνων,
*οἱά τ' ἐπειγόμενος δολιχὴν ὁδὸν, αὐτοπρεπὴς ὥς.
τὸν δὲ γέρων ἐνόησε δέμων ἀνθοῦσαν ἀλωὴν,
βιέμενον πεδίονδε δι' Ὀγχηστὸν λεχεποίην·
τὸν πρότερος προσέφη Μαίης ἐρικυδέος υἱός·

ἀντία ποιήσας ὁπλὰς, τὰς πρόσθεν ὄπισθεν,
τὰς δ' ὄπιθεν πρόσθεν· κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαινε.

— ὁ δ' ἄρα κρ. ἐρ. Λ 551; Ρ 660. — **65.** ἐκ μεγ. Ζ 377. — **67.** μελ. νυκτ. Ο 324. — **68.** κ. χθ. Γ 217; Ψ 100. — **69.** ἵπ. κ. ἅρμ. Ψ 8. — **70.** ὄρ. σκ. ε 279; η 268. — **71.** θε. μακ. Α 339. — **72.** βοσκ. λειμ. Π 151; φ 49. — **73.** τῶν τότε, Π 266. — ἐϋσ. Ἀργ. Ω 24, 109; α 38; η 138. — **74.** βοῦς ἐριμ. ο 235. — **76.** cf. δ 455. — **79.** ἐ. ψαμ. ἁλ. γ 38. — **83.** ὑπὸ π. ἐδ. Ω 340; α 96. — **86.** δολ. ὁδ. δ 393, 483. — **89.** τ. προτ.

Ὦ γέρον, ὅστε φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος ὤμους,
ἦ πολυφοινήσεις, εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρῃσι.

* * * * *

καί τε ϝιδὼν μὴ ἰδὼν εἶναι καὶ κωφὸς ἀκούσας,
*καὶ σιγᾷν, ὅτε μή τι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτοῦ.
Τόσσον φὰς συνέσευε **βοῶν ὔφθιμα κάρηνα.**
πολλὰ δ' ὄρη σκιόεντα καὶ αὐλῶνας κελαδεινοὺς
καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.
ὀρφναίη δ' ἐπίκουρος ἐπαύετο δαιμονίη νὺξ,
ἡ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημιοϝεργός·
τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς **ἄλκιμος υἱὸς**
Φοίβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν **εὐρυμετώπους.**
ἀκμῆτες δ' ἵκανον ἐπ' αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
καὶ ληνοὺς προπάροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.
ἔνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβει **βοῦς ἐριμύκους,**
καὶ τὰς μὲν συνέλασσεν ἐς αὔλιον* ἀθρόας οὔσας,
λωτὸν ἐρεπτομένας ἠδ' ἐρσήεντα κύπειρον·
σὺν δ' ἐφόρει **ξύλα πολλά,** πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην·
δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἑλὼν ἐπέλεψε σιδήρῳ
ἄρμενον ἐν παλάμῃς· * ἄμπνυτο δὲ θερμὸς ἀϋτμή·
πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατουδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ

ἡ δὲ νέον σκοπιὴν προσεβήσατο δῖα **Σελήνη,**
Πάλλαντος θυγάτηρ **Μεγαμηδείδαο ϝάνακτος,**

Ἑρμῆς τοι πρώτιστα πυρήϊα πῦρ τ' ἀνέδωκε

Ε 276. — *ἐρ. νί.* Pyth. 4. — **94.** *βο. ἰφ. καρ.* Ψ 260. — **101.** *ἀλκ. νί.* Λ 605, 814. — **102.** Φ. Ἀπ. Ε 509. — *βοῦς . . . εὐρ.* Υ 495. — **105.** cf. ν. 74. — **106.** *κ. τὰς μέν,* ζ 89. — **107.** *λωτ. ἐρεπ.* Β 776; ι 97. — **108.** *ξυλ. πολ.* τ 64. — **115.** *π. ἀνεκ.* η 13; ι 251. — . . . *κλυτοῦ Ἡφ.*

οὖλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλὸξ
τηλόσε φῦσαν ἰεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.
ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
τόφρα δ' ἐριβρύχους ϝέλικας βοῦς εἵλκε θύραζε
δοιὰς ἄγχι πυρός· — δύναμις δέ ϝοι ἔπλετο πολλή· —
ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιόωσας·
*ἐγκλίνων δ' ἐκύλινδε, δι' αἰῶνάς τε τορήσας
ϝέργῳ δ' ἔργον ὄπαζε, ταμὼν κρέα πίονα δημῷ·
ὤπτα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισι,
σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεγάσμια καὶ μέλαν αἷμα
ἐργμένον ἐν χολάδεσσι· τὰ δ' αὐτοῦ κεῖτ' ἐπὶ χώρης·
ῥινοὺς δ' ἐξετάνυσσε καταστυφέλῳ ἐπὶ πέτρῃ,
ὡς ἔτι νῦν τὰ μέταζε πολυχρόνιοι πεφύασι,
δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἑρμῆς χαρμόφρων εἰρύσατο πίονα ϝέργα
λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι καὶ ἔσχισε δώδεκα μοίρας
κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκε ϝεκάστῃ.
ἔνθ' ὁσίης κρεάων ἠράσσατο κύδιμος Ἑρμῆς·
ὀδμὴ γάρ μιν ἔτειρε καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα
ϝηδεῖ· ἀλλ' οὐδ' ὣς ϝοι ἐπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
καί τε μάλ' ἱμείροντι, περᾶν ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
δημὸν καὶ κρέα πολλά, μετήορα δ' αἶψ' ἀνάειρε,
σῆμα νέης φωρῆς· ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' ἀγείρας

θ 287; ω 75. — **116.** ἐλ. βοῦς, Φ 448; λ 289. — **117.** ἄγχι πυρός, λ 191. — **118.** χαμ. βάλε, I 541. — **122.** μελ. αἷμα, K 298, 469. — **123.** cf. N 565. — **126.** αὐ. ἐπ. cf. Del. 81. — **127.** πι. ἔρ. M 283; δ 318. — **131.** ἀθ. περ, I 110. — . . . ὄνπερ ἐόντα, A 352. — **132.** κ 406, 475 (ter et vicies h. l.). — **134.** cf. ν 370; Π 60, cf. v. 63. — **135.** κρ. πολ. ω 364. — **136.** ἐπὶ δὲ ξυλ. καγ. Φ 364; σ 308. — **138.** κατὰ χρ.

οὐλόποδ', οὐλοκάρηνα πυρὸς κατεδάμνατ' ἀϋτμῇ.
αὐτὰρ ἐπεί τοι πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων,
σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην·
ἀνθρακιὴν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν. 140
Κυλλήνης δ' αἶψ' αὖτις ἀφίκετο δῖα κάρηνα 142
ὄρθριος, οὐδέ τί ῥοι δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
οὐδὲ κύνες λελάκοντο· Διὸς δ' ἐριούνιος Ἑρμῆς 145
δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κληῖθρον ἔδυνεν,
αὐρῃ ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος, ἠΰτ' ὀμίχλη.
[ἰθύσας δ' ἄντρου ἐξίκετο πίονα νηόν,
ἦκα ποσὶ προβιβών· οὐ γὰρ κτύπεν, ὥσπερ ἐπ' οὔδει.]
ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπῴχετο κύδιμος Ἑρμῆς· 150
σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος, ἠΰτε τέκνον
*νήπιον, ἐν παλάμῃσι περ ἰγνύσι λαῖφος ἀθύρων,
κεῖτο, χέλυν ἐρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων.
μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε θεὰν θεός, εἰπέ τε μῦθον·
Τίπτε σὺ, ποικιλομῆτα, πόθεν τόδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ 155
ἔρχῃ, ἀναιδείην ἐπιρρεμένε; νῦν σε μάλ' οἴω
ἢ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῇσιν ἔχοντα
Λητοΐδου ὑπὸ χερσὶ διὲκ προθύροιο περήσειν,

παννύχιος· καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε Σελήνης. 141

λ 479. — **143.** δολ. ὁδ. δ 393, 483. — **144.** ι 521. — **145.** ἐρ. Ἑρμ. Υ 72. — **147.** ὀπ. ἐναλ. Ε 5. — ἠΰτ' ὀμ. Α 359. — **148.** πι. νη. μ 346. — **149.** ποσ. προ. Ν 18, 158, cf. v. 28. — ἐπ' οὔδ. Ε 734. — **150.** ἐσσ. δ' ἄρα, Ψ 55. — **152.** ἐν παλ. Ε 558. — **153.** ἐπ' ἀρ. χειρ. ε 277. — ἐπ' ἀρ. . . . ἐέργ. Μ 201, 219. — **154.** θε. θεός, ε 97. — εἰπέ τε μῦθ. Η 277; Pyth. 78. — **155.** τίωτε σύ, Μ 244. — **156.** ἀναι. ἐπιειμ. Α 149; Ι 372. — **158.** ὑπὸ χερσί, Β 860. — διεκ προθ. σ 286. — **161.** κ. ἀθ. θε. ε 447;

ἦ σὲ κακὸν τὰ μέταζε κατ' ἄγκεα φηλητεύσειν.
ἔρρε, τάλαν· μεγάλην σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν
θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
μῆτερ ἐμή, τί με ταῦτα δεδίσκεαι, ἠΰτε τέκνον
νήπιον, ὃς μάλα πᾶπρα μετὰ φρεσὶν αἴσυλα ϝοῖδε,
ταρβαλέον, καὶ μητρὸς ὑπαιδείδοικεν ἐνιπάς;
αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι, ἥτις ἀρίστη,
*βουλεύων ἐμὲ καὶ σὲ διαμπερές· οὐδὲ θεοῖσι
νῶι μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄλιστοι
αὐτοῦ τῇδε μένοντες ἀνεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις.
βέλτερον ἥματα πάντα μετ' ἀθανάτοις ὀαρίζειν,
πλούσιον, ἀφνειὸν, πολυλήιον, ἢ κατὰ δῶμα
ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι θαασσέμεν· ἀμφὶ δὲ τιμῇ,
κἀγὼ τῆς ὁσίης ἐπιβήσομαι, ἧσπερ Ἀπόλλων.
εἰ δέ κε μὴ δώῃσι πατὴρ ἐμὸς, ἤτοι ἔγωγε
πειρήσω — δύναμαι — φηλητέων ὄρχαμος εἶναι.
εἰ δέ μ' ἐρευνήσει Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς,
ἄλλο τί ϝοι καὶ μεῖζον ὀΐομαι ἀντιβολήσειν.
εἶμι γὰρ εἰς Πυθῶνα μέγαν δόμον ἀντιτορήσων·
ἔνθεν ἄλις τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
πορθήσω καὶ χρυσὸν, ἄλις τ' αἴθωνα σίδηρον,
καὶ πολλὴν ϝεσθῆτα· σὺ δ' ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα.

π 265. — **162.** Γ 171. — **163.** *τί με ταῦτα*, δ 492; Γ 399. — **164.** *μετ. φρ.* Δ 245. — **166.** *ἦ τις ἀρ.* α 280; θ 424. — **167.** *ἐμὲ κ. σὲ*, Κ 43; Χ 265. — *διαμ. οὐδέ*, Ε 284. — **169.** *ὡς σὺ κελ.* Θ 35; Φ 223; Ψ 96. — **170.** *ἥμ. παν.* Ν 826; Π 499. — *μετ' ἀθ.* cf. v. 270. — **171.** *κ. δῶμα*, Χ 442, 478. — **174.** *εἰ δέ κε μή δώ.* Α 324. — *πατ. ἐμ. γ* 98. — *τοι ἔγωγε*, Ι 108. — **176.** cf. v. 89. — **178.** *εἶμι γὰρ ἐς*, β 214, 359. — *δομ. ἀντ.* Κ 267. — **179.** *ν* 217. — **180.** *αἰθ. σιδ.* α 184. — **181.** *αἴ κ' ἐθελ.* Σ 457;

Ὣς οἱ μέν ῥα ϝέπεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
υἱός τ' αἰγιόχοιο Διὸς καὶ πότνια Μαῖα.
Ἠὼς δ' ἠριγένεια φόως θνητοῖσι φέρουσα
ὦρνυτ' ἀπ' Ὠκεανοῖο βαθυρρόου· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ὀγχηστόνδ' ἀφίκανε κιὼν, πολυήρατον ἄλσος
ἀγνὸν ἐρισφαράγου Γαιήοχου· ἔνθα γέροντα
*κνώδαλον εὗρε νέμοντα παρὲξ ὁδοῦ ἔρκος ἀλωῆς·
τὸν πρότερος προσέφη Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός·
Ὦ γέρον Ὀγχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος,
βοῦς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνω,
πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσι ϝελικτὰς,
ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μοῦνος ἀπ' ἄλλων
κυάνεος· χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἕποντο
τέσσαρες, ἠΰτε φῶτες, ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν,
οἵ τε κύνες ὅ τε ταῦρος· ὃ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκται·
ταὶ δ' ἔβαν ἠελίοιο νέον καταδυομένοιο
ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος, ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο.
ταῦτά μοι εἰπὲ, γεραιὲ παλαιγενὲς, εἴ που ὄπωπας
ἀνέρα ταῖσδ' ἐπὶ βουσὶ διαπρήσσοντα κέλευθον.
Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέϝειπεν·
ὦ φίλος, ἀργαλέον μὲν, ὅσ' ὀφθαλμοῖσι ϝίδοιτο,
πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὁδῖται,
τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλὰ,

γ 92. — **182.** κ 34 (quater et vicies ap. Hom.). — **183.** *αἰγ. Δι.* A 202. — **185.** *αὐτ. Ἀπολ.* Π 728; Φ 538. — **188.** *παρ. ὁδ.* K 349. — **189.** *τὸν προτ.* cf. v. 89. — *ἐρ. υἱ.* cf. v. 176. — **191.** *ἐνθ. ἱκ.* N 449. — **192.** *π. θηλ.* Λ 681; B 767. — **193.** *ἀπ' ἀλλ.* ψ 110; Ven. 76, 79. — **196.** Σ 549. — **199.** *γερ. παλ.* P 561. — *εἴ που ὀπ.* γ 93; δ 323. — **200.** A 483. — **201.** *τ. δ' ὁ γερ.* X 37; K 190. — *μ. ἀμ. πρ.* Γ 437; Ψ 794. — **202.** *ὦ φιλ.* γ 375. — *ὀφθ. ἰδ.* A 587; Γ 453. — **204.** *τῶν οἱ μὲν*, cf. Σ 595. —

φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναί ἐστι ϝέκαστον·
αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο·
παῖδα δ' ἔδοξα, φέριστε, σαφὲς δ' οὐ ϝοῖδα, νοῆσαι,
ὅστις ὁ παῖς ἅμα βουσὶν ἐϋκραίρῃσιν ὀπήδει
νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον· ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν.
ἐξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ ἔχον ἀντίον αὐτῷ.
Φῆ ῥ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θᾶσσον ὁδὸν κίε μῦθον ἀκούσας·
οἰωνὸν δ' ἐνόει τανυσίπτερον, αὐτίκα δ' ἔγνω
φηλητὴν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
ἐσσυμένως δ' ἤιξε ϝάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
ἐς Πύλον ἡγαθέην διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,
πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους·
ἴχνια τ' εἰσενόησε Ϝεκηβόλος εἰπέ τε μῦθον·
Ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
ἴχνια μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρθοκραιράων,
ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
βήματα δ' οὔτ' ἀνδρὸς τάδε γίνεται οὔτε γυναικός,
οὔτε λύκων πολιῶν οὔτ' ἄρκτων οὔτε λεόντων·
οὔτε τι κένταυρον λασιαύχενα ϝέλπομαι εἶναι,
ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾷ ποσὶ καρπαλίμοισιν·
αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἔνθεν ὁδοῖο.

206. *αὐ. ἐγὼ*, cf. Pyth. 368. — cetera A 601; *κ* 183, 476; *μ* 29, etc. — **207.** *γ. ἀλ. οἰν. α* 193; *λ* 193. — **211.** *καρ. ἐχ. ζ* 107; Ψ 136. — **212.** *φῆ ῥ' ὁ γερ.* cf. X 77; *δ* 504. — *μ. ἀκ.* Γ 76; H 54. — **213.** *αὐτ. δ' ἐγ.* A 199; Ξ 154. — **214.** *Διὸς παῖς, θ* 488. — **215.** H 23, 37, etc. — **216.** *ἐς* Π. *ἡγ. β* 308; *δ* 702. — *εἰλ. βοῦς*, O 547; *θ* 60. — **217.** *κ. εὐρ. ὠμ.* Π 360. — **218.** *εἰ. τε μῦθ.* Λ 647; Σ 391. — **219.** N 99; Υ 344. — **220.** *τάδε γ' ἐσ.* Ω 373. — *βοῶν ὀρθ.* Θ 231; Σ 573; *μ* 348. — **221.** *ἀλ. παλ. τετ.* cf. Π 95. — *ἀσφ. λειμ. λ* 539, 573; *ω* 13. — **225.** *ποσὶ καρπ.*

Ὣς ϝειπὼν ἤιξε ϝάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος καταϝείμενον ὕλῃ,
πέτρης εἰς κευθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθα τε νύμφη
ἀμβροσίη ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα δι' οὔρεος ἠγαθέοιο
κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδα βόσκετο ποίην.
ἔνθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λαΐνον οὐδὸν
ἄντρον ἐς ἠερόεν ϝεκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸς,
χωόμενον περὶ βουσὶ ϝεκηβόλον Ἀπόλλωνα,
σπάργαν' ἔσω κατέδυνε θυήεντ'· ἠΰτε πολλὴν
πρέμνων ἀνθρακιὴν οὔλη σποδὸς ἀμφικαλύπτει,
*ὣς Ἑρμῆς Ϝεκάϝεργον ἰδὼν ἀλέεινέ ϝε αὐτόν.
ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε κάρη χεῖράς τε πόδας τε,
φή ῥα νεόλλουτος, προκαλεύμενος ἥδυμον ὕπνον,
ἐγρήσσων ἐτεόν γε· χέλυν δ' ὑπὸ μασχάλῃ εἶχε.
γνῶ δ' οὐδ' ἠγνοίησε Διὸς καὶ Λητόος υἱὸς
νύμφην τ' οὐρείην περικαλλέα καὶ φίλον υἱὸν,
παῖδ' ὀλίγον, δολίῃς εἰλυμένον ἐντροπίῃσι.
ταπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο
τρεῖς ἀδύτους ἀνέῳγε λαβὼν κληῖδα φαεινὴν,
νέκταρος ἐμπλείους ἠδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς·
πολλὸς δὲ χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,

Π 342. — **227.** cf. Del. 133. — cf. v. 215. — **228.** *ν* 351, 431; Pyth. 47. — **229.** *ἐ. τε νυμ. ν* 107. — **230.** cf. v. 214. — **232.** *μ. ταν. ι* 464. — **233.** *λ. οὐδ. θ* 80; *π* 41. — **234.** *αὐ.* Ἀπ. P 322. — **235.** *τ. δ' ὡς οὖν ἐν*, Γ 21, 30. — cetera cf. v. 1. — **236.** *π. βουσὶ, ρ* 472. — *ἐκ.* Ἀπ. A 21, etc. — **239.** *ἑ αὐτόν*, Ξ 162. — **240.** quater in Od. — **244.** *φιλ. νἱ.* I 455; N 427. — **246.** P 84. — **247.** poeta imitatus est Ω 455. — **248.** poeta imitatus est T 353 (347). — **249.** *κ* 45. — **251.** *θε. μακ.*

πολλὰ δὲ φοινικόεντα καὶ ἄργυφα ϝείματα νύμφης,
οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν·
ἔνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο
Λητοΐδης, μύθοισι προσηύδα κύδιμον Ἑρμῆν·
Ὦ παῖ, ὃς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, μήνυέ μοι βοῦς
θᾶττον· ἐπεὶ τάχα νῶι διοισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον.
ῥίψω γάρ σε λαβὼν ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
ἐς φάος οὐδὲ πατὴρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
ἐρρήσεις ὀλοοῖσιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.
Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
Λητοΐδη, τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔϝειπας;
ἢ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις;
οὐ ϝίδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
οὐκ ἂν μηνύσαιμ', οὐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην·
οὔτι βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτὶ, ϝέοικα.
οὐκ ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν·
ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε καὶ ἠμετέρης γάλα μητρὸς,
σπάργανά τ' ἀμφ' ὤμοισιν ἔχειν καὶ θερμὰ λοετρά.
μή τις τοῦτο πύθοιτο, πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·
καί κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
βουσὶν ἐπ' ἀγραύλοισι· τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.

A 339. — **253.** *μ. προσ.* Z. 343. — **255.** *θᾶττον· ἐπεὶ*, *η* 152. — *οὐ κ. κοσ. ν* 181. — **256.** *ἐς* T. *ἠερ.* Θ 13. — **257.** *οὐδέ σε μητ.* Φ 123. — **258.** *ὑπὸ γαῖαν*, *κ* 191. — **260.** *μ. ἀμ.* Γ 171. — **261.** *μ. ἔειπ.* A 552. — **262.** *ἢ βοῦν*, *μ* 301; *τ* 198. — *ἐν. ἰκ. λ* 160; *ω* 328. — **263.** *οὐκ ἰδ. οὐ πυθ. ψ* 40. — *οὐκ ἀλ. μ. ἀκ. γ* 94; *δ* 324. — **266.** *ἀλ. μεμ. α* 151. — **268.** *ἀμφ' ὠμ. ἐχ.* Δ 527; *ν* 22. — **269.** *νει. ἐτ.* Δ 671; *φ* 303. — **270.** *κ. κεν δή*, E 898; *ν* 222. — *μ. θαυ. τ* 36. — *μ. ἀθαν.* Σ 366. — **271.** *π. νε.*

χθὲς γενόμην, ἀπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὑπὸ χθών.
εἰ δ' ἐθέλεις, πατρὸς κεφαλὴν μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι,
μήτε τιν' ἄλλον ὅπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
αἴτινες αἱ βόες εἰσί· τὸ δὲ κλέος οἷον ἀκούω.
Ὣς ἄρ' ἔφη καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων
ὀφρῦς ῥιπτάζεσκεν, ὁρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μάκρ' ἀποσυρίζων, ἅλιον τὸν μῦθον ὑποσχών.
τὸν δ' ἀπαλὸν γελάσας προσέφη ϝεκάϝεργος Ἀπόλλων·
Ὦ πέπον, ἠπεροπευτὰ, δολοφραδὲς, ἦ σε μάλ' οἴω
πολλάκις ἀντιτοροῦντα δόμους εὖ ναιετάοντας
ἔννυχον οὐχ ἕνα μοῦνον ἐπ' οὔδεϊ φῶτα καθίσσαι,
σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου, οἷ' ἀγορεύεις.
πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὁπόταν κρειῶν ἐρατίζων
ἀντᾷς βουκολίοισι καὶ εἰροπόκοις ὀΐεσσιν.
ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσῃς,
ἐκ λίκνου κατέβαινε, μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρε.
τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοις γέρας ἔξεις,
ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

γεγ. τ 400. — δι' ἐκ. προθ. σ 386; φ 299. — **274.** εἰ δ' ἐθ' Τ 142; ρ 277; Cer. 160. — μ. ὁρκ. ὀμ. Α 233. — **275.** μὴ μὲν ἐγώ, Τ 261. — αὐτ. ὑπισχ. θ 347. — αἴτ. εἶν. Φ 370. — **277.** κλέος . . . ἀκ. π 241; σ 126. — **278.** ὣς ἄρ' ἔφη καί, Α 584. — **279.** ἐν. κ. ἐν. Β 476. — **281.** ἀπ. γελ. ξ 465. — πρ. ἐκ. Ἀπ. Ε 439; Pyth. 296. — **282.** ὦ πεπ. Ζ 55; Ι 252. — **283.** δ. εὖ ναι. Ζ 370, 497; Λ 769. — **285.** οἷ' ἀγορ. Σ 95; δ 611. — **287.** οὔρ. ἐν βησ. Γ 34; Ξ 397. — κρ. ἐρ. Λ 551; Ρ 660. — **288.** εἰρ. ὀΐ. Ε 137. — **289.** ἀλλ' ἄγε, Α 62, 210. — cetera Χ 203; ν 116. — **291.** cf. v. 270. — **292.** cf. Pyth. 307. — **293.** Α 484, cf. v. 278. — Φοιβ. Ἀπ. cf.

σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
οἰωνὸν προέηκεν, ἀειρόμενος μετὰ χερσὶ,
τλήμονα γαστρὸς ἔριθον, ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην.
ἐσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρε· τοῖο δ' Ἀπόλλων
ἔκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν.
ἕζετο δὲ προπάροιθε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
Ἑρμῆν κερτομέων, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

Θάρσει, σπαργανιῶτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
εὑρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα,
τούτοις οἰωνοῖσι· σὺ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.

Ὣς φάτ'· ὁ δ' αὖτ' ἀνόρουσε θοῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς,
σπουδῇ ἰών· ἄμφω δὲ παρ' οὔατα χερσὶ ϝεϝώθει
σπάργανον ἀμφ' ὤμοισιν ἐελμένον, εἶπε δὲ μῦθον·

Πῆ με φέρεις, Ϝεκάϝεργε, θεῶν ζαμενέστατε πάντων;
ἦ με βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις;
ὦ πόποι, εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος· οὐ γὰρ ἔγωγε
ὑμετέρας ἔκλεψα βόας, οὐδ' ἄλλον ὁπωπα,
αἴτινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἷον ἀκούω.
δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίωνι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ϝέκαστα διαρρήδην ἐρίδαινον
Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος καὶ Λητοῦς ἀγλαὸς υἱός,
ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες· (ὁ μὲν νημερτέα φωνὴν
ἐκδεδαὼς ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν,

Pyth. 107. — **294.** Π 181. — **295.** *μ. χερ.* ω 2. — **297.** *τοῖο δ' Ἀπ.* Α 380; Ω 18. — **298.** *χαμ. βάλε*, Ι 541. — **299.** *δ* 733. — **300.** Δ 429; Del. 68. — **301.** cf. v. 1. — **302.** *β. ἰφ. καρ.* Ψ 260. — **303.** *ὁδ. ἡγ.* ζ 261; *η* 30. — **304.** *π* 46; *δ* 37. — **305.** *παρ' οὐα.* Φ 491. — **306.** *ἀμ. ὤμ.* cf. v. 268. — cetera Ψ 204. — **309.** *ὦ ποπ.* cf. v. 219. — *βοῶν γεν. υ* 412. — *οὐ γὰρ ἔγωγε*, Δ 374. — **310.** *ἀλ. ὁπ.* cf. *ψ* 226; *φ* 94. — **311.** cf. v. 277. — **313.** *τὰ ἑκασ. μ* 16. — **314.** *κ. Λ. . . . υἱὸς*, Π 849.

αὐτὰρ ὁ τέχνῃσίν τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν
ἤθελεν ἐξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον·)
αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἐὼν πολυμήχανον εὗρεν,
ἐσσυμένως δὴ ἔπειτα διὰ ψαμάθοιο βάδιζε
πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητόος υἱός
αἶψα δ' ἵκοντο κάρηνα θυώδεος Θὐλύμποιο
ἐς πατέρα Κρονίωνα Διὸς περικαλλέα τέκνα·
κεῖθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.
εὐδίη δ' ἔχ' Ὄλυμπον ἀγάννιφον, ἀθάνατοι δὲ
ἀθρόοι ἠγερέθοντο ποτὶ πτύχας Οὐλύμποιο.
ἔστησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
πρόσθε Διὸς γούνων· ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Φοῖβε, πόθεν ταύτην μενοεικέα λῃδ' ἐλαύνεις,
παῖδα νέον γεγαῶτα, φυὴν κήρυκος ἔχοντα;
σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἦλθε.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
ὦ πάτερ, ἦ τάχα μῦθον ἀκούσεαι οὐκ ἀλαπαδνὸν,
κερτομέων, ὡς οἷος ἐγὼ φιλολήϊός εἰμι.
παῖδά τιν' εὗρον τόνδε διαπρύσιον κεραϊστὴν
Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσσας,
κέρτομον, οἷον ἔγωγε θεῶν οὐκ ἄλλον ὄπωπα,

—ἀγλ. υἱὸς, Β 736. — **317.** α 56. — **319.** Γ 1. — **325.** Ὀλ. ἀγαν. Α 420; Σ 186. — ἀθ. δέ, Θ 96. — **326.** ἀθρ. ἠγερ. β 392; ω 468. — ποτὶ πτ. Οὐλ. Λ 77. — **327.** Ε 760; Η 58. — **328.** ὁ δ' ἀν. η 21. — φαιδ. υἱόν, β 386; ξ 164. — **329.** Ζεὺς ὑψ. Α 354. — κ. μ. πρ. μ. ἔειπε, Λ 429; Del. 68, cf. v. 300. — **330.** μεν. λῃ. ν 273. — **331.** τ 400, cf. v. 271. — **332.** θ. μεθ' ὁμ. Υ 142; Pyth. 9. — **333.** Ο 253; Φ 461; θ 323. — **334.** ἦ τάχα, σ 389. — οὐκ ἀλαπ. Ε 783; Η 259. — **337.** ἐν ὀρ. Ρ 282, sed poeta imitatus est Hes. Opp. 635. — **338.** ἀλ. ὀπ. cf.

οὐδ' ἀνδρῶν, ὁπόσοι λησίμβροτοί εἰσ' ἐπὶ γαίῃ.
κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βοῦς ᾤχετ' ἐλαύνων
ξεσπέριος **παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,**
εὐθὺ Πύλονδ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἴχνια τοῖα πέλωρα,
οἷά τ' ἀγάσσασθαι, καὶ ἀγαυοῦ δαίμονος ἔργα.
τῇσιν μὲν γὰρ βουσὶν **ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα,**
ἀντία βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα·
αὐτὸς δ' οὗτος ἄϊκτος, ἀμήχανος, οὔτ' ἄρα ποσσὶν
οὔτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον·
ἀλλ' ἄλλην τινὰ *μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα,*
τοῖα πέλωρ', **ὡς εἴ τις** *ἀραιῇσι δρυσὶ βαίνοι.*
ὄφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
ῥεῖα μάλ' *ἴχνια πάντα διέπρεπεν* **ἐν κονίῃσιν·**
αὐτὰρ ἐπεὶ *ψαμάθοιο μέγαν στίβον ἐξεπέρησεν,*
ἄφραστος γένετ' ὦκα βοῶν στίβος **ἠδὲ καὶ αὐτοῦ,**
χῶρον ἀνὰ κρατερόν· τὸν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ
εἰς Πύλον *εὐθὺς ἐλῶντα* **βοῶν γένος εὐρυμετώπων.**
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς *μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέερξε,*
καὶ διαπυρπαλάμησεν ὁδοῦ τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δ' ἔνθα,
ἐν λίκνῳ κατέκειτο **μελαίνῃ νυκτὶ ϝεϝοικώς,**
ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι κατὰ ζόφον· οὐδέ κεν αὐτὸν
αἰετὸς ὀξὺ λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χερσὶν
αὐγὰς ὠμόργαζε δολοφροσύνην ἀλεγύνων.
αὐτὸς δ' αὐτίκα **μῦθον ἀπηλεγέως** *ἀγόρευεν·*

v. 310. — **339.** *οὐδ' ἀνδ.* cf. Π 226. — *ἐπὶ γαίῃ*, Γ 114; Δ 161. — **341.** Α 34; Ι 182. — **344.** cf. v. 221. — **348.** *ἀλλ' ἄλ. τινὰ*, *φ* 327. — **349.** *ὡς εἴ τις*, Ι 648; Π 59. — **351.** *ῥεῖα μάλ'*, Γ 381; Υ 444. — *ἐν κον.* Ε 583; Ν 617. — **353.** *ἠδὲ καὶ αὐτοῦ*, Ρ 635; *ι* 231. — **355.** *εἰς* Π. cf. v. 398. — *βο. γεν. εὐρ. υ* 212. — **356.** *αὐτ. ἐπ. δὴ τάς*, *μ* 197. — **358.** *μ. νυκ.* Ο 324. — *ν. ἐοικ.* Α 47; *λ* 606. — **362.** *μυθ. ἀπηλ.* Ι 309;

οὐ ϝίδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα,
οὐδέ κε μηνύσαιμ', οὐδ' ἂν μήνυτρον ἀοίμην.
Ἦτοι ἄρ' ὣς ϝειπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο Φοῖβος Ἀπόλλων· 365
Ἑρμῆς δ' αὐτίκα μῦθον ἐν ἀθανάτοισιν ἔϝειπεν,
δείξατο δ' εἰς Κρονίωνα, θεῶν σημάντορα πάντων·
Ζεῦ πάτερ, ἦτοι ἐγώ σοι ἀληθείην καταλέξω·
νημερτής τε γάρ εἰμι, καὶ οὐ ϝοῖδα ψεύδεσθαι.
ἦλθεν ἐς ἡμετέρου διζήμενος εἰλίποδας βοῦς 370
σήμερον ἠελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο·
οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας οὐδὲ κατόπτας.
μηνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπὸ πολλῆς,
πολλὰ δέ μ' ἠπείλησε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρὺν,
οὔνεχ' ὁ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἥβης, 375
αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμην — τὰ δέ ϝοῖδε καὶ αὐτός· —
οὔτι βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτὶ, ϝεϝοικώς.
πείθεο· καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὔχεαι εἶναι·
[ὡς οὐ ϝοίκαδ' ἔλασσα βόας, ὣς ὄλβιος εἶην,
οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· τὸ δέ τ' ἀτρεκέως ἀγορεύω. 380
Ἥλιον δὲ μάλ' αἰδέομαι καὶ δαίμονας ἄλλους,
καί σε φιλῶ καὶ τοῦτον ὀπίζομαι· οἶσθα καὶ αὐτὸς.]
ὡς οὐκ αἴτιός εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδώσομαι ὅρκον·

α 273. — **363.** cf. v. 263. — **365.** A 68 (sexies ap. Hom.). — Φ. Ἀπ. cf. v. 293. — **366.** *ἐν ἀθ.* Ω 107, cf. v. 458. — **368.** Z. *πατ.* A 503; *ε* 7. — *ἦ τοι ἐγώ*, *δ* 151. — *ἀλ. καταλ. π* 226; *ρ* 108; *φ* 212; *χ* 420. — **369.** *τε γάρ εἰμι*, cf. Ψ 277. — **370.** *ἐς ἡμ. η* 301. — *εἰλ. βοῦς*, O 547; *θ* 60, cf. v. 216. — **372.** *οὐδ. θ. μακ. θ* 281; *ι* 276. — **375.** *οὔνεχ' ὁ μὲν*, *θ* 310; poeta imitatus est Hes. Theog. 988. — **376.** *αὐ. ἐγὼ*, cf. Pyth. 368. — *οἶδε κ. αὐτός*, Υ 201, 432. — **378.** *πατὴρ φιλ.* X 408. — *πατὴρ . . . εὔχ. εἶναι*, *ι* 529. — **379.** *ὀλβ. εἶναι*, *σ* 138. — **380.** *ὑπ. οὐδ. ἐβ. χ* 182. — *ἀτρ. ἀγορ. α* 179; *ο* 266. — **381.** *δαιμ. ἀλ.* A 222, cf. Del. 11. — **382.** *οἶσ. κ. αὐτ.* O 93, cf. v. 376. — **383.** cf. Γ 164. —

οὐ μὰ τάδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια.
καί που ἐγὼ τούτῳ τίσω ποτὲ νηλέα φώρην,
καὶ κρατερῷ περ ἐόντι· σὺ δ' ὁπλοτέροισιν ἄρηγε.
Ὣς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης·
καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένῃ οὐδ' ἀπέβαλλε.
Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασσε ϝιδὼν κακομηδέα παῖδα,
εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν.
ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
ζητεύειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,
καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβίῃσι νόοιο,
ὅππῃ δ' αὖτ' ἀπέκρυψε βοῶν ἶφθιμα κάρηνα.
νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπείθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς·
ῥηιδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
τὼ δ' ἄμφω σπεύδοντε Διὸς περικαλλέα τέκνα
ἐς Πύλον ἠμαθόεντα ἐπ' Ἀλφειοῦ πόρον ἶξον·
ἀγροὺς δ' ἐξίκοντο καὶ αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
ἦχί ῥα ϝοι τἄγρευμ' ἀτιτάλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
ἔνθ' Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν παρὰ λάϊνον ἄντρον,
εἰς φῶς ἐξήλαυνε βοῶν ἶφθιμα κάρηνα·
Λητοΐδης δ' ἀπάτερθε ϝιδὼν ἐνόησε βοείας
πέτρῃ ἐπ' ἠλιβάτῳ, τάχα δ' ἤρετο κύδιμον Ἑρμῆν·
Πῶς ἐδύνω, δολομῆτα, δύω βόε δειροτομῆσαι,
ὧδε νεογνὸς ἐὼν καὶ νήπιος; αὐτὰρ ἔγωγε
δειμαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδέ τί σε χρὴ
μακρὸν ἀέξεσθαι, Κυλλήνιε, Μαιάδος υἱέ.

386. κ. κρ. περ ἐον. Ο 195. — 390. εὖ κ. ἐπισ. Κ 265; ν 161. — ἀμ. βοεσ. Ο 587. — 391. ὁμ. θυμ. ἐχ. Χ 263. — 393. . . . ἴησι νόοιο, Κ 122. — 394. cf. v. 302. — 396. Δ. ν. αἰγ. Ο 242; ω 164. — 398. ἐς Π. ἠμ. ω 152. — 402. supra. — 406. αὐτ. ἐγ. Α 282; α 215. — 407. οὐ. τί σε

Ὣς ἄρ' ἐφη, καὶ χερσὶ περίστρεφε καρτερὰ δεσμὰ,
*ἄγνου· ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἶψα φύοντο
αὐτόθεν, ἐμβολάδην ἐστραμμέναι ἀλλήλῃσι,
*ῥεῖά τε καὶ πάσῃσιν ἐπ' ἀγραύλῃσι βόεσσιν,
Ἑρμέω βουλῇσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
θαύμασεν ἀθρήσας. ὁ δὲ δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο, πύκν' ἀμαρύσσων,
* * * * *
ἐγκρύψαι μεμαώς· Λητοῦς δ' ἐρικυδέος υἱὸν
ῥεῖα μάλ' ἐπρήϋνε ϝεκηβόλον, ὡς ἔθελ' αὐτὸς,
καὶ κρατερόν περ ἐόντα· λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
* * * * *
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
γηθήσας, ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἤλυθ' ἰωὴ
θεσπεσίης ἐνοπῆς· καί μιν γλυκὺς ἵμερος ᾕρει
θυμῷ ἀκουάζοντα· λύρῃ δ' ἐρατὸν κιθαρίζων.
στῆ ῥ' ὅγε θαρσήσας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος· τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων
γηρύετ' ἀμβολάδην, — ἐρατὴ δέ ϝοι ἕσπετο φωνὴ, —
*κραίνων ἀθανάτους τε θεοὺς, καὶ γαῖαν ἐρεμνὴν,
ὡς τὰ πρῶτα γένοντο καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος.
Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀοιδῇ,

χρὴ, Η 109; Κ 479. — **409.** Α 584, supra. — **410.** ὑπὸ ποσ. cf. v. 83. — κατὰ χθ. Γ 217. — **413.** cf. vv. 185, 523. — **414.** Π 181, cf. v. 294. — **416.** cf. v. 176. — **417.** ῥεῖα μάλ', Γ 381; Υ 444. — ἔθελ' αὐτ. υ 136; Η 182. — **418.** cf. v. 386. — ἐπ' ἀρισ. γ 171. — **420.** σμ. κ. γελ. δέ, ρ 542. — Φ. Ἀπολ. cf. v. 293. — **421.** Κ 139; ρ 261. — **422.** Γ 446; Ξ 328; χ 500. — **424.** ἐπ' ἀρ. cf. v. 153. — Μ. υἱός, cf. v. 1. — **425.** Φ. Ἀπ. cf. v. 102. — **427.** cf. v. 9. — **428.** ὡς τὰ πρ. θ 268. — **430.** ἣ περ

μητέρα Μουσάων· ἡ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν·
τοὺς δὲ κατὰ πρέσβιν τε καὶ ὡς γεγάασι ἕκαστος
ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱός,
πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων.
τὸν δ' ἔρος ἐν στήθεσσιν ἀμήχανος αἴνυτο θυμόν,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
βουφόνε, μηχανιῶτα, πονεύμενε, δαιτὸς ἑταῖρε,
πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας.
ἡσυχίως καὶ ἔπειτα διακρινέεσθαι ὀΐω·
νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, πολύτροπε Μαιάδος υἱέ,
ἦ σοι γ' ἐκ γενετῆς τάδ' ἅμ' ἕσπετο θαυματὰ ἔργα
ἠέ τις ἀθανάτων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων
δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδήν;
θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὄσσαν ἀκούω,
ἣν οὐ πώποτέ φημι δαήμεναι οὔτε τιν' ἀνδρῶν,
οὔτε τιν' ἀθανάτων οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι,
νόσφι σέθεν, φηλῆτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.
τίς τέχνη, τίς μοῦσα ἀμηχανέων μελεδώνων,
τίς τρίβος· ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,
εὐφροσύνην καὶ ἔρωτα καὶ ἡδυμον ὕπνον ἑλέσθαι.
καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδός,
τῇσι χοροί τε μέλουσι καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς,

λάχε, Ψ 79. — cf. v. 1. — **431.** *τ. δὲ κατὰ . . . τε καί*, A 409. — **432.** *ἀθ. . . . θε. α* 79; *ω* 444. — *ἀγλ. υἱ.* B 736, 826. — **433.** *κ. κοσ.* B 214; E 759. — **434.** *ἐν στηθ.* cf. Γ 63. — *αἰν. θυμ.* Υ 459. — **435.** A 201 (tricies ap. Hom.). — **437.** *πεν. βοῶν*, Λ 678. — *τ. μεμ.* cf. v. 266. — **438.** *διακρ. ὀΐω*, *σ* 149. — **439.** *ἄγε μ. τόδε εἰπε*, K 384; Λ 819; *α* 169. — cf. v. 1. — **440.** *ἅμ' ἕσπ.* Γ 376; Λ 470. — **441.** *τις ἀθ. ξ* 178; Z 128. — *ἀθ. ἠὲ θν. ἀνθ.* Ξ 199. — **442.** *θεσ. ἀοιδ. α* 328; *θ* 498. — **443.** *δσ. ἀκ. α* 282; *β* 216. — **444.** *τιν' ἀνδ.* Ξ 342. — **445.** *τιν' ἀθαν.* Z 108. — *Ὀ. δ. ἐχ.* A 18; Del. 112. — **450.** *κ. γ. ἐγὼ*, Γ 188. — **453.** *μ. φρ.* Δ 245.

καὶ μολπὴ τεθαλυῖα καὶ ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν·
ἀλλ' οὔπω τί μοι ὧδε μετὰ φρεσὶν ἄλλο μέλησεν,
οἷα νέων θαλίῃς ἐνδέξια ϝέργα πέλονται.
θαυμάζω, Διὸς υἱὲ, τάδ', ὡς ἐρατὸν κιθαρίζεις.
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν ὀλίγος περ ἐὼν κλυτὰ μήδεα ϝοῖδῃς,
ἴζε, πέπον, καὶ μῦθον ἐπαίνει πρεσβυτέροισι·
νῦν γάρ τοι κλέος ἔσται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
σοί τ' αὐτῷ καὶ μητρὶ· τὸ δ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
ναὶ μὰ τόδε κρανέϊνον ἀκόντιον, ᾗ μὲν ἐγώ σε
*κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον ἡγεμονεύσω,
δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.
Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
Εἰρωτᾷς μ', Ἑκάϝεργε, περιφραδές· αὐτὰρ ἐγώ σοι
τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὔτι μεγαίρω.
σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι
βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' ἐὺ ϝοῖδας.
πρῶτος γὰρ, Διὸς υἱὲ, μετ' ἀθανάτοισι θαάσσεις,
ἠΰς τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς
ἐκ πάσης ὁσίης, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δώρα
καὶ τιμάς· σὲ δέ φασι δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς
μαντείας, Ϝεκάϝεργε· Διὸς γὰρ θέσφατα πάντα·
καὶ νῦν αὐτὸς ἐγώ σε πανομφαῖον δεδάηκα.
σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅττι μενοινᾷς.

φρ. ἄλλο μεμ. *a* 151. — **456.** *ν. δ' ἐπεὶ οὖν*, Σ 333. — ad *ὀλιγ. περ ἐών*, cf. A 131, 275, etc. — *μηδ. οἰδ.* Σ 363; λ 445. — **458.** *τοι κλ. ἐσ.* H 451, 458. — *ἐν ἀθ. θε.* A 520; H 102. — **459.** *σοὶ δ' αὐτῷ*, T 192; *a* 279. — *τὸ δ' ἀ. ἀγ.* cf. v. 380. — **460.** *ν. μὰ τόδε*, A 234. — **462.** *οὐκ ἀπ.* δ 348; ρ 139. — **463.** cf. v. 162. — **464.** poeta imitatus est *ι* 364. — **465.** *οὔ τι μεγ.* H 408; *β* 235; *θ* 206. — **466.** Θ 40; X 184. — **467.** *βουλ. κ. μύθ. ν* 298; *π* 420. — **468.** *μετ' ἀθαν.* cf. v. 270. — **469.** B 197. — **470.** *π* 230; *ι* 201; *τ* 413. — **473.** *αὐτ. ἐγώ*, *ψ* 357. — **474.** *σοὶ δ'* . . .

ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν,
μέλπεο καὶ κιθάριζε καὶ ἀγλαΐας ἀλέγυνε
δέγμενος ἐξ ἐμέθεν — σὺ δέ μοι, φίλε, κῦδος ὄπαζε —
εὔμολπον μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρην,
καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπισταμένην ἀγορεύειν.
εὔκηλος μὲν ἔπειτα φέρειν εἰς δαῖτα θάλειαν
καὶ χορὸν ἱμερόεντα καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,
εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἤματος. ὃς γὰρ ἂν αὐτὴν
τέχνῃ καὶ σοφίῃ, δεδαημένος, ἐξερεείνῃ,
φθεγγομένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει,
ῥεῖα συνηθείῃσιν ἀθυρομένη μαλακῇσιν,
ἔργασίην θέλγουσα δυήπαθον· ὃς δέ κεν αὐτὴν
νῆις ἐὼν τὸ πρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρεείνῃ,
μᾶλλ αὔτως κεν ἔπειτα μετήορά τε θρυλλίζοι.
σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅττι μενοινᾷς.
καὶ τοι ἐγὰ δώσω ταύτην, Διὸς ἀγλαὲ κοῦρε·
ἡμεῖς δ' αὖτ' ὀρεός τε καὶ ἱπποβότου πεδίοιο
βουσὶ νομοὺς, Ϝεκάεργε, νομεύσομεν ἀγραύλοισιν.
ἔνθεν ἅλις τέξουσι βόες ταύροισι μιγεῖσαι
μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· οὐδέ τί σε χρὴ
κερδαλέον περ ἐόντα περιζαμενῶς κεχαλῶσθαι.
Ὣς Ϝειπὼν ὤρεξ' · ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἑρμῆ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχειν μάστιγα φαεινὴν,

ἐσ. δαημ. ν 335, cf. v. 489. — **475.** *ἀλλ' ἐπεὶ οὖν, ξ* 467; *ρ* 226. — *τοι θυμὸς ἐπ-*, Α 173. — **477.** *σὺ δέ μοι, λ* 374; *ο* 540. — *κῦδ. ὀπ. γ* 57. — **478.** *μ. χ. ἔχων*, Ο 717; Ω 345. — **479.** *εὖ κ. κοσ.* Λ 48; Μ 85. — **480.** *δαι. θαλ.* Η 475; *γ* 420. — **482.** *ν. τε κ. ἤμ.* Σ 340. — **487.** *τὸ πρωτ.* Δ 267. — **489.** cf. v. 475. — **490.** *κ. τ. ἐγώ*, ζ 32. — *ἐγὼ δω.* Ψ 807; *τ* 412. — **494.** cf. v. 407. — **496.** *ὁ δ' ἐδεξ. θ* 483; *ξ* 113. — Φ. Ἀπ. cf. v. 293. — **497.** *μ. φα.* Κ 500; Τ 395; Ψ 384. — **498.** Μ. *νί.*

βουκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς
γηθήσας· κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
Λητοῦς ἀγλαὸς υἱός, ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
ἱμερόεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν.
Ἔνθα βόας μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάθεον λειμῶνα
ἐτραπέτην· αὐτοὶ δὲ, Διὸς περικαλλέα τέκνα,
ἄψορροι πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἐρρώσαντο,
τερπόμενοι φόρμιγγι· χάρη δ' ἄρα μητιέτα Ζεύς

* * * * *

Καὶ τότε Λητοΐδης Ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δείδια, Μαιάδος υἱὲ, διάκτορε, ποικιλομῆτα,
μή μοι ἅμα κλέψῃς κίθαριν καὶ καμπύλα τόξα·
τιμὴν γὰρ παρὰ Ζηνὸς ἔχεις ἐπαμοίβια ἔργα
θήσειν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πουλυβότειραν.
ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,

ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε· καί ῥ' ὁ μὲν Ἑρμῆς
Λητοΐδην ἐφίλησε διαμπερὲς ἐξέτι κείνου,
σήματ' ἐπεὶ κίθαριν μὲν Ἑκηβόλῳ ἐγγυάλιξεν
ἱμερτὴν, δεδαὼς ὁ δ' ὑπωλένιον κιθάριζεν·
αὐτὸς δ' αὖθ ἑτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνην·
συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' ἀκουστήν.

ἦ κεφαλῇ νεύσας, ἢ ἐπὶ Στυγὸς ὄμβριμον ὕδωρ,

cf. v. 1. — **499.** ἐπ' ἀρισ. cf. vv. 53, 418. — **500.** Λητ. . . . υἱ. A 9. — ἀγ. υἱ. Ψ 302. — ἀν. ἑκ. Ἀπ. O 253, supra. — **502.** cf. v. 54. — **505.** πρ. Ὀ. ἀγαν. A 420; Σ 186. — **508.** διαμ. ἐξέτι, θ 245. — **511.** αὐτὸς δ' αὖθ', P 705; γ 402. — **513.** π. μ. ἔειπε, O 14; E 632. — **514.** υἱὲ, διακ. θ 335. — **515.** κ. κ. τόξα, Γ 17; E 97. — **516.** παρὰ Ζηνός, Δ 795; Π 37. — **517.** χθ. πουλ. Γ 265; Λ 619; τ 408. — **518.** ε 178; κ 343, confer

πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ϝέρδειν.
Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσε,
μή πότ' ἀποκλέψειν, ὅσ' Ἑκηβόλος ἐκτεάτισται,
μηδέ πότ' ἐμπελάσειν πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Λητοΐδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμῷ καὶ φιλότητι,
μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι,
μήτε θεὸν μήτ' ἄνδρα Διὸς γόνον· ἦ σε τέλειον
σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι ἠδ' ἀνθρώπων,
πιστὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
ὄλβου καὶ πλούτου δώσω περικαλλέα ῥάβδον,
χρυσείην, τριπέτηλον, ἀκήριον ἥ σε φυλάξει,
πάντας ἐπικραίνουσ' οἴμους ϝεπέων τε καὶ ἔργων
τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.
μαντείην δὲ, φέριστε, Διοτρεφὲς, ἣν ἐρεείνεις,
οὔτε σὲ θέσφατόν ἐστι δαήμεναι οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τό γε ϝοῖδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
πιστωθεὶς κατένευσα καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
μή τινα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰειγενετάων
ἄλλον ϝείσεσθαι Ζηνὸς πυκινόφρονα βουλήν.
καὶ σὺ, κασίγνητε χρυσόρραπι, μή με κέλευε
θέσφατα πιφαύσκειν, ὅσα μήδεται εὐρύοπα Ζεύς.
ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,

β 377; Del. 79. — ἀλλ' εἴ μοι, Η 28. — **523.** πυκ. δόμῳ, cf. Κ 267. — cetera cf. vv. 185, 413. — **525.** ἐν ἀθ. Ω 107, cf. v. 458. — **526.** Δ. γον. Ε 635. — **527.** ἠδ' ἀνθ. cf. Pyth. 12. — **528.** cf. Del. 81. — **529.** ὄλ. κ. πλ. cf. Π 596. — **530.** ἥ σε φυλ. υ 47. — **531.** π. ἐπικ. Ο 599. — **532.** τ. ἀγ. cf. Ν 284. — ἐκ Διός, Α 63. — **533.** ἣν ἐρ. ω 281. — **534.** οὐ. σὲ θεσ. ἐσ. δ 561; κ 473; Θ 477. — ἐσ. δα. ν 335; ψ 262. — οὔτε τιν' ἄλλον | ἀθανάτων, Ο 72, cf. ζ 192. — **535.** τό γε οἶδε, ξ 119. — αὐ. ἔγω. cf. v. 406. — **536.** δ 253; κ 381. — **537.** θε. αἰ. Ξ 244. — **538.** -φρονα βουλ. π 242. — **540.** εὐρ. Ζεύς, Ε 265. — **542.** π. περιτ. ι 465. — φῦλ'

πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φῦλ' ἀνθρώπων.
καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὅστις ἂν ἔλθῃ
φωνῇ καὶ πτερύγεσσι τεληέντων οἰωνῶν·
οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, οὐδ' ἀπατήσω.
ὃς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι
μαντείην ἐθέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεείνειν
ἡμετέρην, νοέειν δὲ θεῶν πλέον αἰὲν ἐόντων,
φήμ', ἀλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, Μαίης ἐρικυδέος υἱὲ
καὶ Διὸς αἰγιόχοιο, θεῶν ἐριούνιε δαῖμον·
Θριαὶ γάρ τινες εἰσὶ, κασίγνηται γεγαυῖαι,
παρθένοι, ὠκείῃσιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
τρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄλφιτα λευκὰ
ροικία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο,
μαντείης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἣν ἐπὶ βουσὶ
παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατὴρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγιζεν.
ἐντεῦθεν δὴ ἔπειτα ποτώμεναι ἄλλοτε ἄλλῃ,
κηρία βόσκονται καί τε κραίνουσι ῥέκαστα.
αἱ δ' ὅτε μὲν θυίωσιν ἐδηδυῖα μέλι χλωρὸν,
προφρονέως ἐθέλουσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·
ἢν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ῥηδεῖαν ἐδωδὴν,
ψεύδονται δὴ ἔπειτα δι' ἀλλήλων δονέουσαι.
τάς τοι ἔπειτα δίδωμι· σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεείνων,
σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε, καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαείης,

ἀνθρ. γ 282; ο 409. — **545.** cf. v. 462. — **547.** π. νόον, Κ 391; Υ 133. — **548.** θεῶν . . . αἰὲν ἐόν. δ 583. — **549.** ἐγὼ δέ κε, Ι 262. — **550.** ἀλ. δέ τοι ἐρέω, Α 297; λ 455. — cetera cf. v. 176. — **551.** Δ. αἰγ. Β 787. — **553.** ἀγ. πτερ. Β 462. — **555.** οἰκ. ναι. Ρ 308; ι 23. — **557.** πατ. δ' ἐμὸς, Ξ 119. — οὐκ ἀλεγ. Θ 477. — **558.** ἀλ. ἄλ. δ 236. — **560.** μέλι χλ. κ 234. — **564.** τάς τοι ἐπ. cf. Δ 229. — **565.** βροτ. ἀνδ. Τ 22; hunc

πολλάκι σῆς ὀμφῆς ἐπακούσεται, αἴκε τύχῃσι.
ταῦτ' ἔχε, Μαιάδος υἱὲ, καὶ ἀγραύλους ϝέλικας βοῦς,
ἵππους τ' ἀμφιπόλευε καὶ ἡμιόνους ταλαϝεργούς·
[καὶ χαροποῖσι λέουσι καὶ ἀργιόδουσι σύεσσι
καὶ κυσὶ καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών,]
πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισι ϝανάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν·
οἷον δ' εἰς Ἀΐδην τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι,
ὅστ' ἄδοτός περ ἐὼν δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον.
Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων
παντοίῃ φιλότητι· χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων.
πᾶσι δ' ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ.
παῦρα μὲν οὖν ὀνίνησι, τὸ δ' ἄκριτον ἠπεροπεύει
νύκτα δι' ὀρφναίην φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

versum imitatus est Theognis 795. — **566.** *αἴκε τυχ.* E 279; H 24
—**567.** *ἑλ. βοῦς*, I 466. — **568.** *ἡμιον. ταλ.* δ 636. — **570.** *εὐρ, χθών*
Δ 182. — **575.** *παντ. φιλ.* ο 246. — **576.** *θν. κ. ἀθαν.* M 242; Υ 64. —
578. *νύκτα δι' ὀρφ.* κ 83, 276, 386. — *θνητ. ἀνθ.* supra. — **579.** cf. v. 1
— **580.** cf. Pyth. 367, 368.

Gh 64.725
Qua in re Hymni Homerici quinque ma
Widener Library 006683881
3 2044 085 133 403